

വിരിയും കരളിലും

കുള്ളതാമയിലും വടക്കൻപാടിലും

പ്രോ: സി. ആർ. കേരളവർമ്മ

വിരീഘ്രം കരളിലും

ക്ലോർഫാമയിലും വടക്കൻപാട്ടിലും

CHIRIYUM KARACCHILUM

Krishnagadhaiyilum Vatakkapattilum

Prof. C. R. KERALA VARMA

St. Alloyssius College, Mangalore

First Published 1963

Copies 1000

Printed at

Narmada Press, Ernakulam.

Copyright:

C. R. KERALA VARMA

Publishers:

SAHITYA PARISHATH C. S. Ltd

Sales:

PARISHATH BOOK STALL

HOSPITAL ROAD ERNAKULAM-1

Price: Rs. 2-25,

വിരിയും കരളിലും

കുള്ളഗാമയിലും വടക്കൻപാടിലും

പ്രോ: സി. ആർ. കേരളവർമ്മ

സാഹിത്യപരിഷത്തും സഹകരണസംഘം

പരിഷത്തും ബുക്ക് ഗ്ലാറ്റ്

ഫോസ്ഫറിൽക്കൊഡ് :: ഏറ്റാകളം - 1

ഗമക രത്നാവിശ്വൻ കൃതികൾ

1. പിരിയും കരച്ചിലും
കൃഷ്ണാമധ്യിലും വടക്കൻപാട്ടിലും
2. പിരി
3. ഭംഗി
4. സാരമില്ല
5. രോഗദ്രാഹ്യം
6. മാവേലിയും മകളിം
7. ഓണക്കാലം
8. കനാംകൂസ്
9. മന്ത്രവാദവും മതവും
10. നനാവിശ്വനോ

ഉള്ളടപ്പിനും

അപാട⁶

1.	കുല്ലുഗാമയിലെ ചീരി	9
2.	ചീരിപ്പിക്കേന്ന ശമ്പുങ്ങൾ	19
3.	ചീരിപ്പിക്കേന്ന സംഭവങ്ങളിൽ സ്ഥിതിവിവരങ്ങൾ	29
4.	ചീരിപ്പിജ്ഞന കാഡാറ്റത്തോട്	45
5.	ചീരിപ്പിജ്ഞന അഭിപ്രായപ്രകടനം	67
6.	ചീരിപ്പിജ്ഞന സംഭാഷണം	72
7.	ചീരിപ്പിജ്ഞന വസ്തുക്കൾ	89
8.	ഉള്ളിൽ പച്ച പറയലും (സ്റ്റോറിംഗ്) ശക്കാരവും ‘സ്രൂമാററിക്’ എന്നൊന്നി’യും	105
9.	കരച്ചിൽ	119
10.	വഒക്കേൻ പാട്ടിലെ ചീരി	141

ഒ വ വു റ

1957-'58, ഈ കാലത്തു മാത്രമുള്ള അഴിപ്പതിപ്പിൽ ഫ്രഞ്ച് ലൈപ്പുട്ടർന്തീയ കെ ലേവന്റവും കെ ലേവന്റപരമ്പരയും ഇതു പുസ്തകത്തിൽ. സാധാരണ വായനക്കാരനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് അവ മനുഷ്യത്തുകയുണ്ടായതു്, പണ്ഡിതനെയല്ല. മുൻ ഭാഷകളിലെക്കും എല്ലാ കാനാറത്രം പണ്ഡിതനായ ശ്രീ കണ്ണതൻപിള്ളി, ശ്രൂരനാട് അംഗവത്താരികയെഴുതി ഇതു പുസ്തകത്തിനു പണ്ഡിതനാക്കട സന്മാനിക്കുന്നതിനും ഇതിനു നൊൻ വളരെ കുതജ്ജനത യുജ്ജവന്നാണ്.

‘ഫീറ’ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ എൻ തുടങ്ങിവച്ച പണി ഈ തിൽ തുടന്നിരിയ്ക്കുക മാത്രമാണോ എന്നും തുടി പറയുകൊള്ളേണ്ട്.

സി. ആർ. കേരളവൻ

മുരഖത്താരിക

വിനുമൻ എന്ന തുലികാനാമത്തിൽ മലയാളത്തിലെ ഹാസ സാഹിത്യകാരണാക്കട മുൻപത്തിയിൽ സ്ഥാനം പട്ടിച്ച ഏറെൻ്റെ പ്രധിസ്വദ്ധത്തു് പ്രൗഢമസർ. സി.എൽ. കേരളവമ്മയുടെ വിലയേ റിയ ഒരു സംഭാവനയാണ് ‘ചീരിയും കരച്ചില്ലും’ എന്ന ഇം കൃതി. ദീർഘകാലം ആരും ലഭ്യാവിത്യും പരിച്ചും പരിപ്പിച്ചും പരിഞ്ഞത മതിയായ ഒരു പണ്ഡിതന്റെ നിത്രുപണ്ഡപരമായ ചീരികളാണ് ഇതിൽ ആവശ്യം കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. അദ്ദേഹം പ്രത്യേകം പറം നവിഷയമാക്കിയിട്ടുള്ള ഹാസ സാഹിത്യകാരുങ്ങളുടുമ്പാറി ആ സാം ഇതിൽ മുഖ്യമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നതു് എന്നുള്ളതുകൊണ്ടു്, ഇം പ്രഖ്യാതതിന്റെ വിലയുള്ളോം വല്ലിക്കുന്നമുണ്ടു്.

ചീരിയും കരച്ചില്ലും മനസ്യജീവിതത്തിന്റെ അത്യശായത ലഭ്യമാക്കിനിന്നായക്കന്ന രണ്ടു ഭാവങ്ങളാണ്. ഇതിൽ ഏതൊണ്ട് കനാമത്തേതെന്ന പരയാൻ കരച്ചു പങ്കുകൂടാണ്. കനാമ തെത്തു ചീരിയെന്ന ചിലകൾ തോന്നാം. കരച്ചിലെന്ന മറ്റൊരു ചിലകൾ. ജീവന്റെ ഉള്ളത്തിയെപ്പറ്റാറി പരിശോധിക്കുന്നോരും, അതിന്റെ കനാമത്തെ ആവശ്യം സസ്യലോകത്തിലാണെല്ലാ കാണ്ണനു്. അവിടെ കരച്ചിലില്ല; ചീരിയെന്നുപറയാം – ഷൂക്രങ്ങൾ സാവന്നതു് ചെടി ചീരിക്കുന്നതെല്ലോ? എത്താവത്തു നേരിട്ടാലും - അവ കരയുന്നതു കേരിക്കാറില്ല; അവില്ലും വേദന അനുഭവപ്പെട്ട നാഭായിരിക്കാം. ജന്മലോകത്തിലേക്കു് കടക്കുന്നോണ്ടു് കരച്ചിൽ പ്രകടമാകുന്നതു്. അവിടെയും ചെറിയ ജന്മക്കാരിക്കു്, അട്ടില്ലും പുഴവിനും മറ്റൊന്തുകരച്ചിലുണ്ടോ? എന്തോ, ആവോ? മുഗലോകത്തിൽ കരച്ചിൽ നല്ലവണ്ണും തെളിയുന്നു. വേദനകൊണ്ടും തെന്നും അവ പുരപ്പെട്ടവിക്കുന്നശ്ശേഷത്തിനു കരച്ചി

ലെന്ന തന്ന പേര്^o. കൂട്ടിയെ വേറീട് തള്ളപ്പുതുവിന്റെ കര ചീൽ, നീഡുമായും വേദനയുടെ അനേകണാറെത്തു പ്രകാശനം തന്നെ. ഇങ്ങനെ മുഹമ്മദാക്ഷു^o കരചീൽ ഉണ്ടെങ്കിലും അവയ്ക്കു^o പരിശയണം നമ്മോടു വളരെ ശാഖത ഇനക്കാരായ കരപ്പുന്ന പല്ലിളിക്കുന്നണ്ടു^o. എന്നാൽ ആ പല്ലിളിപ്പുന്നിന്റെ പീനിൽ നില്ക്കുന്ന മനോവികാരം ഏതൊന്നുണ്ടോ ആക്കതിന്തുപറയാം? ചുങ്ക തീർജ്ജി ജീവൻറെ ഭാവവിലാസങ്ങളിൽ പൂണ്ട്ടപോം പ്രാപിച്ച മന ഷ്യനിലാണോ ചീരിയും കരചീലും വേണ്ടപോലെ ഫ്രദ്ദുക്കുപ്പുട്ടുന്നതു^o. ശാതിലും വിശ്വഷിച്ചു^o ചീരി. ശാതിനാൽ ജീവ പുക്കു തീരിക്കുകൂടും തന്നെയാണോ—ജീവൻറെ ഏറ്റവുംസധിനാത്മായ ഭാവംതന്നെയാണോ — ചീരി ഏനു^o നിസ്സന്നേഹം അഭിപ്രായ പ്പെട്ടാം.

ചീരിയും കരചീലും ഏതെല്ലാം മനോവികാരങ്ങളിൽ നിന്നുണ്ടോ ഉടിച്ചയക്കന്തു^o ഏനും തീന്തുപറയുക സാധ്യമല്ല. വേദന കൊണ്ടാണോ^o കരചീൽ ശാഖിക്കൈകിലും സന്നോഷം കൊണ്ടോ കരയാറണ്ടു^o. “സന്നോഷംകൊഴണാ, തസ്യ ദേന്യം ചിന്തിച്ചിട്ടുള്ളില്ലണായ സന്നോഷംകൊഴണാ, ഏന്തുകൊണ്ടാ ശേരി കല്ലുനീരണിഞ്ഞു” എന്നു^o കുടുംബപുത്രകർത്താവു^o ഇം അംഗീം തെളിച്ചപറയുന്നു. സന്നോകം തരത്തിൽ മനസ്സിന്റെ അഗ്രാധിക്കുവായി കരചീലായി ഫ്രദ്ദുക്കുപ്പുട്ടു. ചീരിയും കരചീലിന്റെ അതു വ്യത്യസ്തഭാവങ്ങി ഉം നിന്നാണോ ഉയരുന്നതു^o? പ്രത്തിയിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായ അല്പവെള്ളതികളും മനസ്സുണ്ടോ കിക്കിളിക്കുട്ടനു ഭാവങ്ങളും നിന്നും അംഗങ്ങളായ സുവലിതങ്ങളും സ്വഭാവത്തിലുള്ള ചെറിയ പോരായും മകളും മുരംിമാനം കൊണ്ടുള്ള പെയ്മാറ്റങ്ങളും ഒരു തരത്തിലുള്ള ചീരിക്കു കാരണമാണോ. അതു^o അപഹാസം. മുല്ലമായ അപ്പൂരം കൊണ്ടുള്ള ചീരി. വേറൊരു തരം. ഇന്നി പല ചീലുറ വ്യത്യസ്തങ്ങളും കണ്ണഭത്താവുന്നതാണോ. ഭ്രാഹ്മന്മാന കൊന്ന ഫീമന്റെ ചീരി ഏതെല്ലാം വികാരങ്ങളിൽ നിന്നുംനാതാണോ

എന്നും പരിശോധിക്കുക. ഒരു ദിവസിന്മാനി ഉണ്ടാക്കിച്ചുപ്പേഡി
വായിലേക്ക് എറിന്തെ ഉങ്ങളു തലയ്ക്കുതേ തുടി പുരകിൽ ഏ
നും വീഴുന്നതുകണ്ട് ഉണ്ടാക്കുന്ന ചീരി കുന്നും; വലിയ ഭാവത്തിൽ
തെളിഞ്ഞു. ഒരു സദ്ധീലേക്ക് കുറവിവരങ്ങു വിജയൻ റാഡിയോ
നോക്കി നടക്കാത്തതുകൊണ്ട് തട്ടി മറിയും വീഴുന്നതുകൊണ്ടാലുമുള്ള
ചീരി വേരു കുന്നും; ഭാഷയിൽ സാധാരണനാർ പോലും വാക്ക്
തന്നെത്തു അബദ്ധം പാണ്യത്തും നടക്കിനുവർ വക്രത്തുനോഡും
കേരാക്കിനുവർക്കുന്ന ചീരി വേരാരുത്തും. മാറ്റസും റാഡിയോ
ഫിന്റിയും ഫോട്ടോഫിന്റിയും മറം സ്പീച്ചുയിൽ എത്രയെത്ര
വിഭിന്നങ്ങളായ അപദാസ പ്രകാരങ്ങളാണു് ഷൈക് സുപിയർ
വാച്ചുകാണിച്ചിട്ടുള്ളതു്. മാലവത്തിൽ സെന്റികയാതു വന്നിക്കു
നോഡും, കഴുതപ്പുറത്തുകയറി സഞ്ചരിച്ചു ഒരു അബദ്ധാധികാരി
അടയ്ക്കുന്നതുപോലു പിടിയാനയുടെ അമരൻ കേട്ട് വിരണ്ട കുതി
ചുച്ചടിയ കഴുതയുടെപുറത്തുനിന്നു് റിസ്റ്റേറു റസു ത്രയായി മുരു
പ്പതിച്ച ചിത്രം ഉള്ളവാക്കുന്ന ചീരിയുംനോക്കുക. സംസ്കൃതത്തിൽ
പബ്ലിക്കേറ്റുന്നതിലും മറം എത്രയെത്ര നമ്മരംഗങ്ങളാണു് അപദ
ധാസ ഭാവനകളായി വിളക്കുന്നതു്. ശ്രൂംഗാരാഡികളായ റസ
ങ്ങളുടെ കൂട്ടുന്നതിൽ മാസത്തിനു് പ്രധാനമായ ഒരു സ്ഥാനം
നല്കിയ സംസ്കൃതാലക്കാരിക്കുന്ന ആ റസത്തെപ്പറ്റി അവണ്ഡവ
ണ്ണം പരിഗണിച്ചിട്ടിണ്ടെന്നുള്ളതു് തീച്ച്യാനാദ്ദീ.

ഭാരതീയ സാഹിത്യത്തിൽ ഇങ്ങനെ അംഗീകാരം സിലബി
ച്ചിട്ടിണ്ടുകൊണ്ടും, അംഗീകാരം വേണ്ട പോഷണം ഭാരതീയ ഭാഷകളിൽ
കിട്ടിയിട്ടിരുന്നു ഒരു പേരു പരിയാമായിരിക്കാം. മറ്റ് ചില
റസങ്ങൾക്കു് സിലബിച്ചിട്ടിണ്ടെന്നും പോഷണം മാസത്തിനു് ഭാര
തീയ ഭാഷകളിൽ കിട്ടിയിട്ടിരുന്നു ഒരു ക്രതിക്കാമെന്നും തോന്ത
നും. ഇല നിയമം മലയാളത്തെ സംബന്ധിച്ചും ശരിയെന്നും
തോന്താജേക്കിലും, അടയ്ക്കുന്ന പരിശോധിക്കുന്നും സ്ഥിതി അല്ലെങ്കിലും
വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരാണു് എന്നു് മാസ്റ്റിലാക്കം. കേരളീയ ഭന്ത

പരിരിക്കണ്ണ നല്ലവണ്ണം ശൈലിച്ചവരാണ്; കരയാനും കരയിക്കാനുമുള്ള യല്ലായിരുന്ന ഇവിടത്തെ പ്രധാന പ്രവണതയെക്കിലും, സാമുച്ചീക ജീവിതത്തിലും ഉദ്ദേശവാദി വിനോദങ്ങളിലും സഭകളിലും എല്ലാ ആചാരത്തിലും റാസങ്ങളിടെ വിളക്കാട്ടം പ്രത്യേകി പ്രേട്ടിക്കന്ന്. പുരാതനകാലം തൊട്ടേ നമ്മുടിമാർ പരിരിക്കണ്ണ ത്രിട്ടരോഗം സ്ഥാനം നേടി; സപ്താവത്തിന്റെ വൈദുതിയിലും ചെക്കാറാറുത്തിന്റെ നൃനാശകളിലും അഞ്ചുകളിടെ ദ്രാഡിമാനങ്ങളിലും എല്ലാം നമ്മുടിമാങ്ങെട പരിഹാസത്തിന് കാരണമായിരുന്നീൻ. ആ പ്രവണത വളർത്താണ ചാക്കും തുതിലും പിന്നെ തുഞ്ഞലിലും. ഇവിടത്തെ പരിഹാസമനോഗതി പൂണ്ണമായി പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന തുതികളായിരുന്ന തോലൻറീതും. ലീഡാതിലകത്തിൽ ഒരു പഴയ ദ്രോകമുണ്ട് പരിഹാസഭാവനയുടെ വൈജയന്ത്രികയായി. ഭർത്താവിന്റെ ഒമ്പതുക്കണ്ണ അംഗ്‌ഗരാഗം പരമ്പരാഗംഗം കൊണ്ടാണുന്നു ഭാര്യ ശക്തി; കിടക്കു വിരിക്കുന്ന ഏനു പറഞ്ഞു് ഭർത്താവിനെ ശയ്യയിൽ നീനു് എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു; വല്ലവരെയും തീണ്ടിയിട്ട് വന്നാൽ കളിക്കയെക്കിലും വേണും എന്നു പറഞ്ഞു് കിണ്ടിയിൽ ഇരുന്ന വെള്ളുമെട്ടുരുതും നായിക ഭർത്താവിന്റെ തലയിൽ ഒഴിച്ചു. [ലീഡാതിലകം, ദ്രോകം 72], ഇങ്ങനെ വളർത്തുന്ന പരിഹാസഭാവനകളാണ് മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ ആശീകാലം തൊട്ട് ഇന്നോളം കാണാനുതും.

വസ്തുതകരാ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്ന തുള്ളിഗാമയിലെയും വടക്കൻ പാട്ടിലെയും പരിരിക്കളിടെ പൂർവ്വത്രംങ്ങളാണ്. തുള്ളിഗാമയിലും വടക്കൻ പാട്ടുകളിലും പല പല രീതികളിൽ മലയാളികളിടെ അഭിമാനം ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. മലയാളം തനിമലയാളമായി ആചാരം കൈകൈക്കാളിനു ഭാവമാണു്. തുള്ളിഗാമയിൽ കാണാനുതും. വടക്കൻ പാട്ടുകൾ നമ്മുടെ വീരഗാമകളിലുണ്ട്. എല്ലാരംസങ്ങളിലും പുഷ്ടിനേടിയിട്ടുണ്ട് ഈ തുതികളിൽ. അവയിൽ പരിപ്പിക്കരച്ചിലുണ്ട് പ്രാ മസർ കേരളവർമ്മ പ്രാത്യേകിയായി എടുത്തുകണ്ണിക്കുന്നതും. തുള്ളിഗാമ ഭാഗവതത്തെ ആശുപ്പ

മമാക്കിയുള്ള ഒരു തൃതീയാണ്. കേതുവാൻ അല്ലൂന്തവർ ഭാഗവതത്തിൽ അധികമായി കവിത കാണുകയില്ല എന്നു് പ്രോഫസർ പഠയുന്നതിനോടു് എന്നിങ്കു വലിയ യോജിപ്പില്ല. ഞാൻ വായിച്ചിട്ടുള്ള തൃതീകളിൽ ഏററാവും അവത്തായ ഒരു സ്ഥാനം ഭാഗവതത്തിനു്—മുലഭാഗവതത്തിനു്—ഞാൻ സക്ഷിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്. അതുകൂടിയെങ്കിൽ അഭ്യരംഗം മുന്നിലുണ്ടു് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള അഭിപ്രായവുമാണു്. എന്നാൽ തൃഷ്ണഗാമയെപ്പറ്റി പ്രോഫസർ പറയുന്ന കാര്യങ്ങളോടു് ഞാനം പുന്നിശായി യോജിക്കുന്നു. ഭാഗവതത്തെ ആധാരമാക്കി നിർമ്മിച്ച ഒരു തൃതീയാണു് തൃഷ്ണഗാമയെക്കിലും, ഗാമ സ്വതന്ത്രമായ ഒരു സാഡരിത്യതൃതീപോലെതന്നെ സുഖതു് തൃഷ്ണമായി ശ്രേണിക്കുന്നു. ഗ്രൗണ്ട് ഗാരാഡി റസണൈള്ലപ്പാം ചെടുപ്പേറ്റി പ്രഗല്പംമായി കൈകൊരും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ ചീരിയും കരച്ചിലുമാണുള്ള ഇവിടെ ചീരിനാവിഷയം. ആ ഓംശങ്ങളിൽ നിശ്ചയമായും ചെടുപ്പേറ്റി അങ്ങേങ്ങററത്തെ സാഹത്യമും കാണിക്കുന്നു. എന്നാൽ പതിജ്ഞതെ രീതിയിലുള്ള അങ്ങേഹത്തിന്റെ കവിതകിൽ പ്രകടമാക്കുന്ന ചീരി, പലപ്പോഴും നന്ദികാരകെട മധുരമന്മാസസൂദരമായ പരിഹാസമാണു്. നന്ദികാരകെട തുള്ളുകളിലെ പൊട്ടിച്ചിരിയല്ല. ഉംബരണണങ്ങൾ കൂടാതെതന്നെ ഇം വസ്തു വ്യക്തമാണുള്ളോ. കാവ്യഭംഗി പ്രോഫസിപ്പിക്കുന്നതിനു് ഗാധാകാരന്റെ വിശ്വസ്യപ്രയോഗങ്ങൾ സന്ദുന്നമായും പ്രയോജനപ്പെടുന്നുണ്ടു് എന്നു് ആര്യം സമർത്തിക്കും. ആ ഓംശം തെളിച്ചുകാണിക്കാൻ എന്നെന്നു സൗഖ്യതു ചെയ്തിട്ടുള്ള യത്നം അത്യന്തം പ്രശ്നസാഹ്മാണു്.

വടക്കൻപാട്ടുകളോടു് മുന്നിക്കു് അത്യന്തമായ പക്ഷപാത ദിശയും. ആ പാട്ടുകളെപ്പറ്റി ശ്രീ കേരളവർമ്മയുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ സഹിച്ചേണ ശ്രദ്ധ ആക്ഷണിക്കും. ശ്രീ ദിനേശ ഉപദാതിച്ചിട്ടുള്ള വിശദാംഗങ്ങൾ കാരണനായി എന്നതു്

പരിശോധിക്കാൻ താൻ മതികന്നില്ല. മനോധരമായ ഈ ഗമ്പതിനുള്ളിലേക്ക് കടക്കുവോടു, അവ കാരാനും അനവാചകര രസിപ്പിച്ചുകൊള്ളിം.

അംഗീകാരം ആ കൃതിക്ക് കേരളീയതട സന്ദേശം എന്നുമായ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഉണ്ടാക്കു എന്ന് ആരംബിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

എന്ന്,

പി. എൻ. കെത്തൻപിള്ളി, ഗ്രനാം.

കൂദ്ദംഗാമയിലെ ചീരി

ഭിലയാളഭാഷയിലെ എററവും കവിയായ കവി, കവി കളിന്തയും കവി,¹ മറാറിലും താഴേയല്ലാത്ത ചീരിക്കാരന മാണം²; അദ്ദോ ഒരു കാവൃത്തിയിൽത്തന്നെയും. ഇതിൽ അത്രതമെണ്ട്. ഇന്ന ചീലർ ഒരു ചെർച്ചയില്ലായ്ക്കും ഇതിൽ കണ്ണേയ്ക്കും. ഉയൻ കവിതയും താഴുന്ന ചീരിയും എങ്ങീ നെ യോജിയ്ക്കും എന്നായിരിയ്ക്കും ഇവയുടെ ശ്വാസം. ഉത്തമ കവിത ചീരിയെ കൊന്നിലെപ്പുകും ചീരി അതിനെ കൊല്ലും എന്നാവും ഇവയുടെ വാദം. കവിതയിൽ ചുട്ടപി

1 കൂദ്ദംഗാമാകർത്താവിനെപ്പോലെ, വാസനയുള്ളവരെ അമാത്മ കവികളാക്കിണിം, തീക്ഷ്ണ, മുരിക്കാനും തൃതീലില്ല. വാസനയില്ലാത്തവരെക്കൂടി കവിതന്റെന്നാരാക്കുമെന്ന കിരാവും ഈ മജരിക്കാരന്റെ തലയ്ക്കു³ വേണമെങ്കിൽ വയ്ക്കുന്ന സമ്മതിയ്ക്കും.

ചീപ്പിള്ളന വീകാരങ്ങൾക്ക് അമിതപ്രാധാന്യം കല്പിച്ചു
കൊടുക്കുകയും, അവയുടെ ഗൈറവവത്തെ നിന്മം ശാംഭവിപ്പുത്തെ നിന്മം
ബുദ്ധിയെ ആകർഷിപ്പുകയും ഇക്കിള്ളിക്കുടകയും ചെയ്യുന്ന
ചീരീ ഹാനികരമാണെന്നു വിശ്വസിപ്പുകയും ചെയ്യുന്ന
പുതിയ കുറുകാരാണോ എന്ന അഭിപ്രായക്കാർ. പത്രതാൻ
പത്രാം സ്റ്ററ്റാംഗിലെ എംബീപ്പി കവികളുടെ ശിശ്പരായ
ഇവർ, കവിത മനഷ്യൻറെ ഏല്ലാ വശങ്ങളേയും രസപ്രി
യേണ്ടതാണെന്നും, മുഴവൻ മനഷ്യനം രസമാവുന്നതെ മുഴവൻ
കവിതയാണു എന്നും അറിയുന്ന പില്ല. നല്ല കവിത മനഷ്യങ്ങളാണ്
യത്രിക്കേൻറെ ഏല്ലാ തട്ടകളേയും രൂപിപ്പെട്ടതാണെന്നു കാരും
മലയാള കവിതയിലെ ആചാര്യരൂപരാഥർ അഃജിനത്തിനും. മണി
പ്രഖ്യാതകവിത മുഴവൻ എത്തിനാഡാഹരണമാണോ

ചീരീ കവിതയ്ക്കുള്ളേക്കിലും ജീവിതത്തെ നിന്മം അപകടം
വരുത്തിവയ്ക്കുന്നതാണെന്നു പഴയ പുരാണസിഖാന്തം തുല്യഗാ
മയിലും കാണാം. സാംബവൻറെയും ക്രുട്ടകാരയെടുയും ചീരീ
യാണോ യദുകലനാശത്തെ നിന്മ കാരണം² എന്ന തുല്യഗാമയീ
ലുമണ്ടോ. ദ്രശ്യാധനൻറെ വസ്ത്രം ചൊക്കീ കാൽവിരൽ
കൊണ്ടു നടക്കലും ഒള്ളുത്തിൽ വീഴ്ക്കും, അതു കണ്ടു യഥ്മ
ജന്നൻറെ കണ്ണടയ്ക്കുലും, ചീരിയ്ക്കുന്നവരോടോ.

പാപത്തെ സ്വരിയ്ക്കാം, താപത്തെ തുകാനാ—

രാപത്തെ നീർ മുലമാഴാം വന്നക്കുടം

എന്ന പായലും എത്തിൽക്കാണാം. ഭാഗവതകമ പറയുന്ന

2 ക്രിക്കറ്റനാശത്തെന്ന കാരണം വസ്ത്രാക്ഷേപസമയത്തു
ണായ കൈറവമായുടെ ചീരിയും സഭാപ്രവേശനത്തിലുണായ
പാണ്ഡിവന്മാരുടെ ചീരിയുമാണെങ്കിൽ, രാവണാജികളുടെ മാത്ര
മല്ല രാമാജികളുടെയും കട്ടരത സക്കടങ്ങാഡക്കല്ലോം കാരണം കൂർ
പ്പണവയെ കളിയാക്കിയുണാക്കിയ ചീരിയാണോ.

യാർക്കോ ഇതൊക്കെ ആവത്തിയ്ക്കാതെ വയ്ക്കു. ‘മൂലം’ പുരാ ടമാക്കരത്തേല്ലോ. പക്ഷേ ചെറുദ്രോഗി ഇത് സിഖാന്തത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നീരുന്നും അദ്ദേഹത്തെ കേന്ദ്ര കവിത വിളിച്ചുപറയുന്നു. മനഷ്യരുടെയും അസുരന്മാതുടെയും മാത്രമല്ല ഇംഗ്ലീഷ്യപരമാതുടെയും (കുഴുൻ, ബുഹാവും, മഹാശപരിൻ, വിജയി) മുഖ്യത്തുനോക്കി അദ്ദേഹം ചിരിയ്ക്കാൻ ദയവുപ്പെടുന്നു. പണ്ടതെന്നു അരക്കിതാവസ്ഥയിൽ³ ചിരി അത്യപകടമായി തന്നെ ചിരിയ്ക്കാൻ; തന്റെ ജീവിയ്ക്കുന്ന സമഭാഗത്തിലും കാല തന്നെ ചിരി ആയുസ്സുനിന്നും എത്രയോ നല്പുതാണെന്നും അദ്ദേഹത്തെ കിന്നറിയാം.

കുഞ്ഞഗാധയിലെ ചിരിയുടെ ഉറവിടങ്ങൾ എത്തെല്ലാ മാണം? ഭാഗവതം അവയിൽ നേരുമ്പുന്ന മീയുവാറും തീരുത്തപരയാം. ഭാഗവതത്തെ കേന്ദ്ര മേമകൾ ഏതെല്ലാമാണെന്ന കിലും, ഹാസ്യം അവയിൽപ്പെടുത്തില്ല. ഭാഗവതാരല്ലാതെവർക്കു കവിതയും അതിൽ അധികം കാണുന്ന മേഖലാളുതു പരമാത്മ മാണം. ഭാഗവതപുരാണം കുഞ്ഞഗാധയായപ്പോൾ കല്പ കനക മാവുക മാത്രമല്ല, കല്ലിമല്ലും ഒരു ദിവ്യപ്രകാശക്രൂട്ടി ചെയ്യുന്നും ഒരു ദൈ പക്ഷമണ്ണും. അതവീടെ നില്പിട്ടു. ചിരി ജുടെ കാര്യമാണെല്ലാ നമ്മുടെ വിഷയം. ചെറുദ്രോഗിയുടെ അയ്യുവുതു ചിരിയ്ക്കും അഞ്ചു ചിരിപോലും ഭാഗവതത്തിൽ കാണുകയില്ല. ഭാഗവതം ചിരിപ്പിയ്ക്കാനെഴുതിയതല്ല എന്ന വാസ്തവം ബാർക്കസോൾ ഇതോടെ നൃനത്യല്ലാതാവുകയും ചെയ്യും.

മഹാഭാരതം മൂലത്തിലെ ചില ഭാഗങ്ങളും രഘുവംശത്തിലെ ചില ദ്രോക്കങ്ങളും പ്രത്യേകമായും, സംസ്കാര ദ്രോക്ക

3 ‘രാമരാജ്യ’ത്തും ‘കുഞ്ഞരാജ്യ’ത്തും എന്നെല്ലാം അപകട മായിക്കേണ്ടതും ആലോച്ചിക്കേണ്ടതും. താടകമുതൽ കണക്കാ ക്കിരക്കാണ്ണു.

അള്ളം, ചവുകളും, പൊതുവേയും, ചെറുദ്ദേരിയ്ക്ക് സഹാ യക്കമായിട്ടണ്ടോ എന്ന പണാസിതനാർ. എന്നാലും അദ്ദേഹ തീനോ എററവുമധികം കടപ്പാട്ടോ ചാക്കുംകുത്തും, പാംകം മുതലായ, വളരെ വളരെ റൂറാണ്ടുകളുായി ഈട് വിടാതെ കേരളക്കരയിൽക്കൂടി ഒഴുക് 1 വന്ന, ചീരിപ്പുകളോടും ചാലുകളോടും അരുണനും തോനും.

ഈ പുഴകളുടെയും ചാലുകളുടെയും ഉറവിടം കേരളത്തിലെ അക്കാദമിയും തിലെ സമാജസമിതിയാണോ. രക്ഷിതാവസ്ഥയില്ലാതെ നല്ല ചീരിയില്ല. രക്ഷിതത്രപത്രിനു പുറമേ അലസത (തോഴിലില്ലായ്ക്കു) യും ഭേദമെന്ന പക്ഷക്കാരണങ്ങളോ സ്വപ്നമതയാണ് പ്രധാനം. അസ്വപ്നമരായ കാട്ടിയാൽ ചീരിച്ചിരുന്നു, ശത്രുക്കൾ ചാവുനോച്ചം മററും. പ്രക്ഷിതാവസ്ഥ വർഖ ഫൈറ്റംതോറും ചീരി നന്നായി നന്നായി വന്ന. സംസ്കാരം സമ്പാദിച്ചകൊട്ടതു സ്വാധീനം ദേഹത്തിന്റെ ചീരിയെ കുട്ടക്കൽ കുട്ടക്കൽ മനസ്സിന്റെ ചീരിയാക്കി മാറ്റി.

ഈ അട്ടത കാലം വരെ കേരളത്തെപ്പോലെ രക്ഷയുള്ള രാജ്യം⁴ ഇന്ത്യയിലെന്നല്ല ലോകത്തിൽത്തന്നെന്നുണ്ടായിരുന്നോ എന്ന സംശയമാണോ. ക്ഷാമമില്ല. അങ്ഗമില്ല ലുകളും അങ്ഗമില്ലപ്പെടലുകളും ചുരുക്കം.

4 നോൻ കമ്മ്യൂണിറ്റും ഭരണത്തെപ്പറ്റിയല്ല പറയുന്നതും. ഏകദേശം ഒപ്പുത നാപ്പുത കൊല്ലുംഡിനുവരെ എന്നാണോ. ‘വികാരം ഒരു കേരളിലെക്കുള്ള കാലഘട്ടങ്ങൾ ഉത്തമമായ ചീരിയെ കാടിയ്ക്കും’ എന്ന മെരിയിൽ. പി. ജി. വോഡ്സ് എംസ് തന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിയ നോവലിന്റെ മുഖ്യരഹസ്യം ചീരിയ്ക്കും ചീരിപ്പിയ്ക്കുന്ന പാതയും പററാതെ നാടായിട്ടും കരെ നാളായി എന്നോ എഴുതകയുണ്ടായി,

കേരളീയരിൽത്തനെ നമ്പുരിമാക്കായിരുന്ന എററവു മധ്യികം രക്ഷ. വളരെ തുറവണ്ണകൾ അവക്ക് ജീവിതസമ രഥത്തിൽനിന്നും ജീവിയ്ക്കാൻ സാധിച്ചു. ആ ഉയർന്ന തലങ്ങളിൽനിന്നും ചീരി പൊട്ടി ചോട്ടിലേയ്ക്ക് കലിച്ച കേരളം സഖ്യലമായതിൽ അത്രതമില്ലപ്പോ. ചോട്ടിലും കലാശങ്ങൾ കവറ്റായിരുന്ന കേട്ടോ.

മഹാരാജ മെച്ചവും കേരളീയക്ക് പൊതുവെയും നമ്പുതിരിമാക്ക് പ്രദേശക്കിച്ചും ഉണ്ടായി. സ്കീകർക്കും ഇവിടത്തെ പ്രാലെ സപാത്രമുഖം സഗതപ്രവും (മഹതപ്രവും) മഹാരാജ ദിക്കിലുമണ്ണായിരുന്നു മൈലും അതു. വിദ്യാഭ്യാസ തുടർന്നു നിലവാരവും ഇവിടത്തെപ്രാലെ തെ ദിക്കിലും ഉയർന്നുനിന്നും ഇല്ല. നാടൻ സംസ്കാരം ചോട്ടിൽനിന്നും മുകളിലേയ്ക്ക് കത്തിച്ചുകയറുകയും പുറംസംസ്കാരം അതുപോലെതന്നെ കത്തിന്നിന്നുകയും അങ്ങനെ തണ്ടം കനാവുകയും നമ്പുതിരായിരുന്നു കുടുംബങ്ങളിൽ, (നമ്പുരിസ്കീകർക്ക് അസ്പത ത്രകളുായിരുന്നുകൂടും സംസ്കാരസമ്പന്നരായ പുത്രൻ സാക്ഷാത്കാരിയും സ്കീകളുടെയും നടക്കും താവളമുറപ്പിച്ച ജീവിതം തന്നെ തെ നിംബ നേരബോക്കാക്കാൻ സാധിച്ചു. ആ നേര ബോക്കു സംസ്കാരം മാത്രമുള്ളവക്കും സാധിച്ചു.

നല്ല ചീരിയ്ക്ക് വേണ്ട ചുറുപാടും ഇങ്ങനെ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. സംസ്കാരസമ്പന്നരായ ആണ്ണങ്ങളും പെണ്ണങ്ങളും നിംബത്തെ സമ്ഭാബ്യം. അതിൽ ആ ശയങ്ങളുടെ ബാളം വെട്ടലും നിരീക്ഷണത്തിന്നും വേഗവും ധാരാളം. ഉത്തമമായ ചീരിയ്ക്ക് വിഷയവും അരങ്ങും ആയില്ലോ? ചുഴിത്തെ 1

5 നമ്പുതിരിസ്കീകരക മാത്രമേ കേരളത്തിൽ അസ്പതരമുള്ള കിായിരുന്നുള്ളൂ.

രണ്ടാൻ നേരമേപാക്കാതൻ. തുറന്ന സ്വീകരിയ്ക്കാൻ സത്തായോ. അതുടർന്നും പലവിതം. ചാടിപ്പിടിയ്ക്കുന്ന ശ്രാതാക്കൾ. ചീരി നന്നാവാൻ തുനിയെന്നുവേണം?*

തുമ്പിയാധികാരിലെ പല ചീരികളും (ശ്രൂപരവും അത്മപരവും) തന്ന അന്നത്തെ സ്ഥായത്തിലെ സംസാരത്തിൽ പ്രചാരത്തിലെതനവയായിരിയ്ക്കാം.

ചെറുദ്ദേരിയുടെ ചീരിയിൽ താരതമ്പ്രന പരിഹാസം കഠിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. ഉള്ള തിൽ ബെച്ച പരിയലും അതുകൊക്കി മില്ല. ശകാരിച്ച സമ്ഭായത്തെയോ വ്യക്തിക്കുള്ളേയോ നന്നാക്ക കയല്ല് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാനനാദ്ദേശം. മാന്ത്രിത്തരത്തിന്റെ പിന്നാലെ അദ്ദേഹം കുടുന്നതും അതിനെ കുപിയോടി യുണ്ടാക്കു. കണ്ണം കേട്ടും രസിയ്ക്കാനാണ്. അദ്ദേഹത്തെ ചീരിപ്പിയ്ക്കുന്നവരെത്തന്നെ അദ്ദേഹം ലാളിയ്ക്കുന്നു. ഉള്ള ക്ഷേമിക്കുന്നതും വളരുന്ന തുമ്പിനെന്നും, ഗോപിമാരെയും സുദത്രയെയും, അർജ്ജനനെന്നും അമിണിഡൈയും, നാരദനെന്നും കചേലാനും, സാംഖനെന്നും ഭാലരാമനെന്നും, മററുംമററും കണ്ണം അദ്ദേഹം നല്ലവല്ലും ചീരിയ്ക്കുന്നണ്ണും, പക്ഷേ അവർ മററുവിയത്തിൽ ആവശ്യമെന്നും അദ്ദേഹത്തിനും ഒഴം ആഗ്രഹമില്ല. അവർ അങ്ങിനെയായുള്ളകാണ്ടതെന്നെന്നാണും അദ്ദേഹത്തിനും അവ രോച്ചും മുത്തും തോന്നുന്നതും അവക്കുടെ നിർദ്ദോഷം അനുഭവ കുറവുകളും കവി, നഞ്ചുടെ മുഖിൽവെച്ചും, മടിയീലാത്തതി താലോലിയ്ക്കുന്നു. ഏന്ന നിട്ടം അവരിൽക്കൂടി തുറന്ന സംസാരിക്കാൻ മനസ്സുപ്രത്തിയെ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യും. മുത്തു സരസച്ചിരിയാണും. അതുകൂടം ചേർത്തു തിളക്കകയും ഭാവനാശക്കിക്കാണ്ടു പ്രദ പരത്തുകയും ചെയ്യുന്ന വിശിഷ്ടമായ ഒരു തരം സരസച്ചിരിയാണുമാറ്റും.

* കഴിഞ്ഞ ചീല വണ്ണികകളിലെ ആദ്യക്കാളിൽ പല തും ജോൺജ് മെറ്റല്ലിന്തിന്റെയുണ്ടാണും, ‘Idea of Comedy’

ഇത് ചീരിയ്ക്കുകവിത നിരന്തര ചീരി, കവിജുട്ട് ചീരി കവിതച്ചീരി എന്ന വേണമെങ്കിൽ പേരിടാം. ഈ ഒരി വിത്തതിന്റെ നാരാധവേതവരെ ചെല്ലുന്ന ചീരിയാണ്; സൗഹത്യതിന്റെ അഴഞ്ഞത തിൽനിന്നുവന്ന, യമാത്മായ കോരിയിൽനിന്നുവെളുത്ത ചീരിയാണ്⁷. ഈ കോരി ഈപ്പര കോരിയോളം തന്നെയോ അതിൽ കുടകലോ മനഷ്യനോയാണ്? മണ്ണനായാളും കോമാളിയായാളും കാമദ്രാനനായാളും അഹംദാവിയായാളും, അസുരനായാൽക്കൂടിയും, ചീരിയുടെന്നതിന് ഭാഗമായിരുന്നതു ചെറുദ്ദേരി പറയുന്ന, മനഷ്യൻ, മനഷ്യ, മനഷ്യൻ, ഈപ്പരസ്യുള്ളിയായ മനഷ്യൻ!

തുടർന്ന വരുന്ന ലേവന്നങ്ങളും തിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ളതുപോലെ ചീരിയെ അതിന്റെ അംഗങ്ങളുാക്കി പിരിച്ചകാണിയ്ക്കാം നോ തരങ്ങളുാക്കി തിരിച്ചു കാണിയ്ക്കാനോ ശ്രമ യീഡുന്നതും കൈവിയത്തിൽ ചീരിപ്പിയ്ക്കുന്ന മണ്ണത്തരമായെ വരു. കല പ്രകൃതാത്ത അംഗങ്ങളോ തരങ്ങളോ, മനഷ്യനെ സംബന്ധിച്ച എത്രിലുമെന്നപോലെ, അതിലും കാണക വളരെ വിഷമമാണബു. തുട്ടുഗാമയിലെ ചീരിയാണെങ്കിൽ എറവുമധ്യീകം സക്രിയല്ലെന്നതാനും. എങ്കിലും പഠിയുന്നവക്കും ഈ ചെയ്യാതെ വയ്ക്കു, ഗവേഷകക്കാക്കം. വ്യത്യാസങ്ങളും സമീക്ഷനും തോന്നുനവയിൽ വ്യത്യാസം കാണകയും വ്യത്യാസമേധ്യത്തുവെന്നു തോന്നുനവയിൽ സാമ്പും കാണകയുമാണബു അറിവും വർഖിയ്ക്കാനും വർഖിപ്പിയ്ക്കാനും വഴി

7 ഈ വണ്ണികയിൽ പല വാചകങ്ങൾക്കും നൊന്ന് ജെ. ബി. പ്രിസ്റ്റ്‌ലിയോട് കടപ്പെട്ടിട്ടണ്ട്. കവിയ്ക്കും ചീരിയ്ക്കും കയപ്പോലെ കനാംസ്ഥാനം നേടിയിട്ടുള്ള ഷേകസ്പീയരെപ്പറിപറയുന്നതാണ് ഈ വാചകങ്ങൾ. പ്രിസ്റ്റ്‌ലിയുടെ ‘ഇംഗ്ലീഷ്’ രൂപമർ’ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ.-

തരം തിരിയ്ക്കുന്നതു് ആവശ്യമെന്നതുപോലെ സൗകര്യവുമാണെന്നമോർക്കണം.

കൂദ്ദുഗാമയീലെ ചിരിയെപ്പറ്റിയാണോ ഈ ലേവന പരമ്പര. ചെറുദ്രോഫിയുടെ ചിരിയായിട്ടും ഈതീൽ പല ദിവസത്തും ഈ ചിരിയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ പേരു് പ്രചാരത്തിലുള്ളതുകൊണ്ടും ഈപദ്ധതിയുടും സൗകര്യമായതുകൊണ്ടും ഈ അങ്ങിനെ ചെങ്കിരിയ്ക്കുന്നതു്. കൂദ്ദുഗാമയുടെ കത്താവു് ഒരു ചെറുദ്രോഫിയാണെന്നു് ഉറപ്പിച്ചിപ്പാണും ഈനം മതിയായ തെളിവില്ലെന്ന സന്ദർഭം. അല്ലെന്നു് ഉറപ്പിച്ചിപ്പാണും തെളിവില്ല. രാമായണ ചന്ദ്ര ഉണ്ടാക്കിയു് പുനമാണോ കൂദ്ദുഗാമയുമെഴുതിയതു് എന്ന വിശപ്പിയ്ക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടാണോ. രണ്ട് കാവൃങ്ങളിലും കവിതയും ചിരിയും ഒരപോലെ സർവ്വവ്യാപിയായും അനേകാനും ബലപ്പെട്ടതുനവധ്യായും അവയുടെ പുർഖുംവൈചാരിക്കുന്നതു്. ഏകിലും അവയ്ക്ക് തന്മീതി നില്ക്കാറമല്ലാത്ത വ്യത്യാസം കാണുന്നു. രാമായണ ചന്ദ്ര ആണാണെങ്കിൽ കൂദ്ദുഗാമ പെണ്ണാണോ എന്നു് കുറ വാചക തന്മീതി പറയാം. രണ്ടിലും നല്ല ചിരിയുണ്ട്. ഒന്നു് ആ സന്ദർഭം നിറഞ്ഞതും മററിയു് സ്ഥിതപരം തുള്ളുന്നതും എന്ന താണു് ദേശം. (ചന്ദ്രബിലെ ചിരി ചാക്കാർക്കുതിയിലെ ചിരിയമായി കുടുതൽ അടയത്താണോ എന്നും പറയണം.) കരാച്ചിലെന്നറ കാരുത്തിലും ഗുഡാരത്തിന്നെൻറ കാരുത്തിലും സമിതി ഈരുതനെ. പെണ്ണിനു ശ്രദ്ധാരം കുടുതലാണെങ്കിൽ ആണിനു വീരം അതിലുമധികമാണോ. ആണു് പെണ്ണാണിൽക്കുവേണ്ടി ഏഴത്തിയപ്പോൾ പെണ്ണായിരെനു പറഞ്ഞാൽ വിശപ്പിയ്ക്കാൻ സാധിയ്ക്കുന്നീല്ല. ആണിൻറെ

പെപ്പരവും കംസൻ, മാഗയൻ ദുതലായ അസുരമാരക കമ്പ പറയുന്നോഴക്കിലും നന്നായി തെളിഞ്ഞകാണണ്ടേ? ഈ രണ്ട് തിരികളും തമ്മിൽ വ്യത്യാസം തോന്നാനും അവയിലെ ഭാഷയുടെ (നേരു തന്നീ നാടോടിഭാഷ, മറൊരും ഉജ്ജപ്പവും ഗംഡീരവും സംസ്കൃതപ്രചരബുമായ മനിപ്പബാളും) അന്തരം കൊണ്ടാണുവാ പറയാം. ഒന്ന് പാട്ടും മറൊരും ചന്ദ്രപുമായതുകൊണ്ടാണുവാ ചുണ്ടിക്കാണി റിസ്റ്റാം.⁹ സപ്താവംപോലെ തന്നെ ഭാഷാശൈലിയും ആവശ്യംപോലെ മാറ്റുക അസാധ്യമെന്നാണും തോന്നാനും. ശൈലി ഉടക്കന്ന വസ്തുങ്ങളും, തൊല്ലിയാണും; ശൈലിയാണും ആർ തന്നെ—എന്നു ആളുപചനങ്ങൾ കാണിക്കു.¹⁰

ഭാരതഗാമയുടെയും തൃപ്പിഗാമയുടെയും പ്രഭാതാഖും ഒരു കവിയല്ല എന്നും ഉള്ളേർ സമർപ്പിയ്ക്കുന്നതാണും. തൃപ്പിഗാമയെ അനകരിച്ചും എഴുതിയതാണും ഭാരതഗാമ എന്നതുനിന്ന് ഭാരതഗാമയെ കാണുന്നു 'ഈ മിറേഷൻ', ചരിതിയും തെളിവിവാണും.

9 ‘കരാം തന്നെ രണ്ട് രീതികളിൽ ഗ്രഹങ്ങൾ നിന്മിച്ച വെന്നാൽ സംഭവിയ്ക്കാവുന്നതാണും’. സ്നീകളെ ഉദ്ധേശിച്ചും തൃപ്പിപ്പാട്ടും പണ്ഡിതനാർക്കുവേണ്ടി രാമാധനാദിചന്ദ്രങ്ങളും പുനരനൃത്വിരിതന്നെ നിന്മിച്ചു എന്ന വരം, ഉത്തരവെന്നപ്പെല്ലം എന്ന ചല്ലശമായ മഹാകാവ്യത്തിന്റെ കർത്താവായ ആക്രൂര ടിതിരിതന്നെയാണും ലഭിതകോമളമായ സൗഖ്യാവഹിനാം തീരവാതിരപ്പാട്ടും ഉണ്ടാക്കിയതെന്ന സ്വഷ്ടമാണാല്ലോ. അതുകൊണ്ടു മഹാകവിക്കാക്ഷും എത്ര രീതിയും സംാധിനമെന്ന വിശ്രദിക്കുകയാണും യുക്തം. — വടക്കംകൂർ (തൃപ്പിഗാമപാപ്രഭരണിക എന്ന മുഖ്യരായിൽ)

10 “രീതിരാഥാ കാവ്യസ്യ” എന്നല്ല, “രീതിരാഥാ കവേ?” എന്നാം

ഇത്തരം ഇമിറേഷൻ ചീരിതനെ എത്രയെത്ര ചുതക്കാം തൃപ്പിഗാമയെ അപേക്ഷിച്ചു ഭാരതഗാമയിൽ ചീരി ഇല്ലെന്നു തന്നെയാണ് പറയേണ്ടതു്. ഭാരതഗാമ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഒരു മാതൊരു സഹാധാമയ്ക്കു വിധാണോ, തൃപ്പിഗാമ കേരളക്കരയും. ആദ്യത്തേതുണ്ടാക്കിയ ആർഹ രണ്ടാമത്തേതതു് ഉണ്ടാക്കാൻ ശക്കിയുള്ളവനായീ വളരുന്നീരുമെന്നോ?¹¹ ഭാരതഗാമ യിലെ ഭാഷ തൃപ്പിഗാമയീലേതിനെക്കാൾ തുല്യം പഴക്കാം കഠിനത്തുമല്ലോ?¹²

11 “തൃപ്പിഗാമാ കത്താവായ എന്നും നന്ദുതിരിയാണോ” ഭാരതഗാമ നിക്ഷേപത്തെനു തീർച്ചയുടുടരുത്തുന്നതിനോ” അങ്ങെകം പ്രഖ്യാപണങ്ങായ തടസ്സങ്ങളിലെന്തോ?“ വടക്കംകൂർ, ടി എക്കിലും അവക്കു മാറ്റാൻ അങ്ങേരം ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടോ.

12 ഇതേവരെയുണ്ടായിട്ടുള്ള തൃപ്പിഗാമയുടെ പതിപ്പുകളിൽ ഒവച്ചു^o ഏററുവും നല്ല പാരം വടക്കംകൂർബിന്റെ പതിപ്പിലുണ്ടോ. വിഷയമനസ്സരിച്ചു പാം യുക്തിപൂർവ്വം വേർത്തിരിച്ചു^o അച്ചടിച്ചീരിപ്പുന്നതും അതിലുണ്ടോ. സാമാന്യം വിചുലമായ ടിപ്പുണിയുള്ളതും അതിലുണ്ടോ. ചെരുപ്പേരിയുടെ ഹാസ്യത്തെപ്പറ്റി അങ്ങേരം ഉല്ലംബാംഭോട്ടുടി പഠിച്ചു പ്രതിപാദിപ്പുന്നബന്ധന താണോ^o ഞാൻ ആണ്ടിക്കാണിയേണ്ടി വേണ്ടാൽ മെച്ചും. ഏന്നാലും ഞാൻ ഏരെന്റെ ഉല്ലംബാംഭാജക്കല്ലോം ഗോവിന്ദക്കണ്ണപുരിന്റെ ഏൻ. ബി. എസ്. പതിപ്പും ലൈഭാഗാംഭളം വരിനമ്പരകളിലുണ്ടോ കാണിച്ചിരിപ്പുന്നതും. കാരണം, കൂദാം: വടക്കംകൂർബിന്റെ പതിപ്പും വരിനാവർ ഇല്ല; രണ്ടോ: അതും അതു പ്രചാരത്തിൽ വന്നിട്ടില്ല.

വിരീഘ്നിയുടെ ശമ്പളമാ

ശ്രദ്ധസമംവന്നമായ ചരിരി തൃപ്പിഗാമയിൽ കരച്ചണ്ട്.
ഇതിൽ അത്മംകാണ്ഡല്ലാത്തതായ ചരിരിജൈപ്പററി ആദ്യം.
ചരിരിയുടെ ചരിത്രത്തിലും അതുതന്നുണ്ടായാണ് ആദ്യം.
അത്മമില്ലാത്തവയും ശ്രദ്ധസാമ്പ്രദായവാഴം ഇല്ലാത്തവയും
ഉണ്ടായീ ഇല്ലാതാവുന്നവയുമായ ഒഴുവെടുത്തു ചരിരിയുന്ന
കൊച്ചു കട്ടിക്കുളു ഓർക്കു,

വായ്യാൻ നിന്നുള്ള കംപ്പസം കൊണ്ടാരോ
കംപ്പസം മേനീയിൽ ചേർച്ച എങ്കിൽ

(ഹോമതവർഗ്ഗത 19-20)

അംഗത്വിയേ സന്തതം കത്ത ദൈയക്കന്നിട
കംഗത്വിയേയായ തിരു മേന ദൈല്ലാം.

(ഗോപകികാദഃവം 643-4)

താപത്രകന്തുകന്ന താനിത തിൽക്കുട്ടി നീ
സ്വപ്നതയോ മേവണ്ണയെന്നപോലെ

(ഉദ്ദീപനം 25-26)

കാരണമെന്തു പോലുരണം തന്നടെ
മഹാമായിട്ട് വന്നില്ലെൻ്റെ,

(അക്കമിണ്ണ സ്വപ്നധനം 339-40)

ഇവിടെ കറച്ചു അർത്ഥവും ചീരിപ്പിയ്ക്കാൻ കുടുംബങ്ങളും.

മസ്തിഷ്കി തന്നെ നമസ്തിഷ്കി അങ്ങനെ
സഖിഷ്കി വിനോദായവസ്ഥയാണ്

(സംസ്കാരിക, കാട 37-38)

രോഗമെന്ന നിങ്ങനെ ചൊല്ലുമാറ്റണ്ടതാൻ
രോഗമഭേദത്തുമേ രംഗമാത്രം.

(ബാണജുലം 101-2)

ശിത്രക്കാളെ ചീരിപ്പിയ്ക്കാനവധാരം ഇവ. എക്കിലും പ്രായ
മായവരെയും തല്ലാലപത്രക്കും ശിത്രക്കാളാക്കീ ചീരിപ്പി
യ്ക്കാതിരിയ്ക്കാതിരിയില്ല; തോൻ വലുതായി എന്നോള്ളും മുഖം
കുർപ്പിയ്ക്കാതിരിന്നാൽ.

അതിനെന്നുവെങ്കാരായ വ്യാകരണക്കാരല്ലാത്തവരെ
മൊഹണിച്ചിടിന നേരമപ്പോൾ

(സ്വന്തകം 134)

നാഞ്ഞാതെ നീനോതെ ഭീമസേനൻ

(സാലപ്പവധം 46)

ഇത്തരം 'തതറുകൾ' ചിരിപ്പിയ്ക്കും. ഈവയെ അറിഞ്ഞു പ്രയോഗിച്ചതാണെന്ന് ഒരു തീർച്ച പറയുന്ന ഫലം. മലയാ ദാഖലയിൽ വ്യാകരണക്കാരുടെയും ശബ്ദക്കോശക്കാരുടെയും പിടി മുകളിലും ബഹുഭാന്ധാര ചെറുതേരി ജീവി ചീതന്തരം.

അടക്കത പിടിയിലുള്ള ശബ്ദപരമായ നേരങ്ങോക്ക് കട്ടിക്കുള്ളപ്പോലെതന്നെ ശബ്ദിക്കൊരുയും റസിപ്പിച്ചേരും. പേരകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചിരിയാണുള്ളത്. നാനി തുല്യനാണ്,

ആദ്യമായും നിന്നുണ്ടാരക്കും തുടാതെ
ആകും നിന്നും പോരിൽ ബാണം

(ബാണയുലം 163-64)

താരവന്നെന്നായും ചൊല്ലുന്നതെല്ലായും
താരവന്നല്ലാക്കും തുരന്തൻ നീ

(ഡോപികാരാഡം 1133-34)

ശക്രന്നെന്നെന്നും ചൊല്ലുവാനെല്ലായും
ശക്രന്നല്ലിവൻ എന്നെന്നേ

(ശക്രന്നംഗമനം 155-6)

കുവിൽ കൊടുത്ത രണ്ടും ഉദാഹരണങ്ങളിൽ സംക്ഷം വീണ്ടും പോക്കി ചിരിയാറ്റുന്നതാണും കാണാനും.

മരച്ചുകുടി ഉയൻതായ ഫ്രൈഡുകൊണ്ടുള്ള ചിരി ചെന്ന ഫ്രൈഡിയിൽ അധികമില്ലെങ്കിലും വേണ്ടിന്നേതായും കാണാം.

ആമുഖത്തിലെ ക്ഷമാധാരനയിൽ തുടങ്ങും ഈത്തരം ചിരി.

ന നിർഗ്ഗളനായും തോരീഡെനക്കാണ്ടബ്ലോ

ന നിർഗ്ഗളമായതു ചേരുമപ്പോൾ.

(35-36)

താഴും താഴുംണ്ട് ഇതിൽ. എന്നാൽ മിച്ചകമണ്ട്. എൻ്റെ കവിത മോശമാണോ എന്ന പറയുവാൻ ദൈരും മിച്ചകാഡാ കേംയുണ്ടാവു. ഇംഗ്ലീഷ്യുടെനേതോളമെ മോശമിള്ളു എന്നോ ഉടനേതനെ അവകാശപ്പെട്ടാൻ അത സിസാമത്മ്പും വേണം. ഇത് അവകാശപ്പെട്ടത് ഫലിതത്തിൽ കൂടിയായതുകൊണ്ട് അതും അത സിസാമത്മ്പമായി ആക്കം തോനകയീടുതാണോ. കവി തന്റെ തന്നെ നേങ്ങൾ ചീരിയുണ്ടനു 1. ഫലിതംകൊണ്ട് അതും തന്റെ നേങ്ങളും ചീരി അഭ്യാതാക്കകയും വായനക്കാ തട കുടചേച്ചും ഇംഗ്ലീഷ്യുടെനേങ്ങളും ചീരിയാക്കകയും ചെയ്യുണ്ട്. ഫലിതം ഇതിലധികം നന്നാവാൻ വയ്ക്കു.

ഇതും ഉത്തമമല്ല അധികം ഫ്രേഷപ്രയോഗങ്ങളും എന്ന വരാം. എന്നാലും മിയുവയിലും ബെറും ഫ്രേഷ തന്തിന്റെ മിച്ചക തിൽക്കൂട്ടത്തിൽ വായനക്കാക്ക് ഹാണാൻ സാധിയുണ്ടോ.

1 ചെരുപ്പേരി അവനവൻ്റെ നേങ്കുതനെ ചീരി തെരട്ടുവിട്ടുന്ന മറി പല ഭാഗങ്ങളിലും കൂദാശയിലുണ്ട്. മായയെ വർഷിച്ചുകഴിയുന്നോബാ,

കാടായിച്ചെല്ലുന്നതെല്ലു റീയേന്നല്ലീ

മുസരായേള്ളാരിൽ മുന്നണ്ടല്ലോ

(കുഫ്ഫാലുത്താ) 859-60)

ചെരുപ്പേരിയുടെ കൂദാശയിലും ഇതരം ചീരിയുണ്ട്. അദ്ദേഹം ഗോപിമാരോട്ട്,

കെട്ടില്ലുണ്ടിവനെന്നാളുതെങ്കുമെ

കൂദാശയോദ്ധാക്ഷം പാാമല്ലോ

(ഗോപികാഴ്ചവം 299-300)

ആരാധനാവുത്തിക്കാലത്ത് നേന്മാർക്കേന്മാർ
നീഹാരമെന്നും വന്ന കുട്ടം
നീഹാരമിന്ന നീന്ന കാജമത്തിപ്പേരുമെ
ആരാധനക്രട്ടാതെയാങ്ങമിപ്പേ

(അഭിപ്പം 35-38)

വാരി കലാന്താങ്ങ വാതരം വയനേരം
 വാതില്ലടച്ച തൃടങ്ങിതെങ്ങും
2ജാളിമാണിങ്ങ നീനേ പോക്കേനാരെന്നമെ
മാന്ധരാദൈനമെ വന്നകുട.

(പ്രാപ്തി 35-36)

ആശയം തനിലിലങ്ങളുന്നേനാരാശയാൽ
പേരാതെയാശകൾ തുറയാക്കാി
നാണം വിലക്കവേ കല്ലുമടച്ചടൻ
പ്രാണികൾ രണ്ടുമായും തുപ്പിനിന്നാർ

(ഹേമതലില 187-90)

ഫ്രൈഷ്ടത്തിന്റെ മാത്രമല്ല ശമ്പുത്തിന്റെ അവത്തന
 ത്തിന്റെയും രസം മുതിലുണ്ട്.

ഫ്രൈഷ്പ്രയോഗത്തിനു സംസ്കൃതസഹായം വേണം, പച്ച
 മലഞ്ചാളിപും ധാരാളമാവാം. എന്നു ചെയ്യേറുടെ ഒംഗരിയായി
 കാണിച്ചുത്തന്നാണ്.

2 ഈ ജാളിപ്പം തന്നെ ഇനിജീവിട്ടു്: ക്രോധാദന്ത
 ദുഃഖം താഴ്ത്തി രട്ടം,

മാലുപ്പും ചൂണ്ട താൻ വീശ്വന്നാങ്ങ നീരില്ലും
 ജാളിമാം നീരില്ലും വീഴുകയാൽ.

(സാലപവയം 83-84)

ചാടായി വന്നാന്തോനവരെങ്കിലും
ചാടായി വന്നില്ല മേനീ തന്നിൽ
ഛാടായി വന്ന നറ്റങ്ങൾനെങ്കിലും
ബാടായി വന്നില്ല കൊല്ലും നേരോ.

ഈ ചാടായി'യുടോ, 'ഭാടായി'യുടോ അർത്ഥമം രണ്ടു മുന്നണിക്ക്⁹
എന്ന മെച്ചപ്പെട്ടിനു പുറമെ ഈ വരീകൾ വർഷാദിജ്ഞന്മാരു
നല്ലവല്ലും ചിരിപ്പിയുടെ ഒരു സംഭവം ത്രിശ്യാഖാനു
മോക്കണം.

മാറിവെപ്പുനോരു ചുടില്ലുയാണ്ടാക്കിൽ
മാറാതെ വീശാംഗത കണ്ണന് വീരാക്ക്
നീരുമനുബരികൾ നിനോരു കാനനം
ആശിപ്പുരായിൽ മെഡ്സ് മെഡ്സ്.

(ഒഗാപികാട്ടംപ്രാ 1492-96)

ആശിപ്പുരായിലോന്തരം ഷാസ്ത്രബാധാനമാണ് -
ആശിപ്പുരായിലോന്തരം ഒന്തര

(ബാണയുദ്ധം 199-200)

3നാഗരം ('രാഗമുദ്ദോരിലേ രാഗം ചെല്ലു'), താപം⁴,
അംബരം⁵, ബന്ധം⁶, വാഹം⁷, ദക്ഷിണ(ൻ)⁸, ഉന്നിപ്രക്ക⁹
എന്നീ ശബ്ദങ്ങളും ഉപദശാന്തിച്ചു⁹ ഈനിഡം ഫ്ലോപ്പല്ലോറ
അള്ളിബാടു⁹ കൂടുതാമാണ് തിൽ, ഒന്ന പുണ്ണിരിയിട്ടവിയുടെനുവ.

(3) പു 223, വ 35-36. (4) 218 69-70 മുതലായവ
(5) പു 473 വ 239-40. (6) 356 859 62. (7) പു 311,
വ 43-46. (8) പു 394 വ 125-6. (9) പു 473,
വ 239-40.

വെറും ഉക്കിലെവചിത്രപരക്കാണ്ടണാവുന്ന ചീരിയും
ഈ വിഭാഗത്തിൽ ചേങ്കേണ്ടതാണെന്നു തോന്നുന്നു. അ
തുറയ്ക്കു അവയ്ക്ക് യോഗ്യതയുള്ളൂ. ഈ നൂട്ടത്തിൽ പെടു—

ചെച്ചുപ്പനില്ലാമ്മ നാനും പൂക്കിപ്പാൻ
വെച്ചുപ്പനുട്ടാണിനാർ വാക്കേകാണേ

(തഹാ റിംഗ് സ്പ്രയംവരം 245-46)

മന്ത്ര കുകൾ മുമ്പായ വീരാരാധ്യാർഹം
ബന്ധുവായും ദേവിനാനന്തകൾ താൻ

(ബാണയുലം 227-28)

ഈവ. ഈ ഉക്കിലെവചിത്രചീരി ചീരിപ്പിയുന്ന മറ്റും
അംഗങ്ങളുമായിശേഖരം രസം കുട്ടന ഭാഗങ്ങാം മറ്റു വിദാഹ
ങ്ങളിൽ കാണാം.

വിരീപ്പിയ്ക്കുന്ന സംഭവങ്ങളോ

സ്ഥിതിവിശക്തങ്ങളോ

കംസൻറ അടിമാന ഇംഗ്ലീഷ് വെള്ളം തുടങ്ങുന്നതു

കൈത്തല്ലോ കൊണ്ടവൻ നൽകേണ്ട ചാരംതു
സില്പാരിച്ചിട്ടിനാനോ മെബ്ലു.
സില്പാരമേരോരായ ദുഷ്കര പിന്നെയും
സില്പാരം വേണ്ടാതെയായിരുന്നു.

അമീണ സപ്പയംവരത്തിൽ തുമ്പൻ അമീഡ

പ്രേശലമാരും കേരവും മീഡയും
പ്രേയായിപ്പോകമാറാക്കിപ്പുണ്ടെന
പോകെനു ചൊല്ലിയ്യച്ച നിന്നിട്ടിനാൻ.

ഇത്തരം സംഭവങ്ങൾ കാടൻമാരെല്ലെങ്കിലും എന്നാൽ
ശരിയായിരിയ്ക്കാം. സംഖ്യാരസവന്നന്മാരും സപ്പനും ഒരു
ക്ലേഡ് നാശം കാണുന്നും ഉള്ളിലെക്കിലും ചിരിയ്ക്കുന്നവ
രാജാനം, രാമതുമ്പുംനാരോട് സ്കൂൾമോ ദക്ഷിയോ തോന്തി
തമ്പാലത്തേയും അവരായിത്തീരുന്ന വായനക്കാരും ഇവിടെ
കല്ലുങ്ങിയോ കല്ലുങ്ങാതേയോ ചിരിയ്ക്കുമെന്നം നാം ഓ
ക്കണം. കമ്മിറ്റി ഇത്തരം ഭാഗങ്ങളിലെത്തും കൂടിക്കൂർ
അട്ടപ്പാസിച്ച ചിരിയ്ക്കുമെന്നതും. അതുകൊണ്ട്, ഇവിടെ
സപ്തവേ ദുഃഖക്കരണങ്ങളായ സംഭവങ്ങളെ തല കത്തി നിന്നു
കണ്ട് ചിരിയ്ക്കുകയും വണ്ണിയുംപുഞ്ചാഗിയ്ക്കുന്ന പ്രത്യേക
ശൈലി കൊണ്ട് ചിരിപ്പിയ്ക്കുകയും ആരാജാനും പാശനക്കാ
രനു തോന്തിയാൽ താതു മുഴുവൻ ശരിയാവുകയില്ല.

തുമ്പിഗാമയിലെ ഏല്ലാ വധങ്ങളും ചിരിപ്പിയ്ക്കുകയേ
യുള്ള, വിസ്തരിച്ചിട്ടുള്ള കംസവയും, ചെഫണ്ടുകവാസു
ദേവവധവും മറ്റൊരു ഇതു നിയമത്തിനും അപവാദങ്ങളുണ്ട്.
തുമ്പിപ്പക്ഷത്തായ സാധാരണ വായനക്കാരെനു സംബന്ധിച്ചിട്ടും
തേരുമെങ്കിലും. ഇതു മരിയ്ക്കുന്നവരോക്കു മുടക്കെന മോക്ഷം

പ്രാവിജ്ഞന്നതു എകാണ്ട് മററുള്ളവർം ചീരിയ്ക്കാം. മുക്കാശുല
വധത്തെപ്പാലെ ചീല വധങ്ങൾ നോന്നരും ഫലിതം
തന്നെയാണ്—കണ്ഠമുമ്പിൽ പ്രവർത്തിച്ചു കാണിച്ച ഫലിതം.

വധങ്ങളുള്ളപ്പാലെ തന്നെ ചീരി പ്രിജ്ഞാസപ്പാദവര
അഭ്യും, തമിണ സിസ്റ്റാലവരവും, സംഭ്രാഹകമായും വീരകമ
കളാണെങ്കിൽ ഹാസ്യകമകളുമാണ്°

കംസബർ രജകൾ മരിയ്ക്കന്നതു കണ്ട് ചീരിയ്ക്കന വായ
നക്കാരനും ഇതു വായിച്ചു വേരോടെ തരത്തിൽ ചീരിയ്ക്കാം.

കൽവിരൽ കൊണ്ടവർം ഹാത്തേമേലുമ്പന്നിച്ചു

കൈവിരൽ രണ്ടുമുയത്തിപ്പിനെ

ആനന്ദം തക്കിഴുന്നാം പൊങ്ങിച്ചാൻ

മാനിനി തന്നെടെ മേനി തന്നെ.

കീഴുച്ച പോരെയായ നാരിതാന്തന്നരു

മേലുച്ച വായ്യുച്ച പൊങ്ങി നിന്നാം

മാനിനി തന്നെടെ മേനി നിവർപ്പും

മാരനു വിച്ച വള്ളതു ചെമ്പേ.

ശീഷിയ്ക്കേബാശേനപോലെ ഒക്സിയ്ക്കേബാഴം തുണ്ണുനും
തെ പ്രത്യേക രസികത്തുണ്ട്. അതു വല്ലിയ്ക്കേബാൾ ചെറു
അറ്റുയ്ക്കും. ക്രൂഡപ്പംിച്ച ഉറര ക്രൂക്കാരനും ഓക്കുമായ
കചേലതനെ അംഗരപ്പിയ്ക്കേബാഴം തുണ്ണുനും അതും തെ പൊടി
കായ്ക്കിയാലേ പറ്റി. വീട്ടിൽ ചെന്നാൽ അതു സാധ ഭാര്യ
രെക്കണ്ടിക്കും അന്നാളിച്ചു നില്ക്കുന്നും; അതു 'അന്നപു'യുടെ താഴ്
തേരുളുക്കും ഓടിപ്പോകുന്ന മനസ്സുണ്ടെന്ന പ്രിംച്ചു നിർത്താൻ
അനീച്ച കഴങ്ങുന്നും.

അമിച്ചട അടക്കാലും തൃപ്പിനാ നേരസ്വാക്ഷരത്തെ, മല്ലീ
തിനാ വായും പൊതു ഫൈറ്റിനതും ഉരലിൽ കെട്ടിയിടാൻ കയറു
സപ്പലും നീളും പോരാതെ വന്നതും മറ്റൊരു അമാസം കും
ങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല,

ചേവടി തന്നിലെച്ചേരുള്ളാണെന്ന തൻ

ചേണററ ചേലയിൽ തേച്ചു ചെമേ,

എന്ന തരത്തിലുള്ള മാസികക്കുങ്ങളും കാണാം ഈ നേരസ്വാക്ഷരം.

സെതദ്ദീകകമയിൽ ജോപ്പുനെ പറിച്ചു ചിരിയുള്ള
ബാന്ന് വൃത്തുസമേധ്യമുള്ളു. അതു വൃത്തുസമാശാങ്കിൽ!

അവഞ്ചരെ കൂടിപ്പിക്കാതിലും തൃപ്പിൾ സാമർത്ഥ്യം
കാണിയുന്നാണെന്നും തന്റെ കാലത്തും അ ഉള്ളിയും ഉപതി
ജ്വവായും തെന്നു. അവേന്തുനെയല്ല മഴ തെന്നു ഗോവർഖന
ഒന്നിയാണും പുജിയേണ്ടതും എന്നു ആ മുത്താനുവിഭാഗനായ
അതു അധികപ്രസംഗിയുള്ളൂം പറഞ്ഞാറും, ഉടനെ തെന്നു താ
നാണും ഗോവർഖനം എന്നു പറഞ്ഞു പായസം ഉള്ളന്നതും,
എന്നും ഇടതുപക്ഷ തീരുവാറിയേണ്ടും ചിരിപ്പിയും. ബെറും
സംഭവാശം കൊണ്ടും അവേന്തുനു പറഞ്ഞു ആളുത കണ്ടു
സപ്പയം മേരു സന്ധാരിച്ചും. ബുഷാവും തൃപ്പിൾനും ഇരയാവു
നാണും; വായനക്കാരൻഡരിച്ചും.

കന്ദ്രകമാതരെ കുറ എടുത്തു കൊണ്ടു പോവൽ തൃപ്പിൾ
സാമയിൽ വളരെ സരസമായി വണ്ണിച്ചിരിയുന്നു. 1 എഴു

1 ഭാഗവതത്തിൽ “പ്രതം ധരിച്ചവർ വസ്ത്രമില്ലാതെ വെള്ള
സ്തിലിറിക്കിയതും” ദേവനിരാകരണമാകുന്നു; അതിന്റെ പരിഹാ
രമായി തലയിൽ കൈ വരച്ചു ഭൂമിയെ നമസ്കരിച്ചു വസ്ത്രം
സപീകരിച്ചാലും.” എന്ന തൃപ്പിൾ പറഞ്ഞുവെന്നും അതനുസരിച്ചും
അവർ നമസ്കരിച്ചു എന്നും മാത്രമേധ്യമല്ല.

വയസ്സായ ഒരു പെപതല്ലിൻറെ വെറും കട്ടിക്കൊള്ളിയാണ്
ഇത് പദ്ധതി പ്രായമായ വായനക്കാരനും അതിലേ സൗഖ്യം:
കാമോദ്വീപകത്പരം, മറക്കാൻ വജ്രം. അധികം വായനക്കാരം
പ്രായമായവരാണെന്നും ഓൺ ഇഡ്സം. കട്ടിക്കർക്കു പറഞ്ഞ
കൊട്ടക്കേബാഴേ തും കമ്മ എത്ര തുംഖമാണു നേരഭേദകാ
ണെന്ന പ്രകാരാവും. എന്നാൽ ചെറുദ്രോഗിയുടെ കയ്യിൽ തും
കമ്മ കരെയായികം കാമോദ്വീപകമാണെന്നു സമർപ്പിയ്ക്കുന്നും.
ഈ കാലത്തെ വായനക്കാരനായ തോൻ ഇതിനെ അറ്റിലെ
മെന്നു പറയുകയില്ല. മാറ്റി കവി ഇതും നവീനനായതും
എന്നു അഭ്യർത്ഥപ്പെട്ടതുകയാണ്

നീ മുസിൽ നീ മുസിൽ എന്നായു തങ്ങളിൽ
പേരം തൃഞ്ചാം നിനാരോടു നേരം
നാദിയ്ക്ക കീഴായ വാരിയിലാക്കേബാൾ
നാണിച്ച പിനേയും വാരിയിലേ
ചാടിത്താം നിനാർ നീററ ക്രൂഡിൽ
കേടരു കണ്ണമുന കാഞ്ഞയാലേ,
ക്രൂഡിൻ ക്രൂഡിന വൈരിയായും വന്നിത—
പ്ലാങ്കാർഡ പുണ്ണാ നാണമപ്പോൾ
കാളി ദിനിതനുടെ വൈമലപ്രമേനുപ്പാൾ
കാംബ്ലേൻ ക്രൂഡിന ബന്ധവായി
നാണിച്ച പിനേയും നാരിമാർ നിനപ്പോൾ
നാദിയ്ക്ക മേലുള്ള വെള്ളും തന്നിൽ
ആനായനായകൾ കണ്ണമുനയേന്നു
മീനങ്ങളായിതോയെന്നു തോനും.

‘വൈതിങ്ങും ബൃട്ടികളുടെ ജലക്രിയ കാണേബാൾ തങ്ങ
ളുടെ കണ്ണമുന മീനങ്ങളാവാൻ കൊതിയ്ക്കുന്നില്ലെന്ന തീർത്ത
പറയാൻ ദൈര്പ്പമുള്ള വായനക്കാർ ഇതിനെ പാശ്ചാർ
അറ്റിലെമെനോ മുരിയുംഗാരമെനോ പറഞ്ഞ പുഞ്ചിച്ച

കൊള്ളെട്ട്. നമ്മക നാണിച്ചാണെങ്കിലും കരെ ചീരിയ്ക്കാം.
പ്രോഗ്രാഫിന്റെ സഹായമെന്നാവുകയും ചെയ്യം.

സനാതന ക്രിസ്ത്യൻ നബ്ദവല്ലം ചീരിയ്ക്കാവുന്നതാണ്
എല്ലാമാറ്റിലെ ഭഗവാനു സംഭവം.² നീളും ‘മാനം
മിക്കതും’.

കല്ലിൽ നടന്നിട്ട് കാലേഖാം നോക്കും,
മെല്ലു നീഡൈനെയെടുക്കവേണം.

എന്ന പറഞ്ഞപ്പോൾ കൂദാശ

“എങ്ങളുടെ അഭ്യന്തര നീല്ലുന്ന നീനാട
സങ്കടം പോകവാനല്ലയോ താൻ”
അഭ്യന്തര ചൊല്ലി നീലത്തു വണ്ണേണ്ടി
നീനാനെ മെല്ലേക്കഴുത്തുയാണ് നി.
എന്നാണു ചൊന്നതു കേടുകാത നീളുതാൻ
മുന്നേതിലോറം തെള്ളിണ്ടാളുപ്പോൾ
ചേലയുട്ടത്തു ചാലചുതക്കീട്ട്
കാലും കവച്ചുണ്ടു നീനു മെല്ലു
മേരുമിയന കഴുത്തിൽ കരേറവാൻ
തോളുണ്ടു തപ്പിട്ട് കാണാണതപ്പോൾ
തില്ലും മറഞ്ഞു നോക്കുന്ന നേരത്തു
കല്ലുനേയെങ്ങുമേ കണ്ണതിലേണ്ട്.

2 ഭാഗവതത്തിൽ

എവ മക്കൻ പ്രിയാമാഹ സ്ത്രീ അങ്ഗഹ്യതാ മിതി
തത്സ്ഥാനത്തിലെ കൂദാശസംവയുന്നന്തപ്രവർത്ത
എന്ന മാത്രം. (അ. 30. ദൃഢാ. 39)

എറു വാസ്തവമായ ചിത്രം! അസ്തീവത്തിൽനിന്ന് പൊടി
ശുവിടെയും കൊച്ചുണ്ട്; ചിത്രത്തിൽനിന്ന് ആക്കപ്പക്കത്തു
വളരെ വർഷിപ്പിച്ച കൊണ്ടാണോജുള്ളത്. ചിരിയുടെ ഞ
ക്കിയും അതു വർഷിപ്പിച്ചുനണ്ട്. എന്നാലും ഈ ചിരി
വിരേഖയം നിറഞ്ഞതല്ല. ഈ നീളേയെ തുല്യമനനപോലെ
കവിയും ഈ ജീവിംഗ് വല്ല. വല്ല വായനക്കാർക്കും കരച്ച് ഈ ജീവിക്ക
റവും തോന്നുന്നതെങ്കിൽ ചെറുദ്ദേരീ ഉടേന തന്നെ അതു
മാറ്റുന്നണ്ട്. കമയുടെ അട്ടത്ത പടയിലേയ്ക്കു കടന്നു:
നീളേ വിളിച്ചു കരയുന്ന;

എന്നുടെ കല്ലു!.....

നിന്മാടെ പിന്നാലെ നീളേ നടക്കാമെ
നിന്നും ക്രൈസ്തവത്തുകൊള്ളാം.

'നീളേ' തുല്യരൈജെട്ടത്തുകൊണ്ട് 'നീളേ' നടക്കാമത്തു. കവി
അതു കരച്ചിലിനിടയിലും ഒരു കൊച്ചു ചിരി തിരക്കിയി
രിയുന്നതു നോക്കു! സ്കീഹളുടെ മനസ്സും, മനസ്സാസ്ത്രമോട്ടും
പഠിയ്ക്കാത്ത ചെറുദ്ദേരീയിൽ നിന്നു പഠിയ്ക്കുന്നും. എട്ട്
ക്കണ്ണമെന്ന പറഞ്ഞപ്പോൾ തുല്യൻറെ വിചാരണയിൽ ഇതിനോ
നാശരം മുദ്രാപരിണമമാണ്.

എങ്ങനെയുള്ളാനിമക്കമാക്കിങ്ങിനെ
തങ്ങുള്ളയാഭോഗെ മേൽമഭോഗിനാം
കീഴുറു ചുഴുറു നാമങ്ങു ചെന്നോളും
കോഴപ്പെട്ടപ്പറേ നാളു തിൽ നാളു തിൽ
താഴത്തു വയ്യാനായും നാമിത്തുടക്കുക തിൽ
കോഴത്തുടങ്ങവരെനും വല്ലാർ.

ഈ സംഭവത്തിൽ പ്രത്യുഷമാവുന്ന വസ്തുമായീ കാ
ണലും വാസ്തവമായീ വർണ്ണിയ്ക്കലും അങ്ങിനെ ചിരിപ്പി
ജ്ഞലും ഈ നിശ്ചാര സംഭവത്തിലും നല്കുവണ്ണും കാണാം.

ഇവിടെ ചെറുദ്രോഗിയുടെ ജന്മനിരീക്ഷണസാമർപ്പണം^o നുംകൊം അന്വേപ്പുടന്തു^o നന്ദതിരിമാതൃക ഇടയിൽ സാധാരണയായിതന ആന്റേസ്സഹം (പലപ്പോഴും ആന്റോ നായിത്തനു അതു മാറിയിരുന്നു) ഈ നിരീക്ഷണ സാമർപ്പത്തിൻറെ ഉറവായി കണക്കാക്കാം. എന്ന് സുചിപ്പിക്കുന്നതു തീപ്പിനം കവലയപീഡിക്കുന്ന ആനയുമായി നടന്ന യുദ്ധത്തിൻറെ വിവരങ്ങളാണെന്നു വായനക്കാക്കും^o ഈ തീക്കം മനസ്സിലായിരിയ്ക്കുമ്പോൾ. ഈ പ്രസിദ്ധ വിവരങ്ങൾ തീലെ പല ഭാഗവും ഭാഗവതം മൂലത്തിൽ³ കാണുന്നുണ്ടു് ചെറുദ്രോഗിയും വലിയ കാവാവുന്നില്ല. വര്ണ്ണനയിലും ആവിഷ്കാരം ഒരു അഭ്യന്തര ധമാതമതപ്പവും കേരളീയതയും മാതൃമല്ല കവിയുടെതായിട്ടുള്ളതു^o.

വാലേപ്പിടിച്ചു വലിച്ച തുടങ്ങിനാൻ
ബാധകൻ കനിനെന്നെല്ലാപോലെ
എന ഉപമയും, ആന കാത്തിയതു.

അമിച്ചിലായതു കറന്തപ്പോക്കുന്നോമു
കാമനിനിയായപ്പോം കണ്ണനുള്ള.

എന തരം ഭാഗങ്ങളും, നൃായമായി അതിപ്രസിദ്ധമായ
വാ പിളന്നു കരഞ്ഞ തുടങ്ങിനാൻ
കൗപനിമായും വന്ന വാലുമപ്പോൾ

എന്നതും ധാരാളം മതി നജ്ഞകെ കവിയും ഭാഗവതത്തിൻറെ മുസിലും നല്ല ആനെന്നെല്ലാലെ തവയുള്ളതിനീ നില്ക്കാൻ. കവലയാപീഡിക്കുന്നതു വൈ പിളന്തികാരയിപ്പിച്ചു വായനക്കാരനെ ചിരിപ്പിയ്ക്കുന്നതിനിടയിൽ ഒന്ന് രണ്ട് വാസല്പ്പകൾ

ബുദ്ധി വീഴ്ചയോക്കാനുണ്ട് കവി. ഇതുവയികാം കൊരിത്തെ
രിപ്പിയോക്കാനും അതെ സമയം തന്നെ പാർപ്പിച്ചായി ചിരി
പ്രിയോക്കാനും എത്തു പുഖനേയും കട്ടിയാക്കാനുമായ ഒരു
ചെറുകമ മലയാളത്തിൽ വേറെയെവിടെക്കീട്ടിലും എന്നം
ചോദിയ്ക്കാൻ തോന്തിപ്പോക്കണ.

ഭഗവതീക്ഷ്ണ, നാരദപരീക്ഷ, സാംഖ്യൻറ ഗർദ്ദവം
പ്രസവവും, ഈ കമകളിലും ഭാഗവതത്തിലുള്ളവയാണ്. അവ
ക്രിയാമയിലേയോക പകതനോപാദി ചിരിപ്പിയോക്കയും
വിസ്താരപ്രിയോകകയും ചിലപ്പോൾ സന്തോഷം കൊണ്ടോ
സങ്കടം കൊണ്ടോ കരയിപ്പിയോകയും ചെയ്യുന്ന ദിനാന്തരം
സാഹിത്യത്തിലും എന്നാണുത്തം.

എല്ലാ രജായിരം ആരപ്പുമായഭാവഭ്യു
എന്ന നീ പുണ്ണാഥമോ ചോദ്യി⁴
എല്ലമറിഡന മനിരം തോറുമി—
ക്രിയന്താനൈന്നേന പാശ്ചാ കൊപിവു

എന്ന നാരദൻറ സംശയത്തിലും, ഓരോ ഗ്രഹത്തിലും
നാരദനാൽ കാണപ്പെട്ടുന്ന ഗ്രഹസ്ഥൻ ത്രിശ്രീരം
ശ്രേഷ്ഠങ്ങളുടെയും

ബാലകനാരേതന്തന്റെ മാറിലങ്ങാക്കീട്ട്
ലാളിച്ച നിന്നു കാണായപ്പോൾ

വാളുമെടക്കു നൽ ചമ്മമുായിട്ട്
മേരുത്തിൽ നിന്നു പയററി നന്നായു
ശിലിച്ച നിന്നു.....⁵

4 ഉറവു് ഭാഗവതത്തിൽ ഞ. 69. ഫ്രോ. 2

5 ‘ലാലയന്തം സുതാൻ’ ഫ്രോ. 23, ‘പ്രകതമാസി ചമ്മ
ഡ്യും ചരറതമസിവർത്തമസു’ ഫ്രോ. 25, എന്നം മാത്രം ഭാഗവത
തതിൽ.

കാരോ ദിക്കാല്യം തൃപ്പാർ നാരദന സപീകരിയോക്കന റീതി കള്ളടേയും വൈവിധ്യപരവ ചിത്രങ്ങളിലും ധാരാളം ചിരി യുണ്ട്. ധാരാളം കേരളീയതയും ഉണ്ട്. അതുകൊണ്ട് കേരളീയതയും ചിരിയും ഭ്രഹ്മവിശ്വാസി ചവടിട്ട കൊണ്ട് പത്രക്കാ എഴുന്നേറ്റും

അട്ടപോള്ളണ്ണാ ചൊൽ വന്നതെൻ്ണ് ചാരത്തു
നിന്തു കൊണ്ണാത്ര മറിയു ലിഡ് ഞാൻ

നിന്മം പാദമേഘനിയിലേറി-
തെന്മം ഭ്രഹ്മമായോവരേണം,

എന്ന പറയുന്ന തൃപ്പാനിലുണ്ട്. സാംഖ്യൻ ഗർഭത ഭാല
ചിരി കരശ്ചിലിലേയോക്കു കോട്ടവാത ലിലായതു കൊണ്ട്
പിന്നിട്ട വിസ്തരിക്കാം.

ഭാഗവതത്തിൽ ഒരു ഭ്രഹ്മം 6 കൊണ്ട് കഷിച്ചിരി
യോക്കന ദിരോധനയെന്ന് സ്ഥലജലദാനി ചെറുഭ്രഹ്മരി വളരെ
വിസ്തരിച്ചിട്ടുണ്ട്. നേരങ്ങാക്കകാർ എങ്ങനെ മുഴ നേരാ
ന്തരം സന്ദർഭത്തെ വെറുതെ വിഠം? പ്രത്യേകിച്ചു, ഭാരത
ത്തിന്നെൻ്റെ അധികാരമുള്ളും സഹായവും മുഴ വിസ്താരത്തെ
നാളുപ്പോൾ? ദിരോധനൻ മിനക്കിയിട്ട് നിലവിലും കണ്ട്.

ചെലായും ചാലച്ചുക്കൈ നീനുടെ നീനാൻ (മുഖ ചെല
ചുത്തുക്കൽ മുമ്പ് നീളുയിൽക്കണ്ണതാണ്,)

കാൽവിരൽ കൊണ്ട് നടത്തവുമായു
വെള്ളുക്കൊണ്ടു ലേ നഘ്നിക്കരം കൊണ്ട്

6 സ്ഥലേഭ്യഗ്രഹംണാദ്വാനം ജലം മത്പാ സ്ഥലേപതകൾ
ജലേ ച സ്ഥലവൻ ഭ്രാന്ത്യാ മയമായാവിമോഹിതഃ

(അ. 75. ഫ്രോ. 37.)

തുള്ളിത്തട്ടുനീനാൻ പാഴിലെങ്കും
വാദ്ദോണ്ട് പരിനയമിണ്ടു തുടങ്ങുനീനാൻ
ചാക്കികൾ കാട്ടന കുത്തപോലെ

ചെറുദ്രോഗിയോക്ക ചേല ചുത്തക്കിക്കാണിച്ചതു മതിയായില്ല.

ചേല നന്നായു തുടങ്ങുനീതെന്നോത്താൻ
ചാലേക്കരേറീനാൻ മാറിലോരും.
ആസ്ഥാനവാസികൾ നോക്കിനീനീടവേ
യാതു തുടങ്ങുനീനാന്തുജ്ഞമേ.

അയ്യിലും! നമ്മക്ക കണ്ണടക്കാം, ധന്മജന്നുയും മററം കുട. എങ്കിലും ഇടക്കു വിരലിന്റെ ഇടയിൽ കുടി നോ നോ ക്കുണ്ടോ? ഈ പാര്ത്തക്കണ്ണവനേ നോക്കാതെ ഭീമൻ സന്നതിയോക്കകയില്ല.

കാണാതെന നീനോരെകാട്ടിത്തട്ടുനീനാൻ
നാണാതെ നീനോരു ഭീമനപ്പോൾ.

ഉമ്മിഗാമയിൽ ഇതുരേതാളും നന്നായ കാടൻ ചിരി ഇല്ലെന്ന തന്നെ പറയാം. ഏങ്കെന്നയിണ്ടാവും? സ്നേഹമില്ലാത്ത ചിരിയിലപ്പുള്ളേം ചെറുദ്രോഗിയുടെ ജനബാസന, ഇതിനു തന്നെ നമ്മക ഭാരതത്തെ കറരപ്പട്ടംകുക, വേണ മെങ്കിൽ കുട്ടത്തിൽ കുത്തകാരായ ചാക്കപ്പാനാരെയും.

ചിരിപ്പിള്ളുന സംഭവങ്ങളപ്പോലെ അത്രയോക്ക വിസ്തരിച്ച വാൺിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ചില ചിരിപ്പിയോഹന സമിതി വിശേഷങ്ങളും ഉമ്മിഗാമയിൽക്കാണാം. ഉമ്മിന്റെ മായക്കാണ്ട് ബ്രഹ്മാവു തന്നെത്തന്നെ മുസിൽക്കാണാം.

ക്കാണോരു നേരത്തു തങ്ങളിലെങ്ങുണ്ടെന
മിണ്ണവാനേത്തുമേ കണ്ണിലപ്പോൾ

പിനെ തന്നെത്തനെ നാരാധാരൻറെ നാദിയിൽ കണ്ട
പ്രോം ‘നീയാതോ?’ ‘സ്വജ്ഞാവും’ സ്വജ്ഞാവായും നിന്നു
ഞാനമ്പ്രോ നീയല്ലോ എന്ന വഴക്കാവുന്നമണിക്കും^o. പെട്ടുനോ
കൈടൻറെ മുഖിൽ വന്ന കയർന്നേപ്പാം റണ്ട് സ്വജ്ഞാക്കളിൽ
പേടിച്ചൊടക്കയും ചെയ്യുന്നു. മക്കളുന്നയച്ച വസന്നിയൻ
ചുമ്പിൻ ഉണ്ടാക്കിയയച്ച വസന്നിയന്നമായി മുഖം ചെയ്തിട്ടും

എങ്ങുമേ നിന്നു പൊറുത്തിയാലേ
മുജ്ജു കളിഞ്ഞു കരഞ്ഞു തൃടങ്ങിനാൻ

അതു. തമി പരിഹാസിയുംകന്നതും കേട്ടും ‘ദന്തങ്ങൾ കാട്ടി
ചുരിച്ചു’ കലിംഗ രാജാവിനെ ബലരാമൻ

ഉല്ലന്നരോഷനായും നിന്നു.വൻ വാത്തകമാ
പ്രമബദ്ധമായുംനാക്കി വെച്ചു.

അപ്പലീനും അതു വെണ്ണു. ‘ദന്താനപതയൽ മുഖം’ എന്ന
ഭാഗവതമുലമാണും ചെറുമുള്ളറീ തൃഞ്ഞിനെ ദംഗിയാക്കിയിരീ
യുംകന്നതും. ബലരാമൻ പരഞ്ഞത്തുകൊണ്ടും തുമ്പിനും പടയും
കൈറപരാജയാനിയിലേയുംകു പോവണ്ണ എന്ന വെയുംകു
നേപ്പാം നാരദൻറെ ന്യാതി തുതാണും:

ചാലാത്തലജ്ഞം ചൊറിഞ്ഞു നിന്നാൻ.

ഭാഗ്യം മുക്കണ്ണും അദ്ദേഹത്തിനും അധികം താമസിയാതെ
നല്ലവണ്ണും ചരിത്രിജ്ഞാനം സൗഹര്യം കിട്ടുന്നണ്ണും. ബലരാമൻ
സീറം കൊണ്ടും കൈഉരാവമന്നിരും വലിച്ചു ഗംഗയില്ലാക്കാൻ
തൃഞ്ഞിയപ്പോം.

കാലും പൊളിഞ്ഞിതകയും പൊളിഞ്ഞിരു
കാരെന്ന മുട്ടിനാർ ബാലമാതാ

ദുര്യോധനൻ തന്നെ മഹിരം 'വൈദ്യുതിക്കേരളിനെ തിരിഞ്ഞ
ചരിഞ്ഞു' കണ്ടോ.

കമ്പ്യൂട്ടർ എന്നിങ്ങനെ തിരുപ്പം കരണ്ടുടൻ
കമ്പ്യൂട്ടറിൽ തുകിനാൻ നോകയാലേ 7

7 'കൊരവാജാതസംഗ്രഹഃ' എന്ന മതമേ ഭാഗവതത്തിലുള്ള.

ചിരിപ്പിയും കമാപാത്രങ്ങൾ

നമ്മുടെ പൂർണ്ണികർ നാടകങ്ങളിലല്ലാതെ ചിരിപ്പിയ്ക്കും നായിമാത്രം കമാപാത്രങ്ങൾക്കു സ്വയ്യിയ്ക്കാറില്ലെന്ന തോന്തരം. നല്ല വ്യക്തിത്വമുള്ള കമാപാത്രങ്ങളുടെ സ്വയ്യിയിൽത്തന്നെൻ അവർ അതുകൊണ്ട് നിസ്സർഷ്ണിച്ചിരുന്നതു എന്നം ഒത്തപ്പേശ പറയാം. അവതരെ പാത്രങ്ങൾ ദെന്പുകൾ (തരങ്ങൾ) അനുണ്ടായിക്കും. ഈ ദെന്പുകളിൽത്തന്നെ വിദ്യുഷകമാരെ ഒഴി ശ്വാസം ഹാസ്യപ്രധാനങ്ങളായി. തുലോം ചുതകംതന്നെ. എന്നാൽ പല പാത്രങ്ങളും ചിരിപ്പിയ്ക്കുന്ന നമ്മിൽ വിവിശ്വാസങ്ങളിലും സംഭവങ്ങളിലും സംഭാഷണങ്ങളിലും പെടുന്നതും പരഞ്ഞക്കുന്നതും ധാരാളം കാണാം. നമ്മുടെ പൂർണ്ണികരാണും ഇക്കാൽക്കുന്നതിൽ ധമാത്രം ജീവിതത്തോടും കുടക്കൽ നെറിവു കാണിക്കുന്നതെന്നും പറഞ്ഞാൽ തെറാില്ല. പലക്കം പല സന്ദർഭങ്ങളിലും, ചിലർ ചില സന്ദർഭങ്ങളിലും ചുതകം പേര് വല്ലപ്പോഴുമാരിയ്ക്കുകയും മാത്രമല്ല. ചിരിപ്പിയ്ക്കയും ചിരിയ്ക്കയും ചെയ്യും എന്നല്ലാതെ ചിരിയ്ക്കാനും ചിരിപ്പിയ്ക്കാനും

മാത്രമായി പ്രതി ആരെങ്കം സ്വീച്ച് വിശനിഖ്യപ്പോ. വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ കാര്യം ഇതല്ല. പ്രതി വ്യക്തിക്ക് ഒരു സ്വീച്ച് വിശനംമാണ്.

നഞ്ചട കുതിരാപാരമ്പര്യത്തിലെ ഈ കവറും മെ ശ്രവം തീജ്ഞഗാമയിലും കാണാം. ഈ മഹാകാവ്യത്തിലെ ചിരിപ്പിക്കന കമാപാത്രങ്ങളിൽ പ്രധാനമായവർ കട്ടികൾ, കാമികൾ, സംഭ്രംകാർ, സാധാരണകാർ മുതലായവരാണ്. ആരക്കേഡയും പേരെട്ടതു പറയാൻ തോന്നാതിരുന്നതും വ്യക്തി ത്രഖരവുകൊണ്ട് തന്നെ. ചെറുദ്രോഗിയുടെ ആദ്യവസാന പേശക്കാരനായ മുകുളൻ തന്നെ അധികഭാഗത്തും ദേപ്പാ യാണ് കാണുന്നതും എന്ന പറയുന്നോം ഈ സ്വീച്ചമാവുമ്പോ.

ചെറുദ്രോഗിയുടെ തീജ്ഞൻ കട്ടിക്കാലത്തു സാധാരണ കട്ടി കളിടെ പ്രതിനിധിയാണ് അധികസമയത്തും. കരച്ചും ഓമ നിച്ച കട്ടികളിടെ എന്ന വേണമെങ്കിൽ ചേക്കാം. അമാനഷ തീരുങ്ങൽ ചെയ്യുന്നോമോപോലും, ഭാവനാസ്വനരായ കട്ടി കൾ ചെയ്യുവെന്നും ചെയ്യുവെന്നും ചെയ്യാൽക്കൊള്ളാമെന്നും കൾ ചെയ്യുവെന്നും ചെയ്യുവെന്നും ചെയ്യാൽക്കൊള്ളാമെന്നും അദ്ദേഹം ചെയ്യു മരനാരാജ്യം കാണുന്ന തീരുങ്ങൽ മാത്രമാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്യു നും. വ്യക്തിത്വം കൊടുക്കുന്നതിൽ തീജ്ഞഗാമാക്കൽക്കാവിനും താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നുകിൽ രാമതീജ്ഞമാരുടെ കട്ടിക്കാലം വല്ലിക്കുന്നോമോ അവരെ രണ്ടുപേരെങ്കം സാരമാണു വ്യത്യാ സമുള്ള കട്ടികളായി വല്ലിജ്ഞാമായിരുന്നു. തീജ്ഞഗാമയിൽ രാമൻ തീജ്ഞന്തനെ, കരച്ചു പിന്നിൽ നില്ക്കുന്ന തീജ്ഞൻ. തീജ്ഞ നോ ഹരെ മുമ്പിൽ കളിജ്ഞനു രാമനം.

തീജ്ഞൻ ഇങ്ങിനെ വെറും സാധാരണ കട്ടിയായതുകൊണ്ട് ഗ്രണമുണ്ട്. തീജ്ഞഗാമ വായിക്കന മാതാപിതാക്കരാർ ക്കൊമ്പു തീജ്ഞൻ അവരുടെ കട്ടിയാണ്; കട്ടികൾക്കൊക്കെ തീജ്ഞൻ അവർത്തനായാണ് താഴാമ്പും നേടി ഇതു സന്ധി

എന്നുമായി രസിയും വായനക്കാക്കോ വായന കേൾക്കുന്ന വക്കോ ഇത് നല്ല ഒരു കമാപാത്രം സാഹിത്യത്തിൽ മററണ്ണമില്ലതനെ,

എല്ലാൻറു കട്ടിക്കളിക്കുപ്പാലെ നിർദ്ദോഷമായി ചി
രിപ്പിക്കുന്ന സംഭവങ്ങളോ സന്ദർഭങ്ങളോ സാഹിത്യത്തിൽ
അപൂർവ്വമാണോ: തൃപ്പിൻ (രാമാനം)

മുട്ടംവെട്ടിണ്ടു നിന്നൊടുനടക്കയും
പെട്ടുന്ന വീഴ്കയും കേഴുകയും

(ഉച്ചവലബന്ധനം. 191-2)

ചെയ്യുന്നതു കാണുന്നുപോലും നാം യശോദാനന്ദാരോദാപ്പം മറഹസിയുംനും. നഞ്ചുടെ ചിരിയിൽ മേഖലയോ പൂശ്യമോ വേഷമോ കൊമില്ല. ഉള്ളതു് അനുകമ്പണ്ണ പൂർണ്ണ ഏററാവും വീത്രലു വികാരമായ വാത്സല്യം. കരച്ചിലിന്റെ വളരെ അടയ്താണോ ഈ ചിരി. സരസച്ചിരി. അതു 'വീഴ്ക' കഴിണ്ടു 'കേഴുക'യിലേജ്ഞു് നഞ്ചുടെ കല്ലോ ചെവാഡോ എ തുന്നോഴേജ്ഞു് കല്ലിന്റെ നന്ദായി വൃക്ഷമാവും.

എല്ലാൻറു ശൈശവലീലാവസ്ഥനയിൽ ചെറുദ്രോറി വായ നക്കാരെ ചിരിപ്പിയുംനുതു സത്യം മാത്രം പറഞ്ഞിട്ടാണോ, സത്യം ചിരിപ്പിയുംമൊഞ്ഞതിനു വിശിഷ്ടമായ ഉദാഹരണമാണോ ഈ ഭാഗം.¹ വേണ്ട സമയത്തു സപ്ലും അതിശയോ കാംചേത്ത് ചിരി വശിപ്പിയുംനാം കവി മടിയുന്നില്ലെന്ന സന്തതിയുംനും.

1 ഉദാഹരണമായി എടുത്തിട്ടില്ല റിതികരാ ചീപ്പിയുംനുവ യിൽ വച്ച എററാവും രസമായവയാകയാൽ അവയിൽ വാസ്തവാക്തവിയു പൂർണ്ണ മറര ചാമൽക്കാരങ്ങളിൽ കാണുന്നതാണോ.

വാഴപ്പുഴത്തിശേരി വാത്തെയക്കേൾക്കുന്നോമി
വായും പിള്ളൻവൻ മൂന്നിൽ ചെല്ലും

പാൽവെള്ള ചേറ്റംകുട്ടി ഭാജനമോരോന്നിൽ
പാഞ്ചത്രടങ്ങിതക്കെള്ളിണയും
കുളിണി ചെല്ലുന്ന നൽവഴി കണ്ണിട്ട്
കൈകളും ചെന്ന തുടങ്ങിമെല്ലു
പാൽവെള്ളതന്നിലേ കൈകൾ പോയും ചെല്ലുയാൽ
നാവിനമാനനമായുംതുടങ്ങി.

ഉ. ബ. 209-228

ഈ ഒട്ടവിലെ അരുടു വരുകളിൽ, വെള്ളിയ്ക്കുന്ന രിതിയും
ചീരിപ്പിയ്ക്കുന്നതിൽ നല്ല പക്ഷം

പീഠം പിരഞ്ഞ നിലത്തായും വീഴുകയാൽ
അടിത്രടങ്ങിനാനായുമിന്നും

ചാലക്കരണ്ണ തുടങ്ങിനാൻ പിരുന്നേ
രോദനം കേരുകയും മാതാപും താനപ്പോമി
ജാടവന്നിനിനാമി പേടിയേരു
ബാവകൾ തന്നെ വേലയെക്കണ്ണിട്ട്
ചാലച്ചിരിച്ചുങ്ങു ചെന്നൊട്ടത്താം 2

ഉ. 26-70

ഈ നാലുവരികൾ ഏർബാർട്ട് സ്റ്റുഡിസറുടെ 'ഇരഞ്ഞിവകന
വേർച്ചുംഖിപ്പായ്ക്ക്' എന്ന സിഡാന്നം നന്ദിിൽ വാച്ചുതിയുള്ള
പോലെ അതിനു അതുകൂടു നല്ല ഉദാഹരണമാണ്

2 ഭാഗവതത്തിൽ റണ്ട് ദ്വാരാക്കണ്ണരം അ. 8, 28, 30, മാത്രം.

‘എന്തിതിന് പെതയേ, നിന്മട സാഹസം?’ എന്ന
യദ്യോദ ചോദിച്ചതിനു തുല്യൻ പറയുന്ന വളരെ ശത്രവമായ
മറപടി അ ശത്രവം കൊണ്ടുതന്നെ കുടകൽ ചിരിപ്പിയ്ക്കുന്നു.
കാരണങ്ങളുമ്പൊതു കാരണങ്ങൾ തുടരുരെ അ വെള്ളക്കൊടീ
യശ്ചൻ വായയിൽ നിന്മ ചാട്ടവോർ അതും ചിരിയ്ക്കുന്ന മാറ്റ
കുട്ടം.

എന്നാലിപ്പാൽവെള്ള കാത്തി നിന്മിച്ചവാൻ
എന്നോട് ചൊന്നാലുമെന്നേവേണ്ട
ഇഴചയ്ക്കു പോലും കൊട്ടകയൈപ്പെടുന്നും ഞാൻ
പുച്ചയുംനുതോ പിന്നെഡില്ലാ

എന്തു കൊണ്ടു ഞാനിങ്ങനെ ചൊല്ലുന്ന
നിന്മട ദാശങ്ങളോളാള്ക്കുതാനും
തന്ന നിന്മിച്ചനു വെള്ളപാലെന്നും
മരറാനും വേണ്ടതുണ്ടിങ്ങനിയ്ക്കും.

ഇങ്ങനെ അവസാനിയ്ക്കുന്ന തുല്യൻറെ സ്ഥാധാനം മഴവൻ
പച്ചക്കുള്ളമാണെന്നു വിചാരിക്കണമെന്നില്ല. കട്ടികൾക്കും
അവക്കുട മനോരാജപ്പമൊക്കെ പച്ചയ്ക്കുമായിക്കാണാനും
വീശപസിയ്ക്കാനുള്ള ഭാവനാശക്കിയണ്ടും. എന്നാലും ഈ
തൊന്തം നമ്മട ചിരിയുടെ ശക്തി കരയ്ക്കുന്നില്ല. കരയ്ക്കു
വേണ്ടതുണ്ടാണും.

തുല്യൻറെ കൊതി മറ്റു പല സാമർപ്പങ്ങളും കാണിയ്ക്കു
നണ്ടും, ഈ നിയും പല രസീക്രതരങ്ങളും പറയുന്നണ്ടും.

രീതെക്കുതന്നും നീ വെള്ള വച്ചിടിനാൽ
മരറുക്കുക കണ്ടിട്ടു കേഴുമല്ലോ
മുത്തവൻ കയ്യിൽ നീ വെള്ള വച്ചിടിവോർ
അത്തനായും നിന്മ ഞാൻ കേഴുവോലും,

ജീവിതത്തിൽ കൊതി ദേശപ്പെട്ടത്തിയേയും. പ്രത്യേ
കിച്ചും ദാരിദ്ര്യത്തിൽ. അതും വൈദനപ്പെട്ടത്തുകളും ചെങ്ങു
യ്ക്കും. എന്നാൽ സാഹിത്യത്തിൽ കൊതി എപ്പോഴും ചിരി
പ്രിഞ്ഞും. കട്ടികളുടെ കൊതിശാക്രമ്മാർ വാസല്പ്പും നിറ
ണ്ണ ചിരിയാവും അതും. കട്ടികൾക്കും വയറു നിറയുന്നതു
വരെ കൊട്ടക്കുന്നതു പോലെ ആളും നിറഞ്ഞ പ്രവർത്തി
ലോകത്തിലുണ്ടോ? വലിയവക്കാ ധാരാളം വിളവിക്കൊ
ടക്കുന്നതും രസം തന്നെയാണോ. എല്ലാം ധാരാളമുള്ള സദ്ഗ്രാ
ണങ്ങാം. സ്ഥിരമായ ഹനക്കേട്ടകാക്ക് തുടി ഇതും രസ
മാണോ, മറുളുവക്ക് വേണ്ടിവോളും വിളവിക്കൊട്ടതും അ
ങ്ങനെ അനുഭവിച്ചു രസിക്കുന്നതും

കട്ടികളും വസ്ത്രിച്ചിട്ടും മതിയാവാത്തതു കൊണ്ടാണെന്നു
തോന്നുന്നു. വസന്നേയത്തിൽ ‘അമനപ്പെട്ടത്തുനോരോ
രോ ലീല’കളും കവി വീണ്ടും കടക്കുന്നു. കവിയുടെ
സത്കര്യത്തിനു വേണ്ടി തുല്യൻ പിന്നോക്കം വളരെഒട്ടായും
വന്നിട്ടുണ്ടോ ഇവിടെയും കവി ചിരിപ്രിഞ്ഞുന്നതും വാസ്തു
വോക്കിക്കൊണ്ടതന്നെയാണോ: ഒരു അതിശയോക്കി ചേത്തി
ടിംഗ്ലൈനും ഒരു വിശേഷവുമുണ്ടോ. ഇതു ഉണ്ടിക്കൂട്ടിനെ എത്തു
വിട്ടില്ലോ കാണാം.

അപ്പേനപ്പോലെയുടുക്കണമെന്നിട്ട്
നൽകേണ്ടവകാണിക്കുക്കും നന്നായോ
മാനിച്ചുനിന്നുൻ കുവിട്ടുനേരത്തെ
അാനകളിലും മിത്രകിലേറി

മാരി ചൊരിയുന്ന നേരത്തു കോടിയിൽ
നേരേപോയോ നീരെല്ലാമേൽക്കും മെയ്തിൽ

കവത്തിനാള്ളിലേഷട്ടിയേണമേ നീ
അമിശ്ര നൽകേണമെനു ചൊല്ലും.

കരേഷ്ട്ടി പ്രായമായ തൃപ്പിനാണ് ഹട്ടിൽ കാഡാ ഗോഡ്ദാൻ
പോറുനേപാൽ മറ്റു മട്ടികളിടുന്ന കുട.

കേക്കികൾ കുകനേപാൽ കുകത്തുടങ്ങിനാർ
കോകിലം പാടനേപാൽ പാടകയും³

തന്നനിശ്ചൽ തന്നോട്ടം മാറ്റരാലി തന്നോട്ടം
നിന്ന കള്ളിയും പ്രേതകയും

മുതലായതു ചെയ്യുന്നതു ഇവിടെയും ഉജ്ജിത്രുവൻ ഏൻ്റെ
വീട്ടിലെയും നിങ്ങളിടുന്ന വീട്ടിലേയും ഉജ്ജി തന്ന.

പഴയതോ പുതിയതോ പടിഞ്ഞാറനോ കീഴക്കനോ
ആയ ഒരു കവിതയിലും കട്ടിക്കാലം ഇതു സുക്ഷ്മായും സത്ര
സാധ്യം, ഇതു വാസ്തവ്യപ്രതീതാട്ടം ചിരിഞ്ഞാട് കുടിയും വണ്ണി
ചുട്ടുതായി ഇത്തുവൻ കണ്ടിട്ടില്ല. ഇതപതാം നുറാ
ണിലെ മന്ത്രാസ്രാജനാഭദരയട്ടതു പോവണം ഇതു അശ്വം
ഡ്യാട് കുടിയി നോക്കിക്കാണലും വിവരണവും സംശാരണി
കരണവും കാണന്നതിനും പ്രക്ഷേഷാവത്തെ തുടികൾ വായി
ഡ്യാനാവാത്ത ശാസ്രമാണ്. ചെറുഗ്രേറിയുടേയോ എററവും
മീകച്ച കവിത, 'കട്ടിക്കാലത്തിന്റെ കവിത', അതിന്റെ
എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും.

ഉപ്പിഗ്രാമിയിൽ ധാരാളം കാമീകളുണ്ട്. അവരിൽ
മിക്കവക്കും 'ദ്രാത്രു',⁴ തന്നെയാണ്. അവത്തെ വണ്ണനയിൽ

3 ഭാഗവതത്തിലുണ്ട്. അ. 11. ഫ്രോകം 40. അ. 15-ലും കാണാം.

4 അന്നരാഗത്തെ കാമല്ലാന്തായിപ്പുറയുന്നതിൽ പലക്കും ഏതിൽ
തോന്തിയേണ്ടാം. ചിരിഡ്യുന്നവർ അന്നരാഗത്തെ എപ്പോഴും
കാമല്ലാന്തായിട്ടാണ് കാണുക. അന്നകവി നീരിഞ്ഞെ ചിരി
യാവുനേപാഴം അതു ക്രയതരം ദ്രാത്രുതന്നെ.

ചെറുദ്രോ കാണിയ്ക്കുന്ന സപ്തരസ്യവും തനയീഭാവവും കാണു
നോം കവിയും കാമദ്രാശിൻ തനെ എന്ന തോന്നിപ്പോവും.
അതിരിക്കെട്ട്, ഈ കാമികളിലും ആണായാലും പെണ്ണാ
യാലും വ്യക്തിത്വം കുറിയാണ്. ചെറുദ്രോഭക്കംാർ കീ
ണ്ണതെ പരിഗ്രാമിച്ചും അവരിൽ വ്യക്തിത്വം കാണുന്ന
ഒന്നും സഹത്മിയ്ക്കാൻ തെളിവുകൾ ഹാജരാക്കാൻ ശു മിയ്ക്ക
യില്ലെന്നും തീരും പറയുന്നില്ല.

“മനഷ്യരെല്ലാവതം അനരാഗിക്കെള്ളു സ്നേഹിയ്ക്കുന്നു.”
എന്നൊരു ചൊല്ലണ്ണും ഇംഗ്ലീഷിൽ. 5 എന്നേർസണാണും അതു⁵
ആദ്യം പറയ്ക്കുന്നതും. യുറോപ്പൻ രാജപ്പങ്ങളിലെ കാര്യം
നമ്മക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ. നമ്മുടെ രാജപ്പത്തിൽ മനഷ്യരെല്ലാ
വത്തം അനരാഗിക്കെള്ളു പ്രാഹസിക്കുന്നാണും പത്തിവോ, ഒരു
കാലത്തും അനരാഗിക്കുന്നായിരുന്നവർ പോവും.

കാമദ്രാശിനേക്കെള്ളുണ്ണാണും ആദ്യമായി തുണ്ണിഗാമയിൽ
കാണുന്നതും. ഒക്കാം വരെ അവരെ കാണുകയും ചെയ്യാം.
അധികവും തുണ്ണുണ്ടും താനു പിടിയ്ക്കുപ്പേരുണ്ണാണും. ചിലർ
കണക്കിട്ടാണും ചിലർ കേട്ടിട്ടും നാണ്ടം.

തങ്ങളുടെ മച്ചിക്കുറിൽ ഗ്രംഗാരപുജാദ്വയപ്പേരെല്ലാം
കൈകുംബെച്ചു കിടക്കുന്ന ഗോപനിമാരിൽ (ഈവക്സ് പേരിലും
വ്യക്തിത്വം കൊടുക്കണമെന്നദ്വേഗമില്ലെന്നത്മം. അവർ
പ്രതികളാണുന്നമാബാം.)

കണ്ണമടച്ചുങ്ങരങ്ങുന്ന നേരത്തു

കണ്ണമെയും തനേയിൽ ചേത്തു കണ്ട്

5 'All mankind love lover'

6 ഈ ക്ഷതിദ്രാശായിരിയ്ക്കാം.

കള്ളെന്നേനാത്ത് തൻ കാമുകൻ തനോയും
തില്ലോ തഴക്കിനാൻ മരൊരാത്തതീ.

വാർമ്മത്തും കാമഹ്നത്താടവോം കള്ളന്തൻ
നാമത്തെച്ചാല്പി വിളിച്ചടക്ക
നാപും കട രിച്ചകാണേതുമനങ്ങാതെ
നാണിച്ച നിനാളേ മരൊരാത്തതീ

ഇങ്ങിനെ പലതുഞ്ചു° ചിരിപ്പിക്കുന്ന ഭാസ്യ°.

പെട്ടുനു വേണ്ടാനും കേൾക്കുവോം മച്ചക്കാളും തീർക്കുന്നു
മറ്റു നേരവോക്കുന്നാണു°:

ലോചനമൊന്നു ലോലമഴതീട്ടു
കാചന മരോരെതഴുതും മുന്നേ
ചായമഷിക്കോലും ചാലപ്പിടിച്ചിട്ടു
ചാടിത്തുടങ്ങിനാളുണ്ടേനോക്കീ
കള്ളങ്ങളും പാട്ടിനെ കേട്ടുവെന്നു
കാചന പാട്ടിനെ കേട്ടുവെന്നു
മരോരു ചേഷ്ടം നിലമങ്ങറിയാതെ
തപ്പിത്തുടങ്ങിനാൽ മെയ്യിലേണ്ണും⁷

തന്നെ ചെവാ എവിടെയെന്ന തപ്പിത്തുടങ്ങുക! എന്ന സും
മനസ്സാനുജാർ, എന്ന സത്യം! എന്ന കുടി പറയും.

7 ഭാഗവതം അ. 29 ദ്രോ. 5-11-ൽ കിംച്ചു° ഇത്തരം ചിരിയുഞ്ചു°.
മെരുദ്ഗൃഹിയിൽ ഈ ഏഴു ദ്രോക്കം 170 വരിയായിരിയ്ക്കുന്നു.
രാലുവംശം 7-ാം സ്ത്രീയിൽ ശാഖയു ദ്രോക്കത്തിൽ (6-10)
സ്രൂക്കളുടെ ‘വിദ്രമത്തെ’ വണ്ണിയ്ക്കുന്നഞ്ചു°, ഒരു കണ്ണുചുതി ഓ
ടന്ന പെണ്ണു° അവിടെയുമഞ്ചു°

ഇതൊക്കെ കണ്ടിട്ട് ചെറുഗ്രേരി പറയുന്ന;

കാന്തമാരാപ്പമകാന്തമാതച്ചു ലൈ
ദ്രാവിൻമത്സ്യത്രും തോന്തിരിപ്പേ.

ഈ പെണ്ണങ്ങളും ബാടിക്കിതച്ചു° കണ്ണൻറയടത്തു° എ
ത്തിയപ്പോൾ അ വിക്രതൻ ഒന്മറിയാത്തപോലെ,

വീടീനു തന്നേയും പേടിയ്ക്കും നിങ്ങളും—
കാട്ടിലേ പോന്നിങ്ങ വന്നതെന്തെന്തേ?
കാന്തമായിള്ളായ കാന്താരം തന്നട
കാന്തിയെകാണ്മാനായെന്ന നിരിയ്ക്കും 8

നല്ല രസീകർണ്ണ ഗ്രൂംഗാരി. കാണ്ടാളു എന്ന പറഞ്ഞ കാന്താരം
വണ്ണന തുടങ്ങുന്നോൾ കാണന്നതൊക്കെ

വല്ലരിജാലങ്ങൾം നല്ല മരങ്ങളെ
മെല്ലപ്പിടച്ചുങ്ങ പൂണ്ണന്ത്രും

ജാരനായും നിന്നന്നാതമരിയാതെ
പോതമിക്കതന്നെല്ല...

യും മറ്റും മാത്രമാണും. വണ്ടുകളെപ്പറ്റി തുണ്ണുന്ന പറയാന
ഈതും ഇതാണും?

ഇച്ചുശിൽ നിന്നതു തേൻ നക്കൻപുംപും
എച്ചിലായിള്ളായ പുഞ്ചമല്ലു
ദേവകർണ്ണ പുഞ്ചയുംനാലുങ്കു
മേഖിയിൽന്നതും പണ്ടു പണ്ടേ.

രെ ചീരി, ദേവമാക്കു രെ കത്തും. ഉള്ളിത്തുനും അനാലു തകസുമങ്ങൾ മതിയല്ലോ? തെന്നാക്കമാതടെ കീടങ്ങുകളിൽ നിന്നോടിവന്ന മുമ്പിൽ നില്പുന്ന ഗോപികക്കുത്തനെ മറന്നവേനോ?

എന്നും സമർപ്പാരായ കാചുകമാതടെ അഞ്ചില്ലമായിട്ടുള്ള പെട്ടുനു കാണ്റാതാകലും തുമ്പിൻ പ്രയോഗിയ്ക്കുന്നണണി. അവരുടെ മദം കരിയ്ക്കാനാണ് എന്നു് അഞ്ചുപ്പും പറയുന്നണണാണു കുല്യം പ്രശ്നം കുട്ടാനാണെന്നും അം വിഭജനറിയാതിരുന്നീയും വഴിയില്ലെല്ലാ. ഗോപിമാതടെ തുമ്പുനേരായൽ കല്ലുനീർ കൊണ്ടു കള്ളിച്ചാണ്. എങ്കിലും മരത്തിനോടും വല്ലിയോടും പക്ഷിയോടും മാധവനേവിടെ എന്ന ചോദി ആ നടക്കനു ഇവർ ചീരിപ്പിയ്ക്കും. ചീരിയിൽ കരച്ചു കുപയുണ്ടാവുമെന്നതു ശരിയാണും. അതു ചീരിയുടെ മാറ്റ അട്ടകയാണെല്ലാ ചെയ്യുക.

ഗോപിമാതടെ മുമ്പിൽ തുമ്പിൻ ഒട്ടകം പ്രത്യക്ഷനാവു നേപാഴു അവക്കു ഭാര്യതനെ. ഒരത്തീ മാധവൻറു മേനീയെ കല്ലുകൊണ്ടു വലിച്ചുള്ളു ഇലാക്കി കല്ലുടച്ചും അതിനു പുറത്തു പോവാൻ വഴിയില്ലാതാക്കി. എന്നിട്ടും.

ഭാവനക്കാണുവാഡി ചെയ്യുള്ള വേലകൾ
അവത്തല്ലെത്തുമെന്നിയ്ക്കു ചൊല്ലാൻ

എന്ന ചെറുദ്ദേരീ കന കല്ലു ചീമി നമ്മുട്ടു പറയുന്നു. നഞ്ചിലും ചീരിക്കുത്തതാറു!

മരുദാത്തത 1,

എന്നുടെ മാനസം തന്നുക്കുവൻ കൊ—
ണബാജാനം പോയോരു കള്ളിനവൻ

കള്ളരാജുമെല്ലാരെക്കാണന നേരത്തു
തമ്മിപ്പിടിച്ചുങ്ങു കെട്ടവേണം.

എന്ന വിചാരിച്ചു മാലകൊണ്ട് മാധവൻൻറെ മേനി ബന്ധിച്ചു.

ഗോപിമാർ താണ കണക്കരുതു പൊങ്ങിയ്ക്കാൻ അഴി
ശ്രീ തലമട്ടി കെട്ടാനം മറ്റും ഭാവിയ്ക്കുന്നേബാൾ തുപ്പൻ തടയ
ന്നതും⁹ മറ്റും ചിരിപ്പിക്കും. ഈ പെണ്ണങ്ങൾ കൊച്ചു കട്ടി
കൈളേപ്പാലെ വെള്ളുത്തിൽ കിടന്ന മറിയുന്നതും, കോഴി
കൂർ കുബനതു കേട്ടു

കോഴിക്കൈളുന്നയോ കാലം വയംമുന്നേ
ആക്കത്തുങ്ങൈതെൻ തോഴിമാരേ?
കൂട്ടിലെകോഴിക്ക തായമില്ലേതുമേ
വീട്ടിലെകോഴിക്കേ ഞായചമ്മുള്ള.

തീക്കനൽ കൊണ്ടന ചണ്ണപുടം തന്നിൽ
ആക്കന്നോരായമിങ്ങില്ലയോതാൻ?

എന്നും, ആദിത്യപുന്നാട് ഉറിയ്ക്കത്തും, ആസലിന്നാട് കുസ
യതും എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞ ഗോപിമാർ വെള്ളിച്ചുമായിട്ടും
'ചുട്ടാ'റാത്തവർ തന്നെ.

ഗോപിമാർ വായനക്കായടക മനസ്സിൽ ഹാസം വീഴു
യിയ്ക്കുന്നേബാൾ അതിലും നേരനേബാക്കായ മരൊരായ കാമം
പ്രത്യുഷപ്പെട്ടന്നും. തുപ്പൻൻറെ ലാഖണ്ടതെക്കണ്ണിട്ടും.

കാമൻറെ കാമിനി തന്നെച്ചുള്ളിലും
കാമഗരങ്ങൾ തരച്ചു മേരേൽ.

അതും പോരെക്കിൽ.

തന്നട മാന ടീന ദൈനം ത്രഞ്ചേ
തന്നള്ള ലേവാൻ്ത് ലിപ കാമന പ്രാർഹ
വീരമാരായോൻ്ത് തന്നട ക ലീൻ ലൈ—
പ്രാരിൽ പ്രത്യം സമനേയുള്ള!

അതുകൊണ്ടുതന്നയായിരിയ്ക്കാം.

മാരനം മുള്ളുത്തിൽ മാരമാലുണ്ടായി
മാധവകാന്ത ദൈക്ഷണംനേരം!

അവന്നാനം ശസ്ത്രം കൊണ്ടാൽ കളിയും!

10 മന്മഹനം മുള്ളു നാമമിന ഭപ്രാഥ
തുണ്ണയായും വന്നാതേയെന ചൊന്നാൻ.

രാസക്രീഡ. 187-212.

രാസക്രീഡാസമയത്തും അതും കാണാൻ വന്ന ന റിന
ദേവസ്തുകളുടെ വത്തമാനത്തിലും നൂതനിൽ പ്രതിഫലിയ്ക്കുന്ന
അസൃഷ്ടയിലും കരാച്ചു ചിരിയ്ക്കാനണ്ടും.

കാമാനും എപ്പോഴും ചിരിപ്പിയ്ക്കുമെന്നും അരുദ്ധം തന്ന
പറയുകയുണ്ടായില്ലോ. അതു ചിലപ്പോൾ കരയിപ്പിയ്ക്കും
എന്ന പിന്നീട് സുചിപ്പിയ്ക്കുകയുമുണ്ടായി. തുജ്ജഗാമയിൽ
പ്രണയം മിയ്ക്കപ്പോഴും തെമിച്ചു ചിരിപ്പിയ്ക്കയും കൂടിയി
പ്പിയ്ക്കയും ചെയ്യുന്നണ്ടും. ഗോപികളുടെ മാരങ്ങാനും ‘മാര
മാൽ’ കുടിയാണും, അവരെ മാത്രമല്ല അവരോടു സ്ക്രഹമാളി
നമ്മെയും വേദന പ്പിയ്ക്കുന്ന ‘മാൽ’. നമ്മുടെ ചിരി അതു
കൊണ്ടു സരസച്ചുരിയാണും കവിയുടെ ചിരിയും.

10 മന്മഹം (മനസ്സും) + മനസ്സ്; മന്മഹം + മനസ്സ്.

ഇതു അനുകമ്പ നിറഞ്ഞ ചരിത്രിയാണ് കവി തമിണീ
യുടെ മാരമാൽ വല്ലിയുദ്ധങ്ങോഴം തുകന്നതും. മാരമാൽ വല്ല
നയിൽ പലതും ചടങ്ങ വല്ലനയാണ്. എങ്കിലും ചരിത്ര
സാമൈപ്പിയും. വണ്ടിഗൾ പാട്ടും കേൾക്കുന്നുണ്ടും

അനുകമ്പ പോത്തിഗൾ വാമ്പന ത്രിരിതാ

ചന്തത്തിൽ കേൾക്കായിതെന്നുചൊല്ലും

.....
ദ്രോധുക്കുട്ടായ മാനിനി തന്നെത്താൻ

നിദ്രയെപ്പുണ്ട് കുടക്കിലപ്പോൾ

തല്ലുത്തിലെങ്ങുമേ തപ്പിത്തുടങ്ങുന്നുണ്ടും

ഉല്പന്നജാഗരണയിപ്പിനെ

ശോഭിനൻ മാധവൻ കേശവനെന്നും

മേഘന നാമങ്ങളുന്നെന്നുതാൻ

മാനിനിയുംനുന്നു മനമാൻ തന്നുടെ

ആവശ്യമന്ത്രമായും വന്ന കുട്ടി

തമിണീസ്പദ്യംവരും 471-90.

തമിണീയുടെ 'പുമേനി കണ്ണായ കാരുകമാർ' അൻ
കമ്പ കലരാത്ത ചരിത്രിയാണ് അർഹിക്കുന്നതും നേടുന്നതും
എന്ന പറയണം. ബാലീക വന്നതു കണ്ണപ്പോൾ ചേലയുട
കാൻ ക്കെന്നിണ്ടു തുടങ്ങിയ മനവൻ 'പണ്ട പിറന്നപോലെ'
നിന്ന വിളങ്ങിയതു. പാടാനായി വായ പിളന്ന് മനവൻ
'നിള്ളത്തിൽ പാട്ടഭാരായി' വന്നവത്രു 11 'എന്നെങ്കിൽ

11 രഘവംശം സ്കൂരം സർജ്ജം ദ്രോ 12-19-ൽ കന്യുകയെക്കണ്ട
രാജാക്കന്നാക്കുന്ന വിവിധ ത്രാംഗരചേപ്പുകൾ വർഷ്ണനിയു
ന്നുണ്ട്. പക്ഷേ ചാപലുപ്പേജേക്കാരം നാണ്ഡും ദൈര്ഘ്യ
കരിവും (Nervousness) ആണും തുട്ടത്തു എന്ന തോന്നനു.
എത്തായാലും കാളിഭാസഗൾ നോട്ടം സ്ഥാപിതിലാലും സുക്ഷ്മ
തനിലാണും.

എന്നെയിൽ നോക്കുന്നതെന്നിട്ട് മനവരല്ലാതമുന്നതരായി
പോലും. ഈ ഒടുവിലുംരിച്ച വരികളിൽ ചിരിയേട്ടേരു
ളംതനെ ഉന്ന്യോഗ്യവുമെന്തോ അംഗനയുടെ ഏല്ലാ അംഗങ്ങളിലും
ബന്ധിയായി കാണാൻ ‘ചെല്ല’, ‘ചെല്ല’ എന്ന ത്രസ്തിയയ
ഈന്ന കണ്ണിണാകൾ.

മുറും താൻ ചെന്നുള്ളാരംഗത്തെ കൈവിട്ട്
മരിയാനിൽ ചെല്ലവാൻ വല്ലിലപ്പോൾ

അതു. ഇവിടെ അതിശയോക്കിയാണ് ചിരിയെ നന്നാക്കു
ന്നതോ.

ഈ മനവമാണ്സം കവി ഉള്ളം പേരും കൊട്ടക്കുനില്ല,
വ്യക്തിത്വവുമില്ല.

വിവാഹം കഴിഞ്ഞ തമിണിയുടെ ആദ്യത്തെ രാത്രിയും
കവി സരസമായി വർഷ്ണിയുന്നണണ്ടോ.

ശ്രദ്ധയിലഞ്ഞ തിരിഞ്ഞു കുടുന്നിട്ട്
പയ്യവേ നോക്കീടുമിഞ്ഞുതനെ
കാർമ്മകിൽ വർഷ്ണനാൻ കണ്ണടച്ചീടുകിൽ
ആനന്ദനംതനിലെ നോക്കിനില്ലോ

ശ്രീ 1161-64.

ഈ തരം ചിരിപ്പിയുന്ന സത്രം ഇനിയും എത്രകാലം സത്ര
മായി നിലനില്ലോ എന്നറിഞ്ഞതുകൂട്. മനോഹരമായ നാണ്യ
തന്ത്ര പരിശീലനം നാട് കടത്തിയിരിയുകയാണല്ലോ. നീ
നേ പത്രക്കു നോക്കിയാൽ താൻ നാലു തുറിച്ചു നോക്കും,
എന്നായിക്കഴിഞ്ഞില്ലെ ബാല്പിക്കുന്നതെ പോലും മനോദാ
വവും ശ്രദ്ധത്തിയും?

സാംഖ്യാദ്പാഹത്തിൽ സാംഖ്യൻറയും കന്തുകളുടെയും
അനന്തരാഗവർഷ്ണനു ഒരു കണ്ണട യും തിരിച്ചടിയും മാത്രമാക്കി
അവസാനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ചെറുദ്രോധിയും വർഷ്ണനു അനാവ

ശ്രദ്ധാലുവാം വെട്ടിക്കളായും അത്യാവധ്യവും അന്തേസമയം മനോഹരവുമായതു വിഭാഗത്തിൽ ചുങ്കാനറിയാം.

സംഭ്രാന്തികകമി 12 ഫീലേഡ്ജ്^o കടക്കുന്നോൾ കവിയുടെ ആവന വിശ്വം ചിറകുവിട്ടിപ്പുന്ന തുടങ്ങുന്നു. വെറും പതിനൊന്നു ഫ്രോക്കംകോണ്ട്^o ഭാഗവതകത്താവു^o കഴിയുംകുന്ന തു കമ ചെറുഫേരി എഴുന്നുരോഴപത്രത്തു വരിയാക്കി നീട്ടുന്നണ്ട്. വെറും വലിച്ചുനീട്ടലവല്ലതാനും. കരിക്കട്ടുരൈ സപ്ലീ മാക്കു മാത്രമല്ല. മരവും ലതജ്ഞം പുവും പഴവും പുഴയും താഴോവരയും തടാകവും നവരതാങ്കളും നവധ്യാന്തരങ്ങളുമുണ്ടാം നിബിഡത സപ്ലീമലയാക്കുന്നുണ്ട്. കവി പ്രതിഭ തുവിടെ ചെയ്യുന്നതു^o തുവയിൽ പാല മരവും പുവും പുഴയും രത്നവും ആരത്തായിൽനിന്നും കടംമെടിച്ചുവയ്ക്കുന്നുണ്ട് മറങ്ങാൻമില്ല.

പ്രഭാസതീത്മത്തിൽവച്ചു^o യാദവക്കുൻ്ന സുഭ്രാവഘ്നന കേട്ടപ്പോൾ അർജ്ജനക്കുൻ്ന മനസ്സു^o തുതോക്കു ശരിയാണോ എന്നായിയാണ് സുഭ്രാവിടുന്ന ദേഹത്തുവെന്നു.

കന്ദുകമെയ്യിൽ നടക്കമപ്പോൾ
നാടിയായു^o നിന്നുണ്ടാരാവത്തന്നനിൽ വീ—
ണാപനമായു^o ശ്രമണ്ടാണ്ട് പോയി.

കരേ ആദയംതന്ന ഓരോ തവണ ആവർത്തിക്കുന്നോഴം ചെറുഫേരിയും^o അതിൽ വരുത്താൻ സാധിക്കുന്ന പുത്രമ എങ്ങനെ അത്രതപ്പുട്ടതാതെയും ആറ്റുഡിപ്പിയും തെയും തുരിയുംകും? അതുചുഡിയിൽക്കിട്ടുന്ന വട്ടംകരണ്ടുക്കും പോങ്ങു

12 വ്യാസക്കുൻ്ന സംഭ്രാന്തികകമയിൽ കുറെ ചിരിയണ്ട്^o. ചെരി എറ്റവിയുടെ മീയുമ്പു അതല്ല. ഭാരതാന്തരിക്കു പുന്നാപതി പുറിൽ കന്യാഗ്രഹത്തിൽ താമസിപ്പിയും ഉംഖപ്പുട്ടത്തിയി ക്കേയില്ല.

കയും താഴകയുംചെയ്യുന്ന വിജയൻറെ മനസ്സും ചരിപ്പിയ്ക്കും മനമൻ എന്ന വാക്കിൻറെ അത്മം (മനസ്സിനെ കലക്കിക്കരിക്കുവൻ) ചരിപ്പിയ്ക്കും ആഴംകൂട്ടും. ഈ കലക്കലിൽനിന്നു ഭാരത മുഹമ്മദിൽ ജയം, അദിമന്ത്ര മതലായ പല വെള്ളകളും കിട്ടാനംബേണ്ടുടി ഓർമ്മോഡോ!¹³

ഈ കവിയുടെ ഭാവനയും പാണ്ഡിത്യവുംകൂടി ഉണ്ടാക്കുന്ന ചരിയാശാഖകിൽ സുഭദ്രയുടെ വിളവലും അർജ്ജനനെൻറെ ഉംഖം ചരിപ്പിയ്ക്കുന്നതും ഭാവനയും അതിശയോക്കിയും മനശാസ്രജാനവും ഫുട്ടിയാണ്

സുഭദ്ര ചാപലപ്പത്താൽ

അത്തൊലി തനെ വിള്ളപിനിനീട്ടിനാൽ
ചീത്തം മയങ്ങിനാബെന്ന ഞായം.

പ്രത്യേകിലായുള്ളാരത്തൊലി തനെത്താൻ
ചീത്തമഴിഞ്ഞവനാസ്പദിച്ചാൻ¹⁴ 570-74.

‘ആസപദിയ്ക്കാ’നെന്നു വിഷമാം വായിൽ പഴെത്താലിയാശാക്കിലും കണ്ണിലും മനസ്സിലും, കന്ധകയുടെ മുഖത്തും

13 എൻറെ പേരിൽ അട്ടോംകാരം ആരോപിയ്ക്കപ്പെടാതിരിയ്ക്കാൻ ഞാൻ ചെരുപ്പേറിയത്തന്നെ ആഗ്രഹിയ്ക്കുന്നു.

14 ഭാരതഗാമയിൽ വിളക്കിൽ വെള്ളമൊഴിയ്ക്ക, കിണകിയിൽ മുപം നിറയ്ക്ക, എന്ന തരത്തിൽ ചീല ഇമിറേഷൻ ചരികളിൽണ്ണാം. അ. 20.

ഗോവിന്ദനായോദ്ധ മന്ദം തന്നാലു

മേഘന മന്മഹംകൊണ്ടു തന്നു

പ്രദൃഷ്ടനായോദ്ധ നൽത്തികളിണ്ടണായി

അകമണിയായോദ്ധ പാൻകടലിൽ

ചോട്ടിലുമെങ്കിൽ തൊലികളുണ്ടതും അല്ലാതെന്നതുമായ പലതരം മധുരപ്പാണേന്നുണ്ട്?

സൗദദ്രുത്യുടെ അർജ്ജനാസ്വനപാദനവും ഒഴുകുന്ന താഴേയല്ല, അപ്പാഴം പിന്നീടും. തേരിൽവെച്ചും അർജ്ജനൻ തന്റെ സത്യം വെളിപ്പെട്ടതിൽപ്പാണ് സൗദദ്രുത്യുടെ മാനസം

പായസം കണ്ണ ബുദ്ധക്ഷേത്രത്തിനും
മാനസം പോലെ ചാമരത്തുടി. 723-‘24.

ഈനിയുമെങ്കിൽ ചിരിപ്പിയുന്ന കമാപാത്രങ്ങളിൽ പ്രധാനമായതു ദുര്ല്ലാധനനാണ്. അങ്ങാതെ ധംഭിനേന്നും അതു കൊണ്ടുപററുന്ന അമൃതയെയുംപററി മുപു പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും ഇവിടെ വിസ്തൃതിക്കുന്നില്ല. ബലരാമനം സെതാദ്രുടികകമയിൽ ചിരിപ്പിയുംകുന്നണ്ടും, ഇളിപ്പുനാ തീടും മുക്കല്ലൻ ആപോചിക്കാതെ വരംകൊടുത്തും. ഓടെ സൗഖ്യവന്നതും ഓടുന്നതും

ചാത്തി നീനീടന ശാർദ്ദം ലചമ്മവും
ദോസ്യുലം കൊണ്ടങ്കു താങ്കിതതാങ്കു

ആത്മലം തന്നിൽ പതിച്ച നീനീടന
അന്വനത്തിക്കുള്ള വാരിവാരി¹⁵

15 ഭാഗവതത്തിൽ അ. 88. ദ്രോ. 24-ൽ ഇതിന്റെ സ്വീകരണം.

“തേനാപസ്തഃ സന്തുഷ്ടഃ
പര്യാവരം സ വേപ്പി

യാ വദനം തിവോ ഭ്രഹ്മ
കാഷ്ഠാനാ മുദഗാച്ഛാക”

എക്കിലും ഈ വണ്ണന ചെരുപ്പേരിയുടെ തന്നെ.

നല്ല ഒരു ഹാസ്യചിത്രമായിട്ടണം°. പരമഗിവൻ, സകലതും നശിപ്പിയ്ക്കാൻ ശക്തിയുള്ള മുന്നാം കല്ലുള്ളവൻ, ഈങ്ങിനെ അധികാരിയും കുറഞ്ഞാൽ എങ്ങിനെ ചിരിപ്പിയ്ക്കാതിരിയും കുറഞ്ഞാൽ വല്ലോന്ന് അതിരേറ്റെ യമാതമതപരമൈണാണോ ഈ ഫലവത്താവുന്നതു°.

വിരീഫിയ്ക്സ് അലിപ്രായപക്ടനം

三〇 കടന്നപോന്ന പല ചിരിപ്പിയോഗന സംഭവങ്ങളും സമിതിപിശേഷങ്ങളും പാത്രങ്ങളും ചിത്രീകരണത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേകത കാണാകയുണ്ടായി. കവിതന്നു എന്തുക്കുയറിവനും അദിപ്രായം പറഞ്ഞ മറ്റൊരു ചിരിയുണ്ടെങ്കാക്കുന്നു ഉള്ള ചിരിയുടെ സ്വാരസ്യം കുടകുന്നു ചെയ്യുന്നതും. അതുകൊം കവിവാക്കുമുൾക്കും പ്രാധാന്യം അർഹിയോക്കുംവെന്നും തോന്നന്നതുകൊണ്ടും കുറെ ഉദാഹരണങ്ങൾകൂടി കൊടുക്കുന്നു. കാറായിവനും ദാനവൻരും കമ പരിചയതുനോക്കു:

വേഗത്തിൽ പോന്നിങ്ങു വിണവൻ ഒഹവും
എകമായുള്ളതനേകമായി
മംഗലങ്ങവാതാതങ്ങുനോൻ തൊട്ടുള്ള
തങ്ങെനയല്ലോതാൻ വന്നുകൂട്.

വാസ്തവംതനെ. പുകാരസുരന്നു തലപൊട്ടിത്തെറിച്ചപ്പോഴും വശ്വന് തനെ. അതിൽ ലക്ഷ്മിയേഴ്സ് അവളുടെ ഭർത്താവിനോ കയ്യാനമില്ലായിതന്നീരൈക്കില്ലോ.

എവറേറ്റരിയോക്ക് അഭിപ്രായംപറഞ്ഞതു് ഒത്തിയായില്ല.

പാരമേൽ വിശ്വ മരിച്ചവൻ കാററിന
 'മാറായി' വന്നതോ ചേരുമല്ലോ
 മാറാതെ മേഖന ബാലൻ തന്റെ ലീലയോക്ക്
 'മാറായി'വന്നതും ചേരുവൊന്നോ (ശി 61-64)

ഇവിടെ ശ്രദ്ധംകൊണ്ടുള്ള കള്ളിയുണ്ടോ. ചെറുഭ്രഹ്മരിയുടെ ചീരിയോക്ക് വെറും ഒരു ദൈ അംഗം മാത്രമായാൽ തൃപ്തിയാവുകയില്ല. അതിനു രണ്ടോ ചുണ്ടുമാത്രമല്ല ചിലപ്പോൾ രണ്ടോ കൊന്പും കാണാം.

'ആറു'കൊണ്ടും 'മാറു'കൊണ്ടും ഇനിയും കള്ളിയുണ്ടോ. ഏന്നിട്ടും മതിയാവാന്തിട്ടു കവി 'ചുടായി'യെ പിടിയോക്കുന്നു. 'കമൻറ'ടിയേഴ്സ്. യശോദാരുടെ കഥ്യാർഹാല കണ്ടപ്പോൾ,

വാടാതെനിന്നുള്ള മാല്പ്രാഞ്ചേരുല്ലാം
 ചുടായി വന്നിട്ടു പറേഡ കാണ്ടു
 നീടാർ നദന മാനസമന്നേരം
 ചുടായിവന്നപോൽ കാഞ്ഞ പീച്ച. (ശി: 69-72)

അനീ സുദരിയായപ്പോൾ കൂർപ്പൻ മെല്ലു അടക്കതു ചെന്നതുണ്ടെന്നീ. എല്ലാതും അങ്ങനെയാണോ.

നല്ലതു കാണാനേവാഴ്സന ഞായാ,

എന്ന കവി. അക്കംവേണാക്കര കിടന്നിതനവക്ക് എന്തെങ്കിലും മുമ്പാവുന്നോളാം എല്ലാക്കംവേണം. പണ്ട് പുല്ലിച്ചുതുള്ളിയീരുന്നവക്ക് പ്രത്യേകിച്ചും, എന്നുണ്ട് അവാക്കിരുൾവുള്ളിൽ.

എല്ലാനു നന്ദി മനസ്സിൽ മറച്ചുവെച്ചുകൊണ്ട് ഗോകുലത്തേയും പോവുന്നതു വർഷിച്ചിട്ടും കവി വസ്തുദേവനു കാണ്റിച്ചു.

അനാധച്ചുരിയും പോകുന്നോളിങ്ങെന
ഞായമുണ്ടല്ലോക്കും.....

കംസസൽഗതി 663-664

എന്ന പറയുന്നു.

ബാണന്നവേണി ശിവനും മകളും യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെട്ടുപോം കവി ശിവൻ പറഞ്ഞതെതാനും അവത്തിനും പറഞ്ഞാണും ചീരിപ്പിച്ചുക്കുന്നതും.

ചോറു മുടങ്ങിനാലെന്നു ഞായം.

ബാണയുദ്ധം 199.

വിരീപ്പിയ്ക്കുന്ന സംഭാഷണം

കിഴക്കനായാലും പടിഞ്ഞാറനായാലും വീരഗം (Epic)കളിൽ സംഭാഷണങ്ങൾല്ലോം പ്രസംഗങ്ങളോയാണ് അധികവും കാണുക. പാടാനും ആവേശമുണ്ടാക്കാനും വേണ്ടി ഉണ്ടാക്കിയവയാകയാൽ അവയിൽ സാധാരണ ജീവിതത്തെ ലൈവത്തംാനംപറയലിനു സ്ഥാനം കൊടുക്കുവാൻ വഴിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. വീരഗാമകളെ അനുകരിച്ചുണ്ടായ മഹാകാവ്യങ്ങളും (നഞ്ചുട രാമായണം വീരഗാമയും മഹാകാവ്യമായിരുന്നു മറക്കയറ്റും) അത്രയോക്കു നൃംഖികരിയ്ക്കാൻ വയ്ക്കാത്ത മഹാപ്രസംഗങ്ങൾ സംഭാഷണത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു തുടർന്നു.

ചെറുദ്രോഹിയിലും ഈ നെടംപ്രസംഗങ്ങൾ കാണാം, കവിത അവയെ മനോഹരമാക്കുന്നവണ്ണം സമ്മതിയോക്കുന്നു. പദ്ധതി സാഹിത്യപ്രഭ്രംബിയിലും സാഹിത്യചരിത്രപ്രഭ്രംബിയിലും ചെറുദ്രോഹിയുടെ കവിതയിലെ സാധാരണ വത്തമാനം പറയുന്നിനാണ് മേഖം. വത്തമാനം ദരിയ്ക്കലും, ജീവനില്ലാത്ത, സ്വന്തം

രസുമില്ലാത്ത എന അത്മതയിൽ ഒക്കെ സാധാരണയല്ലോ ഉടനെതനെ പറഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടു. മുക്കുള്ളു ചൊദ്യവും ചട്ട മറ്റപട്ടിയും, സാമർപ്പംനിറങ്ങ വാക്കും ഫലിതം നിറങ്ങ മറ്റവാക്കും, വെട്ടലില്ലും തടക്കലില്ലും അന്തരാഗവും മനഹാ സവും നിറങ്ങ നർമ്മസ്ഥാപവും, പിരിയാണിപോലെ തുളി ഞ്ഞുകയറുന്ന ആവലാതിയും പരിഹാസവും, അപീക്ഷുട്ടങ്ങളും ലൈ സംസാരകോലാഹലങ്ങളും സംഭാഷണങ്ങൾപ്പുണ്ടും, മറ്റും തൃപ്പിശാധയിൽ ധാരാളും കാണാം. ഈക്കാരുത്തിൽ കണ്ണമിപ്പുടെ മലയാളത്തിലെ മഹാകവികളിൽ മുക്കാലേ മണാണിയും ചെറുഗ്രനിയുടെ ശിഖ്യങ്ങാർ മാത്രമാണ്.

പെണ്ണങ്ങളുടെ കുവാങ്ങന്തു് ആചാരമല്ല; അതുകൊണ്ടു്

“ശോകലനായക കുറ താ നീ”

എന്ന ശോപിമാർ പറഞ്ഞതിനു് ഉള്ള ക്രൈസ്തവൻ,

വീഴുപുകൾ വാതവതാചാരമല്ലെല്ലാ

വാദ്യാട്ട നൽകുക, ചൊല്ലുങ്ങിനെ?

(ഹേമന്തല 1ല 75—76)

വനനച്ചാറ തേപ്പിച്ചു് അതപസിപ്പിയ്ക്കാൻ അമിയ്ക്കുന്ന വനദേവതമാരോട് ശോപിമാർ,

തീക്കനൽ കൊണ്ടങ്ങൾ മേനിയിലെന്തിനീ

അക്കന്ന നീങ്ങളുന്നമമാരേ?

അതിനു വനദേവതമാരുടെ തീക്കനലാണെങ്കിലും ചന്ദ്രച്ചാരാക്കന മറ്റപടി:

മനമ്പന്നരുടെ ബാണാങ്ങളുറുഡണ്ടി

തണ്ണക്കളാണതായ നീങ്ങൾ മെയ്തിൽ

ഇന്നവ വെറ്റങ്ങു നീറായിപ്പോകണം

എന്നതു കൈണ്ടങ്ങൾ തീച്ചുരീഞ്ഞ.

(ഗോപികാദഃപഠം 1121-24)

“രാജാവിൻ ചേല ആയമാർക്കോ?”

എന്ന ചോദിച്ച രജകനോട് തീള്ളൻ

നീങ്ങൾക്ക് രാജാവു കബ്യൻ താനേകിലോ

നീങ്ങൾക്ക് രാജാവു നീങ്ങൾ തങ്ങൾ,

വെള്ളത്തെടുണ്ടോ ഇതു കൊണ്ടു തോല്ലുന്ന! അവൻ,

മനാവർ കോലുന ചേലകളും മീ—

ക്കനകൾ മേഖല പിള്ളുവായ!

മനവരല്ലാതോ കാനനം എക്കിട്ട്

ക്കനകൾ മെയിനിയേന വേണ്ട

(കംസസൽഗതി 69-72)

വർത്തമാനത്തിൽ തോററ തീള്ളൻ കയ്യുകൊണ്ടാണ് പിന്നെ
ജയിപ്പുന്നതു. ‘നാവരിഞ്ഞിട്ടിവാൻ,’ എന്ന രജകൻ പറഞ്ഞീ
ഡ്ലേ. എന്ന തീള്ളുന നൃായം പറയാനണ്ട് എന്ന സമ്മതിപ്പുന്ന.

ആയുധങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്ന ശാല്ലാൽ വയ്ക്കണമെന്ന പറ
ഞ്ഞയച്ച പഴണായോകവാസുദേവനോട് ആയുധങ്ങൾ ഉപയോ
ഗിച്ചുകൊണ്ട തീള്ളൻ,

എകയും നീനുള്ളാരായ്യമെല്ലാമേ

ഒക്കെ ക്കുഞ്ഞ തന്നെനേകിയീ

(പഴണായോകവധം 49-50)

1. താന്യ ദ്രുംഞ്ഞ സ്വജാമതേ എന്ന ഭാഗവതത്തിലുള്ളു.

ഞ 66 ഫ്രോ 16.

അംഗപുജിക്കു ഗീത്തിനാണ് യോഗ്യൻ എന്ന നിശ്ചയി
ചുപ്പേസി സമ്മതമല്ലെന്ന പരണ്ഠ ചേദപ്പറോട്. പാത്മഭാർ

സമതീകേടിന്നു നഞ്ചെ വീട്ടില്ല
നന്നെ വീടകും പുക്കവേണം.

സംഭാഷണത്തിന്റെ ധമാതമതപ്രാം മാത്രമല്ല,
ചീരിപ്പിക്കുന്നതും, ഉത്തമമാരായ പാർത്ഥമാരായും ഉത്തരം
സംസാരവുമായി പൊതുത്തമില്ലായും കൂടിയാണ്,

മുള്ളൻ വിജയനോടു,
ഈ നീ നല്ലായ സന്ധാസി യായാലോ
കന്ധക തന്നെ ലഭിച്ച അടിം.

(സമഭദ്രികകമ 169-70)

വിജയന്റെ മറ്റപട്ടി,

സന്ധാസിയാകിലോ കന്ധകയെന്തിനു
മാന്ധാജില്ലായുള്ള വസ്തുക്കളും?

(ശ 1 173-14)

ആണ് പേരും കടക്കുന്ന ചീരിച്ചിട്ടണാവും ഈ സമയത്തും.

ആവലാതി പരണ്ഠ നടക്കുന്ന ഗോപിമാർ, ഇട്ടുക
നല്ല പ്പാടിക്കൈകൾ പരണ്ഠ കരയുന്നതിനിട്ടില്ലോ ചീരി
ഴുകയും ചീരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു കാണാം. തങ്ങളെ
പുറത്തെന്നു,

വണിം തന്നെയാപ്പുമലർ താബേവനു
തെണ്ടി നടക്കമാറുണ്ടോ കണ്ണി?

(349-50)

നന്നിതു നാമിപ്പിനോടു രാശി ചൊ—

മല്ലാനായി വന്നവാരെങ്ങിനെ താൻ²

(845-46)

ഇത്തരം ചീരി ഇളക്കിൽ മിനബെന്നപോൽ ധമാർത്ഥമുഖഃവ
ത്തിൽ കല്ലുള്ളവർക്ക് കാണാം.

ഗോപിമാർ ചീരിയ്ക്കാതെ, കേൾക്കുന്നവരെ ചീരിപ്പി
യുള്ളന്താണോ അടുത്ത തരം, അവർ ചുനോട്ടോ,

രാഹ്യ കാണം വന്നതു നിനെ വിഴ്ഞ്ഞുവാൻ

ബാടി മറഞ്ഞുകൊഡി തിക്കളേ നീ!

പൊയുള്ള തങ്ങളു നീനീനോട് ചൊന്നതു

മെരുപ്പു തനെ നീ തേരിനാലും

(1279-82)

കളുവമല്ലുന്ന സമർത്ഥമിയ്ക്കാൻ നോക്കുന്ന കളുവാണിതും.
ഗോപിമാർ ദുഃഖാധിക്കും കൊണ്ടു ബെറ്റും കട്ടികളായിത്തീ
സ്ത്രിയ്ക്കുന്ന ഇവിടെ. അവർ ഇതു പറഞ്ഞു ചീരിയ്ക്കുന്നബേം
നു വരാം. അടുത്തു വന്നിരിയ്ക്കുന്ന വരീകളും അവർ
ചീരിയ്ക്കുന്നബേം തീരുതു തനെ പറയാം:

രക്ഷിച്ച പോതുന്ന നീയിനു തങ്ങുള്ളു

രക്ഷിയ്ക്കുമാരല്ലോ വന്നതിപ്പോൾമാ.

(1353-54)

ഇവിടെയും സകടത്തിൽ ചീരി തനെ. ഗോപിമാർ,
ഉദ്ദേശ്യത്തോടു മുമ്പുള്ള നോക്കിക്കൊണ്ടോ, പറന്ന വരുന്ന വണ്ണി
നോടോ,

2 ഇതിന്റെ ഒരു വക്കേഡോ ഭാരതഗാമയിലും കാണുന്നുണ്ടോ.

രാശിയെയാന്നല്ല പീറു നീനുന്നകില്ലും

നാശങ്ങളാനായി വന്നുള്ളടി

(ഞ. 28)

പൊയ്യയിൽചെന്ന കളിച്ചിങ്ങ പോതകിൽ

വൈകാതെ തങ്ങളേത്തീണ്ടിനാലും

(ഉലവഴ്ത° 85-86)

അനരാഗത്തിൽ, കരച്ചിൽ സപ്രസ്തിൽക്കൂട്ടി കാണാതെ ചീരിയുമാണെന്നു മറ്റൊരാദ്ധ്യാത്മക കണ്ണതാണെല്ലാ. മിട്ടക്കെത്തിമാരായ തോഴിമാതദേയും, തോഴിമാതമായീ നായികമാതദേയും സംഭാഷണത്തിൽ കാണുന്ന ഒന്നാറ്റരം ചീരിയെയും കുച്ചിവിടെ പക്കത്താതിരിയും വയ്ക്കാൻ വയ്ക്കു.

തനിയും മാരമാലപ്പു പാഴ°പ്പുനിയാബന്നും തകമിണ്ണീ പാണ്ടപ്പോൾ കുട്ടിൽക്കീടന ശാരിക്കപ്പെട്ടതൽ തകമിണ്ണീയുടെ നിത്യപ്രാർത്ഥന ചൊല്ലിയതു ഹെട്ട് തോഴിമാർ

കേളാത തെല്ലാമേ ചൊല്ലിത്രുടങ്ങിതേ
മേളത്തിൽ നമ്മുടെ ശാരിക താൻ
ശാരികപ്പെട്ടതൽക്കു കാപ്പില്ലെൻ തനിലേ
മാരമാലുണ്ണായിതെന്നേ വന്നു;

(ര. സ. 341-'44)

കന്പുകയും കോപം കണക്കാക്കാതെ പിന്നെന്നും ശാരിക അവളുടെ പ്രാത്മനയുടെ മറുപാട ദേഹം ചൊല്ലിയതു കേട്ട തോഴിമാർ തത്ത്വയോടോ,

എങ്ങാനും പോകുന്ന കാപ്പില്ലെൻ തന്നെക്കൊ-
ണ്ണിങ്ങെന ചൊല്ലുവാനെന്തു താഴാം?
ഇല്ലാതതിങ്ങിനെ ചൊല്ലിത്രുടങ്ങിനാൽ
ഉള്ളതെന്നിങ്ങെന തോനുമല്ലു.,

(ര. 857-68)

ഉള്ളിൽവെച്ച പരിഞ്ഞ് (Irony) ഇതു അംഗീയാക്കാൻ ചെറു ഭ്രഹ്മപ്രാവിള്ളു യമാർത്ഥമഹാകവിയേലു സാധിച്ചു. ഈ ചിരിയുടിയിലുള്ള വെറും വേപ്പശമില്ലായ്ക്കു, തങ്ങൾനി യോടുള്ള എദ്ദുംനിന്നുണ്ട് ഗോപം (തോഴിമാതെടും കവിയു എയും), അതുനിന്നും ഏററുവും ഉത്തമമായ സംസ്ഥിരിയാക്കക യും ചെയ്യുന്നു..

മധുവിധുക്കാലത്തു തോഴിമാതെയടക്കത്തു വായ മുടി ക്കൊണ്ടു ചെല്ലുന്ന തങ്ങൾനിന്നും ക്കു മിനിയൈ ക്കു മിനാക്കാനു ഭാഗം എദ്ദുംനിന്നും മായിട്ടുണ്ടു.

ചൊല്ലിയന്നിടിന ചുത്തുനിൻ ചാരത്തു
ചെല്ലുത്തുടങ്ങിയു മുല്ലു താനേ,

ചൊക്കപെറ്റു നിന്നൊരു ദായിമംതനംട
നല്ലാം കണ്ണായ പെപക്കിള്ളി താൻ
കൊത്തിപ്പിള്ളുന്ന മുട്ടവാൻ തേടുന
പുത്തനായു നിന്നുള്ള പല്ലുവം താൻ

(ഡി. 1183-98)

ഈഅനേകം ശ്രദ്ധകവിതയാഫിച്ചീരിയുംാൻ എത്ര കവികൾക്കു സാധിയും? ചെറുഭ്രഹ്മരിയുടെ ചിരിയൈ കവിതച്ചീരി (poetic laughter) എന്ന തന്നെ വിളിയുകയുണ്ടും?

സ്വദ്ദുയുടെ തോഴിമാതും സരസവല്ലാപത്തിനും സമർപ്പിക്കുന്നുണ്ടോ കുട്ടകാരിയുടെ രാഗം മറച്ചുവെംബ്യുംാൻ അണിച്ചുവച്ച തന്നെ തോഴിയോടു മരിയുന്ന തോഴി.

മത്തനായു നിന്നൊരു വാരണ്ണനന്നനീ

ഹസ്തങ്ങൾ കൊണ്ട് മരച്ചു വെച്ചാൽ
എന്നയോ വഞ്ചിയ്ക്കു, മിങ്ങേന ചൊല്ലിനാൽ,
മനിലെ ലോകരെ വഞ്ചിയ്ക്കാമോ?
എങ്ങമേ പൊങ്ങാതമനിരവാന്തയി –
നാഞ്ചാടിപ്പാട്ടായി³ വന്നത്രി

(സത. ക. 645–54)

സംശഠം വരുന്നോമു സംസാരം തീളുള്ളന്നതും തീളപ്പി
ക്കുന്നതുമായ ശകാരമാക്കാൻ ചെറുഗ്രേരിയുടെ പെണ്ണങ്ങൾക്കും
ആശാങ്ങൾക്കുമാറിയാം. ദഃവിച്ചു വശംകൈടന ഗോപിമാർ
കാമന്നർ നേരെ തിരിഞ്ഞെ പരയുന്നതു നോക്കു:

പെൺപടയായുള്ള തെങ്ങലോടെന്തിനി
അൻപു ബെടിഞ്ഞ കയക്കനു നീ
നെററിത്തിങ്കള്ളിൽ തീകൊണ്ട് നീനേനി
കരിരച്ചുടയോന്താൻ ചട്ടതല്ലോ
അനെന്നങ്ങുപോഴിതെ താവക്കേവകും
ഇന്നെന്നു മുലമിക്കണ്ണതെല്ലാം.
എങ്ങലോടിന്നതുവെന്ന കൊള്ളാമിപ്പോ
എന്നാടിത്തോലിയങ്ങമയോടായ⁴

(ഗോ. ദ—1143–66)

ഇത്തരം പാച്ചിൽ ഗോപിഖംക്ക് പററിയതാണോ എന്നറി
ണ്ടുകൂടു. പക്ഷേ അവർ റൂറ ശത്രൂനാനം നാട്ടുവെള്ളുങ്ങളാണ്
നാണ്ട്⁵ ഇതു കൊണ്ടു. നമ്മുടെ രസിയ്ക്കാൻ അതാണമുണ്ടോ
വേണ്ടതു.

³ അഞ്ചാടിപ്പാട്ട്, അഞ്ചാടിത്തോലി ഇത്തരം നാടൻ ശാലെഡി
ക്കം ചെരുവേദ്ധരി എത്ര സമർപ്പമായി കൈകൊരുംചെയ്യുന്നവെ
നാഞ്ചാട്ട്. ഭവതഗാമയിലും ഇത്തരം ചീല പ്രയോഗങ്ങളാണ്.

മഹஸിയാണെങ്കിലും നാരദൻറെ നാക്കം ഗ്രാഹനാടൻ
നാക്ക തന്നെ. സാംഖ്യന കൈറവണ്ണാർ പിടിച്ച കെട്ടിയ
വത്സമാനവും കൊണ്ട് തൃപ്പൂശൻയച്ചത്തു ചെന്നു,

വീരത വേറായ ധാരവണ്ണാര മേപ്പാർ

നാരിമാരെന്നതും വന്ന കുടി.

അനന്നന കണ്ണാർ പിടിച്ചഞ്ചു കെട്ടവാൻ
ആളുായി വന്നതു കണ്ട നേരെ⁴

അനിതലൻ മുന്നും; സാംഖൻ മുപ്പാർ,

മരുരാത ധാരവൻ മരുരാത ദേശത്തു

കെട്ട പെട്ടാനെന്ന നാഭുക്കേൾക്കാം

കാലത്തെ ചെന്നിനിക്കോഴയും നബ്ദീട്ട്

ബാലകന്തനെയുമ്പിണ്ടുകൊംപാവ നിൽ

(സാംഖ്യാദപാഠം 93-106)

ഒച്ചിപാലൻറെ നാക്കീസ ദിർച്ച ഹാണംനതിൽ മുന്നി
അത്തപ്പേണ്ടതില്ലപ്പോ. തൃപ്പൂശൻ,

അശനായുള്ളവനേവനെന്ന നിങ്ങനെ

നിശ്ചയമണ്ണെങ്കിൽ ചൊല്ലിനാലും,⁵

(440—64)

നാട്ടിൽ കീംവദന്തിക്കം പരക്കുന്നതു നാട്ടകായതെ

4 ‘തച്ചു’രത്പാ നംരദോക്ഷതന്’ എന്നമാത്രമേ ഭാഗവതത്തിലുള്ള.

5 ഇതിൽ സൃതിയുമണ്ണെന്നുള്ള മതം മറക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും ചിരിപ്പുംതെ വയ്ക്കു; ‘തന്തയില്ലാത്തവൻ’ എന്ന കേരാക്കം നേരാംപ്പോലെ.

നാടൻസംസാരത്തെ തീർക്കുടി വർണ്ണിയ്ക്കാൻ ചെറുദ്ദേരിയ്ക്ക്
നല്പവല്ലം അറിയാം. 52

വേലി താൻ ചെന്നങ്ങൾ നെല്പിതെന്നതെന്നുന്ന
കാബമിതെന്നതു വന്ന കുടി

(സൃഷ്ടി. 111-12)

ഇങ്ങനെയാണ് അവതരിപ്പിച്ച സംസാരത്തെന്നുന്ന പോക്ക്.
തിണ്ണൻ വാഴപ്പുശ്ശങ്ങളുമായി ബാലകന്മാരെ വിളിച്ചു തുടങ്ങിയ
പ്രാം ചിലർ,

വാഴപ്പുശ്ശങ്ങളുക്കാണുന്ന നേരത്തെ
ബാലകർ ചാരത്തു ചെല്ലുമ്പോൾ
മോതിരം തോടകൾ തോംപുള്ളൈനുന്നിവ
മോഹണിച്ചിട്ടു കാലമപ്പാം.

(സൃഷ്ടി. 131-'34)

എന്നും. കട്ടിയും കട്ടികളിടെ പ്രത്യേകാരാധനാപാത്രവുമായ
ഉള്ളിക്കപ്പെട്ടുന്ന യൗകലനാശം പോലും ഈ സഹിയ്ക്കവയ്ക്കുത്തെ
വേദനയിട്ടുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുകയില്ല. തീച്ച്. എങ്കിലും അദ്ദേഹ
ത്തെന്നു പ്രജകൾ ചിരിയ്ക്കായാണ്:

പബ്ലിക്കാനും കാണാതെ കള്ളുന്നതാണിപ്പോം
കണ്ണതുടങ്ങുന്ന വീടുതോറിം

(സൃഷ്ടി. 153-54)

52 ‘കർണ്ണൻ കർണ്ണൻ ജപൻ ജനം’ എന്നു ഭാഗവതത്തിലുള്ള.
6 നാട്ടവർത്തമാനം പരക്കുന്നതെന്നു വണ്ണനയിലും കണ്ണൻ
ചെരുദ്ദേരിയുടെ ശീഷ്യൻ തന്നെ.

ആർക്കുട്ടണ്ണള്ളട (ആശംകുട്ടണ്ണള്ളടേയും പെശംകുട്ടണ്ണള്ളടേയും) വത്തമാനം അതേപോലെ പക്ത്രന്നന വിധത്തിൽ കേൾപ്പിച്ച ചിരിപ്പിയ്യുന്നത ടിനം തുഷ്ടഗാമയ്ക്ക് സാമർപ്പം കരാച്ചാനമല്ല. രാസകൃഡ കാണാൻ മുതി പിടിച്ച പറ്റെപ്പ ടന ദേവന്റീകള്ളട സംസാരം കേൾക്കു: ⁷

എനാട ചേല ഞെറിണ്ടു തരേണം നീ
പിനെയാമല്ലോ നിനക്കതോഴി.

രേപ്പായ കൈകൊണ്ട് ചാലോ മള്ളം വച്ചാൽ
രുപ്പതു വേണമെന്നിയ്ക്കുചെന്നേ.

നിൻകള്ളിവജനം കിണവിൽ പെത്തായീ—
തെങ്ങള്ളിലെങ്ങനെ ചൊല്ലു തോഴി?

പല്ല വെള്ളപ്പിച്ച പാർപ്പനതെന്നീന?
വല്ലായ്യായോ വതം ചൊല്ലോ ചെന്നേ.

(രാ. മ. 1. 497—)

സിനിമയ്ക്ക് പോവാൻ തയ്യാറെടുക്കുന്ന ഹോസ്റ്റൽ വിദ്യാർത്ഥി നികള്ളട വായിൽ നിന്നും ഈകാലത്തുവീഴ്ന്ന വത്തമാനക്കുയ്യങ്ങൾ ചെറുത്തേരി പകൽത്തിയതു പോലെ തോന്നുണ്ടും, ഈല്ലോ? ഈ ഹോസ്റ്റൽ കട്ടികള്ളട പേരം ചെറുത്തേരിയുടെ പേരുകൾ തന്നെ. അല്ല, അദ്ദേഹത്തിനേറിതാണോ കുട്ടത്തു മനോഹരം. ഈ അപമാനം തുടന്ന് പോവാതിരിയ്യാൻ ശ്രദ്ധ കേണ്ട ചുമ തലയുള്ളതു അശ്ശമായും സഹായത്തിനു കരു പേരുകൾ ഇവി

7 ദേവന്റീകരം വന്നവേനും അവർ മന്ദാർത്തകളായിരെന്നും മാത്രം ഭാഗവതത്തിൽ.

ദെ ചേർക്കാം: കന്നപ്പമാലീക, തുംഗാരമജൈരി, പേരലവാദി
നി, സംഗിതലില, സാഹിത്യക്കേള്ളി, കാരണ്പ്രവള്ളി,.....
കുടതൽ വേണ്ടവർ തൃപ്പിഗാമ തുറക്കെട. ഈ പേരകൾ കോ
ത്രംഖാക്കന വത്സമാനത്ത ദിനർ അംഗി കാണിയ്ക്കാൻ എന്നീ
ജീ യുതിയായി.

പേരലവാദിനി നീയിൽപ്പു പോരിപ്പോൾ
പേരുന കാലമിതല്ല ചൊല്ലാം

അയ്യരുവേണിയ്ക്ക് മാത്സര്യമുണ്ടനെ—
തീശപരനാണോ ഞാൻ ചൊന്നതില്ല!

പോരെന ചൊല്ലാത്ത കാരണ്പ്രവള്ളിതാൻ
പോരേനാലല്ലപോലെന കേട്ട്

ശംഖിനിയോട് വെറുക്കേണ്ട തോഴി നീ
തകയേറ്റയല്ലോ തനിയ്ക്കുതക്ക്.

ചായ്കോലെയ്ക്ക് ചാട്ടിക്കുള്ളായേ
ദ്രാവുണ്ടാ, തോഴി, നീനകിനിപ്പോൾ

(രാ. ക്രി 561-632)

ചെവി തുന കേൾക്കുകയും സത്യമായി പകത്തുകയും
ചെയ്യാലുണ്ടാക്കന (കേൾക്കുന്നതു ഭാവനകാണ്ടുമാവാം) ഒന്നാം
തരം ചിരിയ്ക്കും ഇതിലും നല്ല ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണംക വി
ഷമം തന്നെ.

ആരംഭിക്കുന്നതെലെ സംഭാഷണം അങ്ങനെന തന്നെയു

അനാശം അനകരിച്ച വേരാത്തരം ചീരി പരത്തുന്നതും
മുഴുവാമയിൽ കാണാം. രാജസ്യം കാണാൻ വളരെ അള്ളക്കൾ
വന്ന. 8

നാനാജനങ്ങൾക്ക് നാനാവിധങ്ങളാം⁹
ആലാപജാലങ്ങളായുംപൂർണ്ണം
കനിനോടൊന്നുമേ സംഗതി കുടാതെ
ഉന്നതർ ചൊല്ലുന്ന ചൊല്ലുപോലെ

തോന്തി പരിശ്രൂ വശം കെട്ടതല്ലോ?
മാണിക്കളോത്രമാറില്ലയിപ്പോൾ
ചാരത്തിരുന്നായ ചുരക്കോൽ കണ്ണിലു
സാരസ്യമില്ലായിനാരിയേണ്ടാക്കം.

ചാരത്തു പോന്നിങ്ങ തള്ളുന്നതെന്തിനു?
വാരത്തിനിന്നുലെ പോയില്ല താൻ.

രംഭ്യു നല്ലുയു തന്പനന്നിന്നിവൻ,
കംഞ്ഞമു നാലുണ്ടു കുപം തനിൽ.

വ്യാവ്യാനമെങ്കള്ളിവാക്കുന്നതെങ്ങനെ?
ബഹാന്മരംഖിപ്പോക്കുവേണം.

(രാ. സു. 197-330)

8 രാജസ്യം കാണാൻ എല്ലാവരും വന്ന എന്നമാത്രം ഭാഗവ
തത്തിൽ.

9 നാനാവിധം = പലതരം; അസംഖ്യമെന്നം.

കാണാൻ വന്നകുടിയവത്തെ സംഭാഷണത്തിൽ പശ,
കൊള്ളാതെ കേടുനില്ലോകമാറ്റം ചെയ്യുന്നവനാവുന്ന ചിരി
യാണ് എവിടെ. ചിരി, പരയുന്നതിനും മറ്റപടിയ്ക്കും
തമ്മിലുള്ള പൊതുത്തമില്ലായ്ക്കൊണ്ടതനെ. ഈ ഉമ്മതിസം
ഭാഷണത്തിലും (ചെറുഗ്രേരി) വിടാതു പ്രാസം എന്നോ ചി
ലതു മനസ്സിലാക്കി മറ്റപടി പരയുന്ന ചെക്കിട്ടുതെടു സം
സാരമാണെന്ന തോന്നിയ്ക്കുകയും ചെയ്യും, ചിലപ്പോൾ
കൂലിലും.

കവി ഈ പുതിയ കണ്ടപിടിത്തത്തിൽ കുടകൾ ഫേശ്
ആക്കാണോ എന്നോ ഈ തത്തരം 'കുടം കുടൽ' കണക്കിലധികം
നീട്ടി ബോറാക്കുന്നണ്ടും എന്ന പരയാതെ നിപുത്തിയില്ല.

വിരിപ്പിയുന്ന വർഷ

ബുദ്ധിക്കേരയായാലും പുതിയവസ്ഥയായാലും, ദേഖൻറെ
യാശാലും അനുരഥൻറെയാശാലും, നമ്മുടെ പാരമ്പര്യതമായ
സപ്രത്യപവർത്തന കുറച്ചു പ്രത്യേകമാണ്. അടിമുതൽ മട്ടി വരെ
യുള്ള അവധിവജ്ഞാനത്തെ ഒന്നിയോ ഭംഗിയില്ലായ്ക്കായാ പ്രത്യേ
കം വിവരിച്ചു ആക്കത്തുക കാണാൻ വായനക്കാരനെ ഏല്പി
യും എന്നതാണ് ഈ സമ്പ്രദായം. ഈ സ്ഥാനം എത്രും അതു തച്ചി
ങ്കാതായിരിയ്ക്കുന്നു. കേരാദിപാദവർത്തനയിൽ അധികിതമാ
യ ഭഗവത്തോന്തിരിയും കീർത്തനാജ്ഞാനയും വിലയിടിശ്ശതും
ഈ തിന്നം കൈ കാരണമാണ്. മരുരാന്നും, കൈ ഒപ്പിച്ചുനോട്ടം
കൊണ്ടോ തമമട്ടി തിരക്കൽ കൊണ്ടോ ആക്കെ മാത്രമല്ല അതു
മുക്കേ സപ്രഭാവത്തെ തുടർച്ചയിൽ കാണിച്ചതയന്ന കാലമാണ് ഈ തും
എന്നതാക്കുന്നു. ചെറുഭേദരി പഴയ റൈതിക്കാരനാണെങ്കിലും
അവധിവബർത്തനയിൽ പലപ്പോഴം ചീരിച്ചേത്തും പുതിയ
റൈതിക്കാരനാബുന്നണിഞ്ഞു.

അവക ഇടുന്ന ഗർഭവർണ്ണനയിൽ.

അനുകരിച്ചും മാനിയും കൊങ്കൻം—
കാനനം ചാലകരുത്തിത്തേപ്പാം
നനനനണായാലേങ്ങളേന്നുഹനി—
മല്ലന്തു ചിന്തിച്ചിട്ടനപോലെ.

ക്രിസ്ത്യാല്ലുത്ത 1-393-96

എന്ന ഭാഗം നൃായമായി അതിപ്രസിദ്ധമാണ് ബോള്ളസി
ശ്വാസം ദോധിയിടുന്നും മറ്റൊ ത്രായിപത്രം കാരണം ഇതു
രസിയും ഇന്ന് എത്തുപേക്ക് സാധിയുന്നനണ്ണന ഒരു ചെ
റിയ പ്രയുഖം. ഇതേ ദർശനത്തിലാണ് തക്കമണിയെ സം
ബന്ധിച്ച ഇതു വസ്ത്രനയിടുന്നും സ്ഥിതി.

അവളുടെ

ബാലപ്പോൾ കൊങ്കൻം കജ്ജുട്ടത്തു.
എങ്ങളിൽചേരുന്ന മാരാനം വനില—
തെന്തേനം നോക്കവാനെന്നപോലെ.

ര. സ. 90-92

മായാദഗവതിയിടുന്ന ക്ഷേരാദിപാദവർണ്ണനയിലെ പ്രല
അവയവവർണ്ണനകളും പുഞ്ചിരിയണാക്കണ.

കന്തളും

ചായലാഡുള്ളായ നായിക താൻപെററ
ചാപലം പുണ്ണുള്ള ബാലകനാർ
നെററിയായുള്ളായ മുററത്തിലാണ്ണാം
മുററത്ത മിള്ളുള്ള ലീലയല്ലോ

711-15

പുഞ്ചിരിയ്ക്ക് റസം ത്രിടാൻ ഒരു ഫ്രേഷ്പ്രോഫെറ്റും!

കെരി 1

മൗലിയ ലിലുരേളായ വാർത്ത കീക്ഷി തന്നടൽ
 പാതിപൊളി ശ്രദ്ധയും വിശ്രദ്ധയും
 ചില്ലിത്രണ്ടിട്ടു വീഴ്ക്കതായ്യാൽ
 മെല്ലവേ തങ്ങിയുറച്ചെന്നു

s.l. 716-'20

തോന്ത്ര

കേളിമുറം എത്രവേഗം വാർത്തകീക്ഷിപ്പാക്കിയാണീ!

ചില്ലി-

ആനന്ദം തന്നോട്ടനേരോള്ളു പോതവാൻ
 മാനിച്ചു തികളിം പങ്കജവും
 ക്കവേ ചെറു പിണങ്ങിനാ നേരം ക-
 ണക്കുണ്ണമാനനലക്കൂടി നേരേ
 'തികളേ നീഡിതിൽ മീതലേ നീനുകൊഡി,
 പങ്കമേയിതിന് താഴെ നീയും'
 എന്നും ചോന്നായ സീമയിട്ടിടിനാം
 എന്നതു ചില്ലിയായും കണ്ണതിപ്പോം

s.l. 723-'20

ആനന്ദക്കൂടി മിച്ചക്കത്തിതനും; സെഫന്റുമർമ്മം, ഒന്നും
 അതിരക്കുടക്കയെത്തും എന്നതാരെന്നും അറിയുന്നവളിം.

ഡാർവ്വിൻറെ ശിഖ്യനായി തന്റെ നിജരക്ഷയാണ്! നിതംബും
രണ്ട് ഭാഗമായി പരിശോധിച്ചാണ് കാരണമെന്തായിരിയ്ക്കുമെ
നോ ഗവേഷണം നടത്തിയ കവി എത്തിച്ചേരുന്നതു°

കാമുകമാതരദ കണ്ണമുനയോരോദോ
കാമിച്ച ചെന്ന തരിയ്ക്കയാലേ
ഭിന്നമായെന്ന കണക്കേ വിളുങ്ങുന്ന
രമ്പമായുള്ള നിതംബവിംബവം

ത. സ. 103-106

എന്ന തത്പരത മിലാണോ. നല്ല ചുരുക്കൊണ്ടു ഒന്ന കൊടുത്തു°
കവിയെക്കൊണ്ടു സ്വന്തം 'നിതംബം' തപ്പിച്ചാലേ ഭാന്തനു°
അമിണിന്ത്രമം പോവുകയുള്ളൂ, അതു° അദ്ദേഹത്തിനെക്കൊണ്ടു
അമിണിയുടെ ദേഹത്തു° രാശികളും 'പാവനഗായുള്ള' തീർത്ഥ
വും ദേശവും' കാണിയ്ക്കുന്നു,

'ചാപ'മായുള്ളതിച്ചില്ലികൾ രണ്ടുമേ²
ദോചനമായതു 'മീന'മണ്ണു,
കൊക്കകൾ രണ്ടുമോ 'കംഡ'മെന്നിങ്ങനെ

ഹാരമായുള്ളത 'ഗംഗ'യുമണ്ണില്ലോ
രോമാളിയായെയാത 'കാളിന ദി'യും
മാലോക്കത്തുള്ളതിലാനും നൽകുന്ന
ബാലപ്പുാർ കൊക്ക നൽ 'കംഡകോണം'

1 അമിണികളാണല്ലോ ഏല്ലോ പെണ്ണുണ്ടെങ്കിലും.

2 'വിശ്വാസാ കല്പാണി....' മുന്ന സെഞ്ചറുലഹരിയി
ലെ ഒഴ്വാകും വടക്കംകുർ ചുണ്ണിക്കൊണിയ്ക്കുന്നു.

‘കാണ്വി’യും കണ്ടാലും കാന്തിയോട്.

ക. സ്വ. 963-980

ഇന്നത്തെ വായനക്കാർക്ക് കംപ്പേരാണപ്രയോഗം മറ്റ് ചില
അത്മജ്ഞളും പ്രദാനംചെയ്യും രസം ഇട ഇഡ്സണ്ടും; അത്
പോർമ്മല ഓഡ്സൻ നസുരിയുടെ അടപോലെ ഇലയാണും മാറ്റ
വന്നു എന്നും; മറ്റ് തീർമ്മജ്ഞളും ഇതുപോലെ പറിഡ്സന്
‘ഈ ദിവേഷൻ’ സാധനങ്ങൾ മാത്രമായിരിക്കുമെന്നും; പുണ്യ
തീർമ്മജ്ഞഭേദഭ്ലാം അടയ്ക്കുന്നവക്കും പാപതീർമ്മജ്ഞം മാ
ത്രമാണെന്നും.

സുദ്രേഖയുടെ ഒന്നിരു വർണ്ണിയ്ക്കേപാഴം ചെറുദ്രേശിയ്ക്കു
ചില പൊട്ടിക്കൊക്കും പ്രയോഗിയ്ക്കാനണ്ടും. അവർ തുട
മരിയ്ക്കാനുള്ള കാരണമാണും ഇവിടെ ഒരു ഗവേഷണവിഷയം
ഈ കള്ളി ദേവതയുടെ ആനയുടെ തുഡിക്കൊയിരുന്നു കാ
രിക്കേണ്ടിയും കൊണ്ടപോന്നും തങ്കലേ വെച്ചുവരു.

എന്നതുകൊണ്ടഭ്ലാം ചേലകൊണ്ടഭ്ലാം
അന്നമരച്ചുനിന്നിട്ടുന്നതാണ്

സം. ക. 83-84

മുള്ളുന്നു അവയവങ്ങളെ വർണ്ണിയ്ക്കേപാഴം ചെറുദ്രേശി,
അക്കന്നാണെങ്കിലും, ചിരിയിൽ നിന്നു വിരുദ്ധിയ്ക്കാൻ തയ്യാ
റിഡ്സ്. ഇതുപരിഹാരത പരിഹരിസിച്ച രസിയ്ക്കാൻ നമ്മുടെ
പുന്നിക്കൂട്ട് സ്വാത്രനുപ്രഥമായിരുന്നു. ഇതുപരിഹാരക്കും
അതു കേട്ട രസിയ്ക്കാനുള്ള നമ്പ്രബ്യുഖിയും അന്നാണെങ്കായിരുന്നു.
ഈനോ? കവി ഒരു ഗോപിയെക്കാണ്ട് പറയിയ്ക്കുക
യാണും:

പാല്പട്ടലെന്നു ചുമരുന്നായ പാഴോക്കണ്ണ
 തീങ്കണ്ണ മീനു ഞാനേന്നു പോലെ
 നൽപ്പാൽക്കാണ്ണപ്പോഴും പുരിച്ച പുരിച്ച
 കെപ്പോട് നീലോത്തദരമുള്ളൊൻ

രാ. അ. 95-98

ഉള്ളിക്കുള്ളൻ കന്നപൊക്കി കടയാക്കിയപ്പോൾ നാരദൻ
 മുഖായവർ വയറിനെയും കയ്യിനെയും ഇങ്ങിനെയാണു
പുക്കുന്തനതോ:

കനു ചുമക്കേണമെന്നാണു ചിന്തിച്ചു
 വെള്ളചുമനിട്ട ശീലിച്ച നീ?
 വെള്ളയെന്നാൽത്തിട്ട കനിനെതനെയും
 മെല്ലവേ വായിലജ്ഞാക്കാല്പാതെ.

ഗോ-ണം 263-66

സാപ്പാട്ടരാമനായ തൃപ്പൻ ഭാവാനിവിഴ്ഞ്ഞിയതു.
 ആച്ചിമാരനന്നു കാഴോചഞ്ചായി നജ്ഞന
 കാച്ചപാൽ വെള്ള പചിപ്പിപ്പാനായു്
 ജാംരനാഡായ പാവകനേരുമേ
 പാടവം പോര തനിയ്ക്കതനെ
 ഇനിവൻ കുടി തുണ്ണുകൊടക്കാണു
 എന്നാണു നല്ലിനാനേന്നുപോലെ

കാ. മ. 248-54

| ആണാതെ,

കണ്ണൻറ മുക്കിനെ വർണ്ണിയ്ക്കുന്നു ചെറുദ്ദേരിയുടെ
 ഗോപി എത്തായ കവിയുടെ ഭാവനാശക്കിയെയും ഹാസ്യ
 രസാധിപത്യത്തെയും വെല്ലവിളിയ്ക്കാൻ കെൽപ്പുള്ള ചിത്ര
 മാണം നമ്മുണ്ണു കാട്ടിത്തയ്ക്കതു. അതുംവൻ പകർത്താതെവയ്ക്കു.

കണ്ണ ലണയാകന മീനങ്ങളുക്കാണ്
തീണ്ണമണംതു പിടിപ്പരിനായോ
നെററിയായുള്ളൊരു കന നേരംനിന്നാണ്
പററിയിഴശ്വരങ്ങൾ പാണ്ടഗേരം
ചില്ലികളുകിന വല്ലിക്കൂട്ടുക്കേപോയോ
തുള്ളി നിലമേരെച്ചല്ലക്കാൽ
മീനങ്ങളുണ്ടെന്നും കാണാണ്ടുപം ത-
നാനനം തനെയുയർത്തു നിനാ
തുമിത്രമഴുന്ന പാസല്ലി തോഴികേൾഡി
എന്നനം തനിലെ തോനാനുതേ.

ഡോ....ഡി: 987-996

ഈ പാസിബൾറ പാണ്ടവരല്ലും അംഗാളിച്ചു നില്ലുലും
ചിരിജ്ഞാനരിയാത്തതുകൊണ്ട് കോപിച്ചു ചീററലും കണ്ട്
നമുക്കോ നനായീ ചിരിക്കാം. അദ്ദേഹമയം തനെ നോം
തരം 'മുരിക്കട'നായ ഉണ്ണിക്ക്രമാബൾറ ഗോപിമാരെ ശ്രാസം
വലിച്ചു മണക്കലും, തുമഴുലും, ജലദോഷത്തിൻ്റെ കലർപ്പും
കട്ടമില്ലാത്ത തുമലും മറും മനസ്സുക്കാണ്ട് കണ്ടോ കരെക്കൂടി
അത്മം നിരാത്ത ചിരിയും ചിരിജ്ഞാം.

സ്ത്രുവർണ്ണനജ്ഞ തുടങ്ങുമ്പോഴും ഫവിജ്ഞോ ആധികവും
ചിരിയാണോ. വാസ്തവത്തിൽ സ്ത്രുവിനെ വർണ്ണിക്കാനില്ല
അദ്ദേഹത്തിനുത്താഹം. പ്രാപുഡോ വർണ്ണനത്തിൽ വർഷ
തേതയും വർഷക്കാലത്തെ ആഹാരത്തെയും വർണ്ണിക്കാനുള്ളം
വാസ്തവികതകൊണ്ടും അല്പകാരം ദിക്കൊണ്ടും നോംസ്വാനം
നിഷ്പ്രാണം സന്ധാദിജ്ഞനത്രമായ ഭാഗങ്ങളുണ്ടെന്നോ താൻ
മരക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും വെറും പ്രതിവർണ്ണനയിലല്ല, ആ
കൂടി മരഞ്ഞുനെ എങ്ങനെ ബാധിജ്ഞനു എന്നോ വർണ്ണിച്ചു

കാണിയുന്നതിലാണ് അദ്ദേഹം നിഃഷ്ടകർഷ്ണിക്കുന്നത്. പ്രതിയും വേണ്ടി പ്രതിരിച്ചെയുള്ള വിജ്ഞക, അതിരിയും എന്നതും നാട്ടിലെ പതിയ ഒരു പരിഷ്കാരമാണെന്നോ ക്കണം, മനസ്സുന്ന പ്രധാനമാവുന്നോരും ചിരി പ്രധാനമാവുന്നതു സ്വാഭാവികമാണ്ണോ. മാജുകാപത്രതു³

അദ്ദീത്യസേവയും പാവക സേവയും
ശായിത്തുടങ്ങി പലക്കമപ്പോൾ

ഹോ. വ. 21-22

കവി, രാജസേവയും സ്രീസേവയും മറ്റൊരു ക്കാണ്ടും ഇഷ്ടപര സേവ മറന്നകഴിഞ്ഞിരുന്ന തന്റെ ജാതിക്കാരരക കാര്യം തന്നെയാണും പറഞ്ഞച്ചിരിയുന്നതും. സന്ധ്യാവനനും അനും അതിനു മട്ടിച്ചിരിക്കുന്ന തോന്തരം.

ദന്തങ്ങളെക്കാണ്ടും താളും പിടിച്ചിട്ടും
സന്ധ്യാവന വനിച്ചാരത്തണ്ണയം

എ 53-54

താളും പിടിയ്ക്കാൻ എന്തു നല്ല ഇലവതാളും താളുംപിടിയ്ക്കുന്നതോ സന്ധ്യാവനവന്നതിനും ജേനയും താളുമാവാം അല്ലോ?

ഹേമന്തകാലത്തിന്റെ കോമരമായി വിരുദ്ധത്തുന്നവയും മാറ്റതും സ്വപ്നീകരബന്ധം തുടങ്ങുന്നവയും ഗ്രാഹങ്ങൾ മാറ്റമല്ല 'ആത്മാ' തന്നിലെ മാദ്ദാക്കരല്ലോരും'നാണും അതുപോലെ തന്നെ

മാനനിന്മാക്കുന്ന പോർമ്മല വേറായി
ദീനമാരാജുമുള്ള മാനവഗംഭാർ

മാനസം വെള്ളവെന്നാനന്നു താഴ്ത്തൻ

ജാനവും പുണ്ട് കിടന്നാൻബോഹ്മ

s1 61-64

പെശ്ചന്നങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയോ?

വേണ്ടാതെ നിന്നുള്ള കാമുകഖാരെയും

പുണ്ട് തുടങ്ങിനാർ മാനിനിമാർ

ചെറുദേഹം ഇള്ളു^o ഈ സത്യം പറയുന്ന ചിരിക്കൊണ്ടാനും
മതിയാവാതെ പോലെ അരു^o അതിശയോഹിച്ചേത്വം പൊ
ടിച്ചിരിപ്പിയ്ക്കാൻ മോഹം:

വെള്ളമെന്ന നിങ്ങിനെ ചൊല്ലിതുടങ്ങേബാൻ

തുള്ളിതുടങ്ങി വിരാച്ചുള്ളാതം

s1 67-68

എന്തിനേരെ പറയുന്നു?

തീയ്യും തന്നുള്ള ഇലെ തോന്തിതുടങ്ങിതെ

തീക്കായ വേണ്ടെന്നിയ്ക്കുമെന്നു

s1 69-70

ഈ പൊടിക്കൈ മുന്തിരം കണ്ണതാണും; കാമനും കാമവേദനയും
ഖായി എന്ന പറഞ്ഞതോമ്മി ഉണ്ടാലോ. ഈ അതിയക്കന്ന
അതിശയോഹതിയാണും. ഏകിലും ഒന്നും ആലോചിച്ച
നോക്കും; കത്തിപ്പിടിക്കാൻ തന്നെ വിഷമം, കത്തിതുട
ങ്ങിയാലോ എപ്പോഴും തയാക്കം തുങ്ങൽ, ശ്രാസംപോവാൻ
തുടങ്ങും. തീക്കായാൻ തുടങ്ങാതിരിയ്ക്കുമോ തീയ്യും?

ബ്രഹ്മണരെ കണക്കിലേറെതനെ ക്രൈയാക്കുന്ന (സ്നേഹിപ്പാത ക്രൈയാക്കുവേദ്യം) ചെറുദ്ദേരീ തണ്ട്⁴ എ ഒള്ളാളം എപ്പാതെ.

വെള്ളത്തിൽ നിന്നു ജപിച്ച തുടങ്ങിനാ—
താളം തെളിഞ്ഞു മാമനിമാർ

s1. 73-74

എന്നാളും വസ്തുതയും പറയാതിരിയ്ക്കുന്ന ഭാഗം.

അതുവള്ളുന്നയിൽ ജീവനില്ലാത്ത വസ്തുക്കൾക്കും ജീവൻ
മാത്രമല്ല, മനസ്സുതപ്രവൃം കൂടി കൊടുത്താണു് ചെറുദ്ദേരീ
ചീരിപ്പുന്നതു്. അങ്ങനെ വേണമല്ലോ. വേനൽക്കാലം +
വനപ്പോൾ,

വാതായനങ്ങൾക്കാം പ്രാബേശംഞായിഡിത്രു; അതുവട
ങ്ങൾക്കും അതുസ്വരൂപം. ഗീ. വ. 73.

മനസ്സുനാക്കുന്നോൾ അവരെ ശ്രംഗാരികളാക്കാതിരി
ഡ്റ്റാനം കവിജ്ഞവയ്ക്കും വേനൽക്കാലത്തു്.

മനിരം തോറും നടന്നതുടങ്ങിനാണ്
മനസമീരണന്തിനേരം
“ഗാധമായി പൂണ്ടാലും കാന്തനേ നീയിപ്പോൾ
ചൂടെല്ലാം പോകവാൻ താനംഞ്ഞല്ലോ”
എന്നാൽ ചൊന്നടക്കം സുന്ദരിമാരോട്
വെള്ളോ ചൊല്ലുവാനെന്നപോലെ5

s1. 21-26

-
- 4 ‘ ഗ്രീഷംമോനാമത്തുംവെൽ നാതിപ്പരിഞ്ഞരഹിരിണാം ’
എന്ന മാത്രം ഓ—ൽ
- 5 വണ്ടിനെയും കാറിനെയും മറ്റും ഉന്നഷ്ടപ്പോൾ കൊടുത്ത
കാണന്ന മറ്റും ഭാഗങ്ങളിലും ഇക്കുക,

പച്ചോടമെന്ന പറഞ്ഞതുടങ്ങേം വേനൽക്കാലത്തും പച്ചോടമ ലില്ലാശാട്ടിട്ടും വർഷകാലത്തും ഉമഖുടണായിരെന്നും മറുമുള്ള അവവർത്തിക്കൈപ്പട്ടന നേരദേവാക്കകളും ആരുവർജ്ജന നയിവുണ്ട്. ഭാഗവതത്തിൻ്റെ കാതൽ താൻ മറക്കനില്ലെന്ന കാണിയ്യാൻ കടമേടിച്ചതാണെങ്കിലും ഭാഗവിയാഹിയതും മനഹസിപ്പിയ്ക്കുന്നതുമായ ചില ഉൽപ്പേക്ഷകളും ഇവിടെ കാണാം. ശരം തിൽ,

വാരിയിൽ നിന്നുള്ള മീനങ്ങളും
വാരിക്കരിഞ്ഞതറിഞ്ഞതില്ലേ
മായയിൽ നിന്നുള്ള മനഹാരുല്ലാതം
ആയുസ്സേപാക്കന്തനപോലെ⁶

സ. വ. 11-14

നാം കണ്ണ പല ഉദാഹരണങ്ങളും ഇല്ലം അതിരുദ്ധയാഹിയാണോ എറബേയാ കാചേച്ചാ ചിരിപ്പിക്കുന്നതോ എന്നു കണ്ണിവല്ലോ. ഈ കുട്ടിപ്പുറയൽ വെറും കുട്ടിപ്പുറയല്ല എന്നൊരു വിശേഷമുണ്ട്. ഈതിൻ്റെ ഏറ്റവുംതും കവിയുടെ ഭാവനയാണോ, അതിൻ്റെ ശക്തിയും ദിപ്പിച്ചമാണോ, യധാ ത്രംത തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതോ. ചെറുദ്ദേരിയുടെ ചിരിപ്പുവിഭവത്തിൽ കുട്ടിക്കാണ്ടുനെന്നയാണോ.

ഈ കവിതപത്തിൻ്റെ ചിരി എറബുവും വിള്ളുന്നതും അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ അലക്കാരങ്ങളും ഇലാണോ എന്നൊരു പക്ഷമുണ്ട്.

6 നെന്നവാവിഭാക്ഷിയമാണോ ജലം ഗാലജലേ ചരാഃ

അമായുരന്ത്രഹം ക്ഷയും നന്മയാഃ കട്ടംബിനഃ

ഞാവും. ഇതിനോ മുന്പുഖരിച്ചു പല ഉദാഹരണങ്ങളിലും
അലക്കാരം മറ്റൊക്കെന്നും കൊണ്ടും കൊണ്ടും ചിരിയ്ക്കും
അലക്കാരമായി വെട്ടിത്തീരുന്നതും നാം കണ്ട്. ചിരി
അധികഭാഗവും അലക്കാരത്തിനേർത്താവുന്ന ചില ഉദാഹരണ
ങ്ങൾ എടുത്തും അതിനെ മാനിയേണ്ടതാണെന്നു തോന്നുന്നു.
കാറായിവന്ന ദാനവൻ മരിച്ചുകൊണ്ടതും കണ്ടപ്പോൾ

എററം ചുഴനുള്ള കാറായി വന്നൊരു
മാറാനോടേററം പാഠിച്ചപോലെ
വട്ടത്തിൽ പാണ്ടാഞ്ചുന്നതാജിനാർ
കഷ്ടവും ചുണ്ടുള്ള വല്ലവിമാർ

ഉ. സ. 78-78

സാമേപാക്കിയും വാസ്തവോഹിയും എത്ര ഭംഗിയായും സമേ
ളിച്ചിരിക്കുന്നു ഉറിഞ്ഞു ചോട്ടിൽക്കുചുനും തുന്നുൻ.

ശമ്പുത്തിൽ ചെന്നേള്ളാരത്തുമെത്തക്കാണാനായും
ശാമ്പുികനോത്തന്നു നില്പണപോലെ

ശ. 247-48

നിന്നുവരു.

സാഹിത്യം എന്നും വ്യാകരണത്തെ കളിപ്പിച്ചിച്ചിത്തനു അല്ലോ?
അവിയെ കുപ്പുവോൾ തക്കമിന്നിയുടെ

താവുന രോമങ്ങൾ നിന്നു വിള്ളുന്നിതെ
അവിയെ കുപ്പുവാനേന്ന പോലെ

ത. സ. 769, 70

രോമാഞ്ചം തൊഴലാണെങ്കിൽ അതു മാറ്റുന്നതും നമസ്കരി
ജ്ഞലാണെന്നും വരുമോ!

ശോപ്പിമാർ കണ്ണനിരീയ്യാൻ തങ്ങളുടെ ഉത്തരീയം മട
ക്കീ നീലത്തു വരീച്ചു. അതിൻ്മേരതയിൽനാ വല്ലവ നിനാ
മൻ വിള്ളേണ്ടീ:

ആനായനാരിമാതത്രരീയത്ത് നിനാ
മാനവം തങ്ങിനവേദങ്ങൾക്കം
ആനായർക്കോൻ തനിരീപ്പിടമാകയാൽ
ആക്കന്നന്നല്ല എനാൻ ദേദം ചൊല്ലാൻ

രാ. കീ. 807-'10

വേദാസനബന്ധനാ? ബഹുഭ്രഹ്മ!

ഉള്ളിൽ വച്ചു പറയല്ലോ (Irony) രക്കാരവും
“മുഹാററിക്” എന്നെന്നീയും

வெள்ளாந்து மனியூ ஏடுவுபு செருமேறி யைபோலே
அதுகூ அரவின்தீட்டிலூ எடு வேதான்தா. மஹாவாக்கம் உண்டில்
வசு பாயலுபு பரிஷூரம் வரு பெள்ளாந்து புதேகுகாயு
யண்ணாளான்°. புதேகுகிடு°, தண்ணே விடுபோன காழுகுவா
ரோடு ஸபத்திகளோடு. இது மரு பல ஸங்க்ஷாலிலுபு மரு
பலத்தின்றியுபு தூடு களாத்தாளைக்கிலுபு ஞால் ‘ஸாஙபீதி
கலை’கோ° புதேகுவிடோயு தென் வேளைவான வசு மாரியி
வெற்றான°. இவிடெயுபு நல்ல ஞாலமலூ.

അക്കുമ്പൻ വിട്ട് പോയ നീളും കണ്ണിട്ട്, തൊപ്പിമാർ നീനെ വിട്ട് പോവേണ്ടായിരുന്ന തെങ്ങഭേദപ്പാലെ,

മരുള്ളു താരകജാലങ്ങളെച്ചേരു
മരുപ്പു വെടിഞ്ഞു പോകിലും താൻ
രോഹിണി തന്മുഖ പോർമ്മല വേദ്ധിക്ക്
പോകയില്ലെത്തു കുളുന്നു

നന്ദൻ മനിരത്തിൽ ബലദ്രും വന്നപ്പോൾ വല്ലവി
മാർ 1 അദ്ദേഹത്തിൻ്റെയടക്കയിൽചെന്നു.

പാരിമാരായുള്ള നാരിമാരാക്കൻ
വൈരസപ്രേമത്രും നിന്മില്ലയ്യും?
കാർമ്മകിൽവർണ്ണന വേണ്ടന്തിനിന്ന്
കാമിനിമായട സമ്പ്രദായം.
എന്തുകൊണ്ടങ്ങൾ മുമ്പിനാൽ ചോദിച്ച
സ്വന്തിമായട സമ്പ്രദായമല്ലോ.

ബ. അ. 15-20

ഇതുജൂമാധപ്പോഴേണ്ണും ഉള്ള തല തലത്രുടീ വക്കന
സങ്കടവും ദേഹപ്രവൃം അടച്ച നിന്തിപ്പറയാൻ നിപുഞ്ഞതിയില്ലോ
തായതു കൊണ്ടോ അവർ കരച്ചും തുറന്നയക്കാരം തന്നെയാക്കുന്നു.
എന്നാലും മുഴവൻ തുറന്നവിടപ്പെടാതെ ഉള്ളിൽക്കിടന്നോ എല്ല
ശക്കാരത്തിനു ഭംഗിയും മുച്ചുയും കൂടുന്നണ്ടോ.

വഞ്ചനയാണ്ടുള്ളാരഞ്ചനവർണ്ണന

അപ്പുനമമയും വേഴ്ത്തുടന്നായം
കച്ചതേയിണ്ടങ്ങളുന്നപോലെ;
ഞങ്ങളുക്കാണണ മെന്തുകൊണ്ടുല്ലോ
ഉന്നവൻ വരാതെ നിന്നുകൊണ്ടു

- 1 ഉലവർ വന്നപ്പോഴും കൊള്ളിവാക്കം കരച്ചിലും രേകാരമാ
വുന്ന പരിഹാസവുംകലത്തിയ ഇത്തരം വംത്മാനം പറയ
നണ്ടും. ഉലവുള്ളതു്: 53—54: 59—62.

മങ്ങാതെ വന്നതന്നു ചെരുക്കണാലും
തങ്ങളോമെഡ്സ് മറച്ചായുള്ളാം.

S1. 21-28

இட உண்டில்வது பரயலும் கொரவுகளைக் காயிக் கம் தாமஸியாதெ கந்திலும் பீழித்திலுமாயும். பெண் அப்பகு எப்போதும் அனைத்தைள்ளேயா. எக்கிலும் அதொன்னக்கி.

'എന്നെന്തെങ്കിനാലു സന്തതം പാണ്ടിടിം
വിനമാരായുള്ള നാറിമാരേ
നന്നായീവഞ്ചിച്ച പോന്നാനിന്നിങ്ങ് കാൻ'
എന്ത മിഞ്ചമാറിക്കുയോ ചൊൽ?

S1, 41-44

പിന്നുള്ള കരച്ചിലായി,

କାନ୍ତିଗୀତିରତେକାବୁକମ୍ବ କାଣ୍ଡାପ୍ଯାମି
 ଜାତି ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ବେଦନକମ୍ବ
 କାଲରେତେପୋଳା ମୁଖ୍ୟରେତୁଳ୍ଲତି-
 କୋଲପ୍ରୋତ୍ତମ କୋଣକଲ୍ଲାଙ୍ଗମାରୀତି
 ଚାଲକିଟିଗା ତେବେ ଶତ ବାହୀନୀତି-
 ନିଲକାରିବର୍ଷାରେଣ୍ଟ ମାରିଲାଗୁ.
 ପଣ୍ଡ ପଣ୍ଡଳାଯ ପୁଣ୍ୟପ୍ରେତ୍ରାକ୍ଷେତ୍ରାଳୀ
 ଶ୍ରୀଲବାଣ ଦ୍ଵିତୀୟକମ୍ବ ରଣ୍ଡି
 ମାତାବିନ୍ କଣ୍ଠ ପାରିଶେତତ ତିର୍ମୁଖିନେ
 ମାଯବନ୍ କଣ୍ଠମେ ତାନର ଶତ.

S 1. 47-64

മനഹസിയ്ക്കുന്ന മുള്ളവാക്കായി തിരിഞ്ഞെ മറി ഞ്ഞ കരച്ചിലിലും ദീർഘനിശ്ചാസത്തിലും എത്തു തേച്ചു പെണ്ണങ്ങളുടെ പരിഭ്വത്തെ ഇതു സത്യമായി വരച്ച കാട്ടാൻ മറേറ്റൊരു കവിയ്ക്ക് സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്, സാധിക്കണം? ഈതോക്കെ പ്രിയന്തര കള്ളപ്പള്ളിയുടെ ജേപ്പുനും കരബ്രൂക്കൈ പക്കാളി ഒരു മായ രാമനോടാണെന്നു ഓർത്തും അദ്ദേഹത്തിനേൻ്തു ആ സമയത്തെ മുഖം വിഭാവനമാം ചെയ്യുകണ്ടും നമ്മകും നൗക്കി റസി യ്ക്കാം.

കള്ളപ്പള്ളുന്നപും പാത്മഗനക്കുണ്ട് വന്നിയ്ക്കാൻ വന്ന നിന്നു പെണ്ണങ്ങൾ പ്രിയക്കയാണോ:

മാനമററീടുനോരാനന്ദംതന്നീലേ

മാനസം ചെറു ലഭിച്ചു[°]

സത. ക. 535-36

ഇതു മുള്ളായിരിക്കുന്ന സന്ധ്യാസിയാണതു. ഇതരരൂമാനിനേ കണ്ടിട്ടില്ലെന്തു.

അരുണങ്ങൾക്കാ ഇത്തരം ഭാഷ അറിയാം. ബലരാമൻ സാംഖ്യന മടക്കിക്കൊടുക്കാൻ പറഞ്ഞതു ഫേട്ട് ക്ഷരവന്നാൽനി

നാമിന ദൈല്ലാതം ദാസരായും നിന്നവർ

നാവിനേൽ നീരാക്കയേന വേണ്ടുണ്ട്.

പാദകം ചെന്ന ശീരസ്സു കുലാംഘാട്ട

പാശ്യ കരേറുന കാലമിപ്പോൾ

ചാലെ നീറുന കിരീടങ്ങളെല്ലാം പോയും

കാലോട്ട ചേതകയേന വന്ന.

സം—ഹം 129.-34

2 ‘ക്ഷരവന്നാൽ,’ ‘ശോച്ചിമാൽ,’ ഇതും നോക്കു, വ്യക്തികളാക്കണമെന്നു ഉദ്ദേശമേയില്ല.

സംസ്കാരം കുറഞ്ഞവരായതു കൊണ്ട്⁹ പരിഹാസത്തിനു നശി
ത ആണ്. വാസ്തവത്തിൽ, ഉള്ളിൽപ്പാച്ച പരിശലിനിയം പരിഹാ
സത്തിനുമിട്ടുള്ള വേലി അവരെ അതു വച്ചുകൊണ്ടിരിയി വേർ
ത രിംഡുനില്ല.

ഭാഗവതംകമി മിഡ്ല് വായനക്കാംഗം കട്ടിക്കാലം മതയു
നല്ലുവല്ലോ അറിയുന്നതായതുകൊണ്ട്¹⁰ കമാപാത്രങ്ങളുടെ വാക്കു
കൾക്ക് അവർ കത്തിച്ചതിൽ അപ്പുറവും പലപ്പോഴം വിചാ
രിതവുമായ അത്മം വായനക്കാംഗം കേൾക്കുന്നവക്കും തോന്നു
കയും അതിൽനിന്നും ഒരു ചീരി ഉണ്ടാവുകയും സാധാരണനായാ
ണും. ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങൾ ഭാഗവതത്തിൽ ധാരാളമണ്ട്¹¹. ചെ
റുദ്രേരി ആ സന്ദർഭങ്ങളെ മുഴുവൻ സമർത്ഥമായി വിസ്തരിച്ചും
ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു് പുരുഷ പല നല്ല പുതിയ സന്ദർഭങ്ങൾ
മുണ്ടാക്കിത്തുടക്കയും ചെയ്യുന്നണ്ട്.

മാധ്യാദേവിയുടെ വാക്കു വിച്രസിച്ച കംസൻ ദേവകി
യെയും വസുദേവനെന്നും വിച്വവിച്ചു¹² അവരോടു്.

ന ഇങ്ങിക്കു് ഗൃനവായുള്ളവനല്ലപോതു
എന്നടെ എംതകനന്നുന്നതു

ഇംഗ്രേസ് വാസ്തവിക്കുന്നു-
താജ്വരുമാക്കുന്ന തോത്തുതോറും

എന്നടെ വസ്തുവിച്ചെല്ലാണേ നിങ്ങളും-
നാനിച്ചു കണ്ടു പോറുകേണാമേ?

എന്ന പരിയുദ്ധാഭി നമ്മകു് “പ്രടാ ആനമണം” എന്ന ദിച്ചാ
രിച്ചു ചീരിക്കുന്നതെ വയ്ക്കു.

കംസൻറ രാഖുമീയോപദേശകമാർ (ഇത്തിട്ട് എന്നും
കൈപോലെയാണ്)

കൊന്ന കൊന്നിട്ടു ബാലരെയെല്ലാമും
നന്നീവന്നന്തും വന്നങ്കുട്ടം
പിന്നെ നമ്മക്കായ വെരുയ്യും കുടാതെ
നന്നായീ വന്നിട്ടും കാലമപ്പോൾ

എ 921-24

എന്ന പറയുന്നതു കേൾക്കുന്നു, “വാസ്തവമാണ്”, നന്നായീ
വരും തീർച്ച. കട്ടികളില്ലാത്ത നാടനന്നാവാതെ എവിടെ
പ്പോകും! സഹാരയിലെ രാജാവായീ കംസനും നന്നായീ
വരും കുട്ടത്തിൽ നന്ന ചോദിയ്ക്കുടുംബം കട്ടികളില്ലാ
യിരിയ്ക്കും! ഈ ഉപദേശകമാക്കം കട്ടികളില്ലോ? ഈല്ലായീ
രിയ്ക്കും. നിത്യപ്രൗഢചാരികളായിരിയ്ക്കും അല്ലോ”, എന്നാ
ക്കയാണ് കേരളനവനും തോനുക. ഒരു കൃത ചിരി ആ
വൻ ചിരിയ്ക്കാതിരിയ്ക്കുന്നതെങ്ങനെനു? അവത്തെ മറ്റു ഉപ
ദേശങ്ങൾ കേൾക്കുന്നും ഈ ചിരി കുടകയേയുള്ളൂ.

ഈ രണ്ട് ചിരിയും ആഗവതത്തിൽ സുചനകളായുകളും ചെറുഡുരി കണ്ണതാബന്ധിൽ അട്ടത്തറു് ചെറുഡുരിയും ഒരു സ്വന്നമാണ്. അതിനും അത്രയും മാറ്റാത്തപും കുടകയും
ചെയ്യും. ദാരപ്പും ശർഭമാബന്ധം നന്നലിലാക്കി നാഞ്ഞ ജേപ്പാ
തിഷ്ഠിക്കുള്ള വരുത്തി ചോദിച്ചപ്പോൾ ഒരാൾ അണ്ണാണ്
കട്ടിയെന്നും, മരവാരാമം പെണ്ണാണെന്നും. ഒട്ടകം ‘അരുണം’
‘അല്ലു’യും തമ്മിൽ വഴക്കാവുന്നു. അപ്പോൾ മരവാരാമം,

ആശ്വരിക്കുയെന്നതും ചേരുമല്ലോ

പെണ്ണ മുട്ടുയെന്നതും ചേരുമതെ

വന്നതു കണ്ണിട്ട് നിർബ്ബഹിച്ചിട്ടും നാം

അവർ പരിജ്ഞനതിൽ അവർ വിചാരിച്ചതിലധികം സത്യർ
മുണ്ടെന്ന നമ്മക്കറിയാം. ചീരിപ്പും, എങ്കിലും തും വരുക
ളിൽ കണ്ണിയാമാരെ എത്ര ദൗണിയായി കളും കാണിയാക്കിയിരി
യുംനു എന്നോ കണ്ണി പരിഹാസച്ചിരിയും തുടക്കതിൽ ചീ
രിപ്പും.

തന്നീയും ഉണ്ണീയണ്ണായെന്ന ധരിച്ചും ആശ്വരാദിക്കന്ന
നന്ദനൻ്റെ സന്ദേശവും നമ്മ രണ്ട് തരത്തിൽ ചീരിപ്പിപ്പും.
അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്ദേശം കൊണ്ടണ്ണാവുന്ന സന്ദേശം
കൊണ്ടോ, പാവത്തിനു സത്യും അറിയേണ്ടുടമ്പോ എന്നതും
കൊണ്ടണ്ണാക്കന്ന നമ്മുടെ ഫേഡിനും കൊണ്ടോ. നന്ദൻ പറയുന്നു:

പിന്നെയും പിന്നെയും ചൊല്ലുവിന്നേന്നോട്

നന്ദനനെന്നാളും നാമമിന്നും

അഞ്ചാതെ ചെഞ്ചുമെ പിന്നെയും പിന്നെയും

എൻചെവാ രണ്ടും കളുക്കും വന്നും

പു. മോ. 58-62

അനക്കുന്നും നന്ദനോടോ,

വന്നേറുമന്തിനാൽ നിന്നെവെതൽ തന്നെത്താൻ
എത്രെവതലെന്നതു ചീതിപ്പും

എവെപ്പതല്ലായ സന്തോഷമല്ലോ 1

നീവെപ്പതൽ മുലമിന്നായല്ലോ

നന്നൻ തന്നയും സൃഷ്ടിയേണം

51 144.-'56.

എന്ന പറയുന്നോഴം ഉത്തമമായ നാടകത്തിലെ പ്രേരണാ/ തന്ന.

ഇത്തരം എത്രയെത്ര സന്ദർഭങ്ങളാണ് തുല്യഗാമയിൽ! കംസനെ ഉപദേശിച്ച നിലപിള്ളാൻ വന്ന നാരദൻ

നീനിലെഴുന്നേള്ളാരുവക്കാണ് ഇങ്ങനെ

നീനോട് ചൊല്ലിനാൻ മെല്ലുക്കാംസാ!

മിരാക്കം നീനോട് ചൊൽക്കയില്ലിങ്ങനെ

മറുമിഞ്ഞാനേക്കും ചൊല്ലാനുള്ളൂ.

കംസമന്ത്രം. 147.-'50,

എന്ന പറയുന്ന. ദക്ഷനായ അകൂരൻ തുല്യരാമന്മാരെ മരണ തന്നെ ക്ഷണിയ്ക്കാൻ ആന്തരാത്രതാട പോവുന്ന. അകൂരനെ നന്നൻ വളരെ സൗഹ്യത്വതാട സ്വീകരിക്കുന്ന, തുല്യൻ മരിക്കുന്നതും എല്ലാക്കം കാണാണെന്നു പറഞ്ഞ തന്റെ മരണം കാണാൻ കംസൻ എല്ലാരെയും ക്ഷണിച്ച വരത്തുന്നു. താധനം തന്ന മണിയും മേടിയും' എന്ന തുല്യൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ ജാംബവാൻ,

പ്രക്കിലോ നീജൈങ്ങൾ നാമന്ത്രണ്ണു

നീനാട ഭാസമാരായ 4 ത്രഞ്ഞാന്ത്

4 ഈ ‘ഭാസമാരാവു’ക എന്ന പ്രശ്നാഗം കൗരവന്മാർ ഉപയോഗിയ്ക്കുന്നതും നാം കണ്ടി. സൃ. 234-’36

മെന്തു മിനിപ്പോൾ വന്ന കുടം

എൻ പറയുന്ന. രാജസുയത്തിൽ തൃപ്പിനം മാഗധനം തക്കിലു
ങ്ങൾ സംഭാഷണത്തിൽ നിരച്ച് ഈ രസമണം. മാഗധൻ,

പ്രാണങ്ങൾ അനേയും നല്ലവൻ ചൊല്ലുകിൽ.

കാണങ്ങളുന്നതോപിനേയല്ലോ.

രാ. സ്ക. 89-90

എൻ മറ്റും കാര്യമറിയാതെ പറയുന്തു നോക്കു.
കചേലഗതിയിൽ ഭായ്യും തിരിച്ചറിയാൻ സാധിയ്ക്കാതെ
സാധുമാഹണങ്ങൾ വിചാരിച്ചും മറ്റും കാർക്കു.

സതഭദ്രിക്കമയിൽ തൃപ്പിൽ സന്ധ്യാസിയോടും വീപരീ
തമായും.

(കാട്ടിൽക്കിടക്കന സന്ധ്യാസിതനേയും
നാട്ടിലും കൊണ്ടു വച്ചു പിനെ
കാട്ടിയ കോട്ടികൾ പോരയേന്നാൽ ദിന്ദാ
വീട്ടിലിരിക്കുവാൻ ചിന്തിയോക്കനാ?

സഫ. ക 365-72)

ഭര്യാധനപക്ഷപാതിയായ ബലരാമൻ അന്തിലമായും,

(വൈച്ഛി നിന്നാലക്കന്നുക തന്നെ
ചിന്തിതം തനേയും വന്ന കുടം
ധന്യനായോ നിന്നൊരു സന്ധ്യാസി വന്തു
കന്നുക തന്നെ ഭാഗ്യമത്ര

ശ്രീ. 395-400).

വാദിയോക്കന്തു കേൾക്കുന്നോൽ ആക്കാണ് ചിരിവരാ
തത്രു? സൗഖ്യരൂപം വികാരങ്ങളും വിചാരങ്ങളും സന്ധാസി
യുടേയും കന്ധകയുടേയും വാക്കുകളും കവി വിവരിയോക്ക്
നേന്മാറു? സൃഷ്ടി സന്ധാസിയെ കണ്ടിട്ടുന്നെ.

പെട്ടെന്നാലും തുല്യായോ ഭവിനാൽ
ഇഷ്ടന്നാണുനേന്മാരെന്നോപാലെ

s. 465.-66

സന്ധാസി ഉടനെ ഇങ്ങനെയാണോ അവശ്രൂതം അന്തരാഹി
യോക്കന്തു:

ഇഷ്ടനായുള്ളായ കാതനമായിട്ട്
തുല്യായോമേഖകയെന്നീങ്ങനെ.

s. 481.-82-

സൗഖ്യരൂപം തേരിൽ ചെന്ന കയറി അവളുടെ പാണിയെ
മെല്ലോവേ പൂഞ്ഞതിനു സന്ധാസി തുടങ്ങുന്നോ അവർം,

ബന്ധങ്ങളുല്ലാമേ വേർമുറിഞ്ഞിട്ടിനു—
ബെന്തിരു തോനുവാൻ തന്മുരാനേ?
സജ്ജനായോ വന്ന നിന്നർജ്ജുനൻ വേണമീ—
നിജങ്ങന്തിനുടെ പാണി പൂഞ്ഞാൻ

s. 708.-710

ഈവ ഈ ഹാസ്യനാടകത്തിൽ ചില ഭാഗങ്ങൾ മാത്ര
മാണോ.

ചിലസമയത്തും ഇത് ചിരി ക്രതരം ഭ്യക്രമായ പല്ലി
ളിജ്ഞലാവുന്നണ്ടും, ഭാഗവതത്തിലും, തൃപ്പിഗാമയിലും, സാം
ഖ്യൻ പ്രദർശനത്ര ഓഹാരമായുംതോടു വൻമുസലമാണെന്നും
അതു കൊണ്ടു വംശം മട്ടിയുമെന്നും ‘ചിൽലീലമായി’ മുന്നു?
മാർ പറഞ്ഞപ്പോൾ

കൈതവമേശനപ്പുത്രങ്ങൾ ചിന്തിച്ചു

കൈകളിലും തല്ലിച്ചിരിച്ചു നിന്നാർ

നിന്നനിമാങ്ങട നൽവരം മുലമായും

നമകനണ്ണാശി സാംബന്ധപ്പോൾ

സപ്ത്രാഗ്രഹങ്ങം 41–44

ചെറുദ്ദേരിയുടെ വാക്കുകൾ നോക്കു: ‘നൽവരം’ ‘നമ
കൾ’! അതും സാരമില്ല. ഇവിടെ വിധിതനെന്നയാണും കൈ
കൊട്ടിച്ചിരിയുക്കുന്നതും എന്നതിനാണും പ്രാധാന്യം. അതു
കേൾക്കുന്നോപ്പോൾ നാം വിള്ളൽ പോവുന്നു.

‘സ്രൂമാറിക്കും’ ഹൈറണ ടിക്കരയിപ്പിക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങളും
ഭാഗവതത്തിലുണ്ടും. ശ്രീകൃഷ്ണൻറെ മരണത്തിനും ശ്രേഷ്ഠമായ
മായി ദാങ്കകൾ വയന്നതു കണ്ണു തൃപ്പിനെ കാത്തു നില്ക്കുന്ന
ദേവകി.

എൻ മകൻ വന്നതുടങ്ങിനാനെ

292

എന്ന പറഞ്ഞ സന്ദേശിയുംകുന്നു.

എന്നതു കേട്ടായ തക്കിമിന്നിവേവിതാൻ
ചെന്നാണു തന്നുടെ മന രിത്തതിൽ

ശയ്യും ചാലെ വിരീച്ച നീനീട്ടിനാം.

മെയ്മലക്കരിച്ചായു പിനേൻ

295-98

—

-
- 5 കൃഷ്ണനെ കാണാൻ പോയ പാത്മൻ മടങ്ങി വരംതെക്ക്
യന്ത്രജനം മറ്റൊ പറയുന്ന വത്രമാനത്തിലും ഈ ദ്രുതാനീ
ക്ഷേമാനീ കാണാം.

കുട്ടിൽ

കുരച്ചിൽ പെട്ടുനോ ചീരിയാവുമെന്നോ ചെറുഭേദത്തില്ലോ
റിയാം. അങ്ങനെ ചീരിപ്പിയ്ക്കാനമറിയാം. മായയെ കൊല്ലും
നായി വന്ന കംസനോട് ദേവകി.

ഒന്നരണ്ടബ്ലൈഡു മുന്നം നീഡെന്നെട
നന്നനന്നാരെക്കാലപ്രൗഢിയ്ക്കു
ഒന്നബ്ലൈഡു തൊരു പെണ്ണിന്ത്യു തബ്ദി നീ
ഈനേന്ന പ്രിയായി വഴങ്ങേണമേ

ത്രിഖ്ലാപ്പത്തി 678

എന്ന മനം പൊട്ടിക്കരഞ്ഞൻ. കട്ടി അവളുടെ ഉഛ്വസാളു പ
രമാത്മം അവളുടെ സകടത്തിനു ശക്തി കുടുന്നേയുള്ളൂ. എവ
തം, കാണന്നവതം കേൾക്കുന്നവതം പൊട്ടിക്കരഞ്ഞൻ ഒരു
രംഗം. പദ്മി, കന്ധക്കുഞ്ഞു

പാദം പിടിച്ചു വെള്ളാറമേൽ തല്ലവാൻ
പാരം ചുഴററിനിനോഞ്ഞും നേരം

1 കീഴെട്ടു തല്ലവാനോങ്ങിയ നേരത്തു

മേല്പുട്ടു പോയശതകണണ്ടു തന്നു

ഡി. 685-88

വായനക്കായം ദൈവക വീജോഭാപ്പം മേല്പുട്ടു പോയ ശ്രദ്ധാസ
തെത കീഴുറ്റാട്ടക്കു കടക്കാട്ടച്ചിരിച്ചതുടങ്ങം.

ധാരാളം കല്ലുന കീഴുള്ളു 'ഗോപികാദഃഖ' ത്രിലും ഇത്ത
രം പല സന്ദർഭങ്ങളുമുണ്ട്⁹. ചിലതിൽ ചിരി, സൗംഖ്യം പെ
ട്ടുനു¹⁰ മാറുന്നതിനേൻ്തിയല്ല, കട്ടിയായി, ദണ്ഡയിള്ളക്കമായി
മാറുന്നതിനേൻ്തി പേടിപ്പേട്ടത്തുന ചിരിയാണു¹¹. ചതുര കാ
ളിനിനിരിൽ നീഴലിച്ചു കാണായപ്പോൾ ഗോപിമാർ,

കോപിച്ച നിന്മം ദേഹം

പാറകൾ കൊണ്ടാണേറിഞ്ഞ തുടങ്ങിനാർ

പാരമന്നിരിലേത്തത കീകൾ തന്നു

കല്ലാടിതന ലിലും കാണ്ടായ തീക്കളു—

കല്ലാടി തന്നുയുഥെന നേരം

കല്ലുമെട്ടത്തുടൻ കത്തിത്തുടങ്ങിനാർ

പല്ലും കടിച്ചുള്ളു കോപത്താലേ²

ഡി. ദി: 1304-1310

1 ഇത്തരം മേല്പുട്ടും കീഴുറ്റാട്ടും മുന്നവാരിയ്ക്കുലും നാം കണ്ടു.

2 ഇത്തരം ഒര ചിരി ഭാരതഗാമയിലും കാണാനാണു¹²: കീചക
വല്ലത്തിൽ, ദയയില്ലാത്ത പരിഹാസച്ചിരിയാണു¹³ അവിടെ.
വായസം തന്നുടെ നാഭരെതക്കേട്ടപ്പോൾ
പായിച്ചു കൂട്ടിനാൻ പാറയുമായു¹⁴
കൂവി കിന്നീടാല്ലീൻ നിംബുള്ളനിംബനെ
ആവിഷ്ട താൻ ചാരത്തു ചെന്ന ചൊന്നാൻ

പുറം 309

ചീരിയ്ക്കേണ്ട കരയ്ക്കേ എന്നോ വായനക്കാരെന സം
ശയിപ്പിച്ച നിത്യന ഭാഗങ്ങളിൽ തുല്യഗാമയിൽ പലയിട്ടു
ഭണം. ഗോവല്ലം എടുത്ത് പൊങ്ങിയുള്ള, കാട്ടതി പരക്കു
മുതലായ സന്ദർഭങ്ങളിൽ ജന്മക്കൂട്ടുടെയും പാശിക്കൂട്ടുടെയും
ഓട്ടവും പറക്കേണ്ടം കവി വസ്ത്രിയ്ക്കേണ്ടി ഇങ്ങനെയാരു
സ്ഥാണം വായിയ്ക്കുന്നവനോ അച്ചുതൻ ചാരത്തു വന്ന കാദേ
ലബ്രാഹ്മണനെ പുണ്ണൻപ്പാർ.

അസമീക്കളേറ്റ ചുവാനു ചുമഞ്ചു ത—

അച്ചുതപ്പുബൽ മെയോ പാരമപ്പാർ

മേറിനീഡേവനിൽ മേവിന രാഗം തന്ന—

മേനിയിൽക്കൂടിപ്പുരന ചോലെ

ക. 7. 135-138

എന്ന വായിയ്ക്കേണ്ടി ശ്രീകൃഷ്ണൻാ നിവും ബവും ദേഹവു
മോത്തും അതു രംഗത്തിന്റെ രണ്ടുത്തമം കണ്ണം ചീരിയ്ക്കാൻ
തുടങ്ങുന്ന മനസ്സും പട്ടിണിക്കാരൻ സേറിനീഡേവൻറെ എല്ല
ക്രത്തിക്കൊണ്ടു കരായാൻ ഭാവിയ്ക്കുന്നു.

ഈത്തരം ചീരിയുടെ കലർപ്പുണ്ണമില്ലാത്ത കരച്ചിലും
തുല്യഗാമയിൽ അത്യിധാരാളമായുണ്ട്. ഇല്ലെങ്കിൽ കവി
യാവുകയില്ലല്ലോ. തുടക്കത്തിൽത്തന്നെന്ന തുടങ്ങുന്നണം ഈ ത
മുലകങ്ങൾ. കംസൻ ദേവകിയുടെ തലമുടി പിടിച്ച
'വഡംഗവും വാങ്ങി നിന്നോങ്ങി' നില്ലുണ്ടോ കണ്ണ നിന്ന്
ചുന മാലോകർ.

കണ്ണടച്ചീടിനാർ കണ്ണനിർ തുകിനാർ

തിണ്ണമണ്ണോടിനാർ വിനരായി

കുഞ്ഞാല്പത്തി 93-94

ദേവകിയോ?

ചങ്ങാതിമാതരെ നന്ദിവം നോക്കീ നീ—
 നീങ്ങെന യെൻകമ്മെന്നും പിന്നെ
 അശൈനതനെന്നും മെച്ചുമെ നോക്കീനീ—
 നുച്ചത്തിൽ നീരെ വിളിച്ചു കേഴും
 നീമ്മായപ്രേമം പുണ്ണമാമൻ തനെനും
 അഞ്ചെയത്തനെന്നുമ്പുള്ളുമെ
 അങ്ങെള്ളത്തനെ വിളിച്ചു നീനീട്ടവാൻ
 ഓങ്ങീ നീനങ്ങു നട്ടങ്ങും പിന്നെ.

s. 200-212

ഈവിടെക്കരയാത്ത പന്ത് കരയുകയില്ല. അതു പാവം ദേവതയി
 സ്ത്രീയട്ടന്തേ സ്ത്രീ സ്വാദാവികമായി ആദ്യം ചാടി രക്ഷ കാ
 ണാതെ പല പട്ടിച്ചിൽക്കൂടി ഇറങ്ങിയിരിക്കുവന്നു ഒടക്കം
 ആങ്ങെള്ളത്തനെന (ആരാച്ചാരെത്തനെനയെന പറയഞ്ഞ)
 ആറുയിയ്ക്കാനോങ്ങി. അഞ്ചുംബു മുവദാവം കണ്ണ തെട്ടുന
 കാട്ടു ആരെ തൊട്ടിയ്ക്കുകയില്ല!

പക്ഷികളുടെ സങ്കടം വർഷിയ്ക്കുസോധം ചെറുദ്രോഗിയ്ക്കു
 ഇരു തനെ ഏറ്റം ത്രിപ്പിയ്ക്കാൻ സാധിയ്ക്കുമെന്നതാണും
 അതിവീശ്വം. പക്ഷി ബെറ്റം കവിസ്ത്രിയായ ചതുവാക
 മാണകിലെത്തും! ചുക്കാരം ജീവനിൽക്കൊതിയിലും എത്തു
 യോ താഴെയായ വിരഹഭയമാണെങ്കിലെത്തും!

കോക്കണ്ണെള്ളാമേഡോപതീമണ്ണലും
 കോപിച്ചുനോക്കിയ തൃപ്പനെന
 തുമ തിരഞ്ഞോത പേടുവം തനെ
 പ്രേമമിയന്നങ്ങു നോക്കും ചെരുഞ്ഞ

താമരഗ്രവദ്ദു കൊത്തി വലിച്ച തന്
കാമിനിയൂഡായ കൈകാട്ടക്കണ മെല്ലു
നീലമീമകോലിന വേലയെക്കണ്ണിട്ട്
നീബ്രു നെടുതായി വീക്കം പിനെ
പക്ഷതികൊണ്ടിടൻ പക്ഷിണി തനെങ്ങും
അക്ഷമനായിത്തഴകി നിന്നു
നെഞ്ചുകം തന ഭീലു പഞ്ചരം നട്ട്
പ്രഞ്ചപുടം തനെ വാജ്യൂണിട്ടക്കൻ
പോകനേനെക്കിൽ താനെനന്ദ്ദു ചൊല്ലും
രൂക്കിത്തുടങ്ങിയു കള്ളനീക്കം

ഒവണഗാനം 25-40

കാമിനിമാരുടെ വിരഹദഃവം വർണ്ണിയ്ക്കുന്നതിൽ കവി
ജൂളി സാമത്മ്യത്തുപറി പിനെ പരയാനൊന്നും ലില്ലേലു.
ഗോപകളുടെ മദം കണ്ട കൊണ്ടത്തേൻവർവർണ്ണൻ, അവർ ക
ണ്ടിരിയെല്ലാത്തനെ, മറഞ്ഞുകൊണ്ടപ്പോൾ അവൻ ആദ്യം വ
ല്ലായും, വിശ്വസിയ്ക്കാൻ വയ്ക്കായും. പിനെ പ്രേമം നീറഞ്ഞ
കോപം, ഉടനെതനെ ധീരത കൈവിട്ടീനത. കാടകം തെ
ടിയാൽ കാണാമെന്നുകത്തി അവർ.

കള്ളാ! കള്ളാ! തെന്നതിന്റും വീളും
കള്ളനീർകൊണ്ട കള്ളിച്ചുചെമ്പു
ചായതപ്രമാണിള്ളു ദായകഭ്രൂഢം തന്
ചാരംതു ചെന്നായ വല്ലിയോടം
കോക്കുംഭ്രൂഢം നമ്പ്രാക്കിലും മനോടം

കുകനകേക്കിക്ക്ലോട്ടം പിനെ
ചോദിച്ച ചോദിച്ച നീളേന്നടന്നാരേ?

ഗോ. ദി: 569-574

ഗോപിമാരുടെ അലഞ്ഞുനടന്നതു ആരായലും കരച്ചിലും
വാലുകിരാമാധിനം മതലുള്ള സംസ്ഥിത കാവ്യങ്ങളിലും
ഭാഗവതത്തിലും മലയാളത്തിലെ രാമാധിനംചന്ദ്രിലും കാ
ണന്ന ‘പതിവ്’ (Stock) വർണ്ണനയിൽപ്പെട്ടവയാണെങ്കിലും
ചെറുപ്പേരിയ്ക്കും അതിനെ സ്വന്തമാക്കി വ്യക്തിത്വം കാണാ
യ്ക്കാനും ഫലിതം കലത്തി രേഖപിയ്യും മാത്രമല്ല, കരച്ചി
ലിനും മാറ്റു കുടി കുട്ടാനും സാധിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്. ഗോപിമാർ
രക്ഷയേണ്ടും.

കണ്ണതില്ലെങ്കിലും കണ്ണതില്ലെന്നതു
മിണ്ണാല്ല തങ്ങളേടുപിഡിത്തെന്നനീ
ഈണ്ണൽ പുശ്രങ്ങങ്ങൾക്കു നെഞ്ചിൽ വരുന്നല്ലെൻ
കണ്ണാൽ നീനുക്കു ചൊറുക്കയെതെ

എന്ന പരിയുന്നതും മറ്റൊരു നോക്ക്.

781.-32

കാർമ്മക തിൽവർണ്ണനകെകാണ്ടപോവാൻ അകുറൻ വനേ
നു കേടുപോശി മുതേ ഗോപിമാർ ആവലാതി പരിയും;

പ്രാണങ്ങളായതി ക്ഷാർവർണ്ണന്താനല്ലോ
കാംബർണ്ണനായതിപ്രാണങ്ങളും.

3 ഇത്തരം കരച്ചിൽ വാലുകിരാമാധിനം അരംബ്യകാണ്യ
ത്തിൽ തുടങ്ങിയതാണ്. രാമാധിനംചന്ദ്ര സുഗ്രീവസവ്യവും
കാണും. ഭാഗവതം മഹത്വം അല്പ്പായവും. അതിൽ ഗോപി
മാർ കൂലിന്റെ കമയിലെ ഒരേ ഭാഗം അഭിനയിയ്ക്കുന്നുണ്ട്.

കെവലമേ, ദീനമാരായുള്ള തങ്ങൾ-

ക്കൈവെടിഞ്ഞായോ ചൊൽനീയുമിപ്പോൾ?

അക്രൂരാഗമനം 171-'78

നന്ദിക്കാർ തെരിക്കായറിയപ്പോഴോ?

തേക്കമരണത്തിനു പോയോത്തേനരത്തു
 വായററ കേരുവെ നോക്കിനിനാർ
 മേളമാണ്ടുള്ളായ കേരുമരണതപ്പോൾ
 യുള്ളിയെനോക്കിനാരോടുനേരം 4

s.l. 201-'04

പിന്ന ഏല്ലാത്തമാനിച്ച കുടീട്:

പാദവാടു വേരായ തോൽപോലെയനേരം
 പാശായ മുപ്പോയെയ ഗോപ്പം തന്നിൽ
 ചെന്നുപുകിനാർ വൻനരകം തന്നിൽ
 പുണ്യമകനവരനപോലെ
 നന്ദകമാരകൻ നിന്നൊന്ന ഗഹനത്തിൽ
 ചെന്നുനിന്നുനോടുനേരം
 ശയ്യയിൽ ചെന്ന തലവാട നീനാർ മെഡ്യവേ
 അയ്യോദ്ധയനില്ലെന ചൊന്നാർ പിന്ന

4 ഭാഗവതത്തിൽ,

‘യാവഭാലക്ഷ്യത്തേക്കേരുപ്പാവദ’ രണ്ടു രമസ്യച

ഞന്നപ്രസ്ഥാപിതാത്മാനോ ലേവ്യാനിവോപ ലക്ഷിതാ�’

അ. 39, ഫോ:36

കാലിതെളിയ്ക്കന കോലങ്ങേട്ടതിട്ട
ചാലത്തൻ മാരിലെ ചേര്ത്താർ പിരുന,

കുമി നിന്നീട്ടന കല്ലുമായണ്ണരം
ഉറവുലുറഞ്ഞു കരഞ്ഞു വായ്യും
മേച്ചലും കുടാതെ പാച്ചലും കുടാതെ
ഓച്ചപുണിട്ടന കനകക്കെള്ളു
കണക്കായ നേരത്തു മണിയണാശ്വരൻ
ഇണ്ണൽ പുണ്ണല്ലായും നിന്നു ചൊന്നാർ

നീങ്ങൾക്കു വേണാനതെല്ലാമേ നൽകവാൻ
എങ്ങളുണ്ടെതുമേ വേദിയായ്ക്കിൻ.

ടി 199-258

ശക്തമുഖ്യരു ചെടിക്കേളാട്ടം (ചെടിക്കേളാട്ടം) മാനി
നോട്ടം മററുമുള്ള ധാരു പറയൽ വർണ്ണിച്ച കാളിദാസൻറ
പ്രതിഭയിൽ നിന്നും അതു താഴേയാണോ, പിരിഞ്ഞേപോയ
തൃപ്പുൻ്നർ ഗോപിമാർ അന്യാളിച്ച നില്പുന, പറയാൻ നാ
കില്ലാത്ത, കനകക്കുടുങ്ടെ സക്കടം തങ്ങളുടെതീലും കടത്തതാ
ണോന കണ്ണ കരഞ്ഞുംകൊണ്ടുതന്ന് അവരെ ആശപസിപ്പി
യ്ക്കന റംഗം വർണ്ണിയ്ക്കന ചെറുത്തേരിയുടേതും? ഇതുക്കേളുയും
പക്ഷിക്കേളുയും സസ്യങ്ങളും സ്നേഹത്തോടെ കാണാനം
സത്യമായും സുക്ഷ്മമായും വർണ്ണിയ്ക്കാനമുള്ള പാടവത്തിലും
നഞ്ചുടെ കവി കവികവഗ്രജവിശ്വർ അട്ടത്തു നില്പുനിലേപ്പ്
ഇവിടെയും മറ്റു ഭാഗങ്ങളിലും? ചെറുത്തേരിയുടെ ഗോപി
മാർ ശക്തമുഖ്യക്കാർ കുട്ടതൽ തനി മനസ്സുപ്പണ്ണങ്ങളാവു

നന്തും ഇത് ഭാഗത്തു തന്നെ കാണാം. ആറുമാത്രിൽ വസ്തീജ്ഞാ
തന്ത്രകാണ്ഠിക മഹർഷിമാത്രങ്ങൾ വളരുമ്പുത്രികൾ ആവാത്രത്തു
കാണ്ടമായിരിയ്ക്കാം, അവർ ചുരു തുടങ്ങിയവ

കുറത്തു ചാടകിക്കുണ്ട് തുടങ്ങിനാർ
പശ്ചാഥ വേദന പൊങ്കുകയാൽ.

s1. 261.-62

അഞ്ചും കരച്ചിലും ആവലാതിയുമാവാൻ അധികം താമസ
മില്ല.

നഞ്ചും വേദന നാമല്ലാമിങ്ങനെ
നമ്മിലേ വാപാട്ടുകൈനോ വേണ്ടോ

s1. 271.-72

ഉടനെ അസൃതയായി:

മാധുരമാരായ മാനീനിമാത്രങ്ങൾ
മാധുര്യം കബണ്ഡായ മാധവന്മാൻ
പാരം പ്രഥമകുട്ടി മൊമ്മന്മൊട്ടുമേ:
യീരത നമ്മാടെയുള്ള ദത്താണീ!

s1. 277.- 80

കറസവധി കഴിണ്ടു തുറ്റുൻ നാദഗോപരെ ധാതുധാക്ഷ
ന വാക്കുകളും കയണരസമുണ്ട്. അതുകൊതുമല്ല എന്നെന്നുള്ളേ.

അച്ചന്നായുള്ളതു നീജേയാഴിച്ചു കൊള്ളുന്ന 1-5
ഡുച്ചപ്പതൻ തന്നെ പാദത്താണോ

ഇങ്ങനെയുള്ള തൊനെനെന മരക്കിലും
നീങ്ങളെയെന്നും മരക്കയില്ല.

കംസസൽഗതി 585-602

ഈ ആണയിടവിലും മിച്ച നിരാത വത്തമാനത്തിലും
സക്കമുണ്ട്: ഈപ്പറയുന്നതോക്കെ ദേഹി പറയല്ലെ സത്യമാ
ണോ എന്ന തന്മുഴുവനെ മുഴുവൻ വിത്രാസമാവുന്നില്ല. ഏ
ക്കിലും സത്യമാവണം, സത്യമാക്കം, ഉറപ്പിച്ചിപ്പിച്ചി പറ
ത്തെ തന്നെത്തന്നെ വിത്രപാശിപ്പിയും, കരച്ചിൽ വത്തത്തും,
എന്ന് മട്ടുണ്ട്. മുതിന്റെ മകൾ അച്ചുനമ്മാരോട് ധാരു പറഞ്ഞ
ദോഷാക്കയുണ്ട് ഈ തൃതിമാത. കുബി അതു ശരിയും വർദ്ധി
ച്ചിരിയുന്നു. ഏക്കിലും തുല്യനേറ്റ കണ്ണിൽ നന്ദുണ്ട്. നമ്മളി
ലും, അച്ചുനമ്മായെട കണ്ണിലെക്കിലും! വളരെത്തും മാത്രമാ
ണ്ണനെറിയുന്ന നന്ദാർ കണ്ണിലേവാ? വർദ്ധിയുള്ളപ്പടാത്ത
ആ കരച്ചിലിവിനാണ് ആഴം.

യശോദാമജ്ജു കൊടുക്കാൻ ദേഹിയുള്ള ചേലകൾ നന്ന
നേര കയ്യിൽ എല്ലിച്ച പറയുന്ന വാക്കെങ്ങളിലും മനസ്സിലെ
പല ദിവികളും വലിവുകളും കാണാം. നന്ദാത കണ്ണിൽ കരെ
തുള്ളികൾ ഉയണ്ട ക്രമാനുംഖായിരിയുണ്ടാം.

എന്നമ തന്നോട് ചൊല്ലുണ്ടം പിന്നെനീ
എന്ന മരക്കാല്ലെയെന്നീങ്ങനെ

ശ്ല. 623-24

അമ്മയാണെന്നു മരക്കാൻ പോവുന്നതോ!

പാൽവെല്ലായുണ്ടാണ്ടു വെദനയുണ്ടുള്ള കിൽ
പാരമെന്നിജ്ഞുന്ന ചൊൽക പിന്നെ,

ഒവല്ലുയും പാറ്റുനിങ്ങാരാനും പോതനോ-
അണ്ണങ്കെ തിൽ മഹാല്ല വത്തത വെണ്ണം
വാഴപ്പുഴങ്ങളും വല്ലും തിരഞ്ഞെടു,
കേളുവനല്ലുയും വെളുനു ചൊൽനീ

st. 625-30

നന്നാവുന്നണ്ട്, അന്നമുണ്ടായ തിനു പട്ടണങ്ങളിൽ പാലി
സം പഴത്തിനും അശാമം എന്ന നമ്മുടെ തോന്നം. എന്നാൽ
നന്നൻറെ കല്ലു നിറയുന്നണ്ട് യഥാദ ഇരു കേട്ടിരുന്നുകളിൽ
(ഇന്നീ കേൾക്കുന്നേപ്പാഴം)വിത്രമീ വിത്രമീകരയുമായിരുന്നു.

ചേണറ്റു നിന്നുള്ളാരോഖാവിബ്ലോനുമെ
തൊണ്ണറ്റു പോകകാല്ലു തോൻ വരുന്നോപി

ഈ ദത്തിന്നവൻ, വീണ്ടും കട്ടിയാവാൻ ആവുന്നതും ശ്രമി
ക്കുന്നണ്ടി.... മരിഗായ വിയത്തിലും നൃക്കും തുമ്പുനും കര
യാം, കഴിഞ്ഞപോയ കട്ടിക്കാലം തിരിച്ച വരാത്തതാണ
ബ്ലോ എന്നോത്ത്.

ചെറുദ്ദേരിയും വേണമെങ്കെ തിൽ ഒന്നാംതരം പുരോഗമന
സാഹിത്യകാരനാവാമായ തിനു എന്ന കാണിയുന്നു ഭാഗ
ങ്ങൾ തുമ്പിഗാമയിലുണ്ട്.

എല്ലുയാകന്നതു കല്ലു നീരല്ലുതാൻ
തല്ലീരാകന്നതു കല്ലുന വേ.
ചോരല്ലും നിന്നുള്ള നൽക്കുറയെല്ലുമെ
ദിക്കുളായുംവനു മിയുവാറും

ആവത്രമില്ലെന്നും പാതിയായും മേന്തിയും
നാഡും മയങ്ങുന്ന നാളിൽ നാളിൽ
യാചിപ്പാൻ പോവാനോ ചെലയും ചെമ്മല്ല
ഗൈത്തിൽ മേഖലാൻ പഴുക്കുന്നേ.

കചേലഗതി 25-28

ഈ 'സോഷ്യലിസ്റ്റ് റിയലിസ്റ്റ് കാരണം' കെ ദോഷമേയുള്ളൂ.
കവിതയാണ് അകുളിച്ച കയറുന്ന കവിത!

കചേലനമായി വിരക, പെടുകാൻപോയ കമ തുള്ളണം
കൊണ്ട് പറയിപ്പുന്ന ഭിന്നതാണ് ഒപ്പഹേബ ചെരുദേഹി എം
റിവുമധികം ഗ്രജവും നിർദ്ദുംശവുമായ കല്ലിരു ഉത്കിടന
തും ഉതിർപ്പിക്കന്നതും. ഈ വരെക്കും പല ഉദാഹരണങ്ങൾ
ഉണ്ടും ദയക്കില്ലാത്തവനും, തന്ത്യിഭവിപ്പുന്നാനാവാത്തവനും,
വേണമെന്ന വച്ചും അകന്ന നില്പുനവനും, വേണമെങ്കിൽ
ചിരിപ്പുനാം വഴീയുണ്ടായിരുന്നു, ഈ പീട അതിലും. ഭാഗവ
തത്തിൽ വെറും നാലു ദ്രോക്കങ്ങൾ കൊണ്ട് പറഞ്ഞിരിപ്പുന്ന
ഉണ്ണായി കമാളുള്ളിയാണു കവി ഈ ലക്ഷകൾ മുഴവൻ തുള്ളി
യായും കൊന്പുകൾ അതിവിയായും തടി പുഴയായും കല്ലിരോ
ലാപ്പിപ്പുന്ന പുക്കംാക്കിയിരിപ്പുന്നതും. 6

പാരിച്ച ചോതന പേരു താനമ-

സേരാറു നിന്നൊരു പാഴിടിച്ചു.

കന്നിനേതിള്ളുന്ന വക്കാറുമെന്നപ്പോൾ

മനേതിവേറിവും വന്നതില്ലോ

കചേലഗതി 185-188

6 ഈയുള്ളവൻ അലക്കാരത്തിനും പുക്കത്തെ തുട്ടപിടിപ്പുന്നതും
ഈ മുന്നാമത്തെത്തവണ്ണയാണെന്നും തോന്നുന്ന ക്ഷമ തുണ്ണ
ണം. വലിയ കെ മരഞ്ഞിരുന്നു മുമ്പിലിരുന്നാണു തോൻ
എഴുതുന്നതും.

നല്ല കോവള്ളുനാടൻ മഴയാണ്°

കാട്ടികൾ വന്ന കരഞ്ഞൊത്ത് നേരത്തു
ഗോഷ്ഠികൾ കാട്ടിന്തെരെ നീതാൻ

ഡി. 207.-'208

ഈ മഴക്കു ഇടപുമീച്ചു° ഒക്കെ ചെറിയ മീനൽച്ചീരി.
ഉട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു അതീന്തനു ദേഹി കൂടുന്നു.

നേരിട്ട് വന്നുള്ള പന്നികൾ പാണ്ടപ്പുണ്ടാണ്
വേറിട്ട് പോയതു നമ്മുപ്പോൾ
നാമത്തെച്ചാല്പി വിളിച്ചുകൊണ്ടാണുമെ
നാമത്ത തീർ പുണ്ട് നടന്നതെല്ലാം
കണ്ണുപേരും രാരാസമുണ്ടായ തിന്നാക തിൽ
കല്ലുനീരിനുമേ മാറാത്ത തിരും

ഡി. 211.-'16

എറവും അപകടവും ആശങ്കയുമുള്ള നീമിഷങ്ങൾ പദ്ധതി
ഉത്തര പ്രതീപലമുണ്ടോ, എന്നും അനബേിയ്ക്കാവുന്ന പ്രതീ
പദ്ധതം.

കണ്ണൊത്ത് നേരത്തു മണി നാം പുണ്ടപ്പോൾ
ഉണ്ടായ സന്തോഷമോത്തു കണ്ണാൽ
വന്നാവുതെനേ കൊതിച്ച നീനാകീലും
ഈ നമുണ്ടായ ലിയന്നയോളും

ഡി. 221.-'24

‘എന്നും’ അത്മമുള്ള പ്രധ്യാഗമാണോ വെറും ഈനേവരെയെന്ന
ഈ നാം അന്തേപ്പോലെ ഇവർ രണ്ടുപേരും കല്ലു
മാറുമല്ല. ഈ നാം അന്തേപ്പോലെ ഇവർ രണ്ടുപേരും കല്ലു

നീരണ വൈജ്ഞാനികളുടെ തമിൽക്കാണന്ത് എങ്കിലും അന്നത്തെ തിലും എത്ര ദേഹം എത്ര മോതവും! അനാ ചിരിയും കരച്ചി പ്പും തെമിച്ചും മാറിമാറിയും കണ്ണപോലെ എവിടെക്കാണും, എന്ന കാണും!

കണ്ണ. എന്നിട്ടും വെള്ളിച്ചമാവുന്നില്ല.

പ്രേശിതരായ നാമേറിന മോദം കൊ—

ണാശ കീകൾ മേരേലെ ചൊല്ലുയാലേ

അനാഞ്ചു കുക്കിയ കോഴികൾ ചിന്തിച്ചാൽ

എന്നമേ ചാകയിബ്ലുന ചൊല്ലാം

ശ1 237-240

കോഴി ചതേതില്ലാം. അതു നസ്റ്റിയ സന്തോഷത്തിനു മരണ മില്ലു, ചെറുദ്രോഗിയുടെ കുവിതയുടെ സഹായം കൊണ്ടും. അതു കൊണ്ടു തന്നെ ആ കോഴിയും മരണമില്ലാതെയിരിയ്ക്കുന്നവും പറയാം.

കാതരനായീ ഗ്രൗണ്ടിച്ചുകൊണ്ടു വത്സോൾ ഇവർ അതു കേട്ടു അടക്കു ചെന്നു. അപ്പോൾ,

ഇണ്ടലും പുണ്ടതാൻ തൊണ്ടയും കമ്പിച്ച

മിണ്ടതായ്യുയാൽ പുണ്ടു പാരം

തോഷവും വേദവും തോണ്ടു നിന്നിട്ടു

പ്രോചന്തരായവും തുകിച്ചേണാൻ

ശ1 259-262

ആ സാധു ബ്രാഹ്മണൻ അസഭാപിച്ച സകടത്തിന്റെ ചിത്ര പ്പും അതിലുണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തിനായിരുന്നിരിയ്ക്കുമോ, കാത്തു നില്ക്കുന്നവനെന്ന നിലയിലും ഉത്തരവാദിയെന്ന നിലാണ്

ലും, തൃട്ടൽ സഹിക്കുവയ്യാതെ സങ്കരം? പിന്നെ കട്ടി
യുമല്ലെല്ലാ... എല്ലാം ആ നാലു വരീയിൽ വന്ന.

ഈ കാലത്തെ കവികളെ മാത്രമല്ല, എക്കാലത്തെ
കവികളെയും വെല്ലവിളിയ്ക്കാൻ തോന്തരം എന്നിയ്ക്കും, ഈ
അ നല്ല കവിത (കമയം) ഉണ്ടാക്കിയെ കൊണ്ടിവരു. കാണ
ട്ടു, എന്നോ?

ഈ ദേവരെക്കണ്ണ കരച്ചിലോക്കെ, ആദ്ദോച്ചിയ്ക്കു
നേബാൾ, ശക്തിക്കവിശ്വർ കരച്ചിലാണ്. കരയുന്നതു
തനെ, സഹിയ്ക്കാൻ ശക്തിയില്ലാത്തിട്ടേല്ല? ചണ്ണിറക്കി
പ്രിടിയ്ക്കു കൂടിച്ചേശ്യാതെ വയന്നതൊക്കെ അംഗവീജ്ഞക,
മനസ്സിനേയും ഏറ്റവുംതുണ്ടും ഒട്ടം അല്ലിയാൻ സമ്മതിയ്ക്കാ
തെ കട്ടിയായിത്തനെ ഇത്തത്തുക, ചിലപ്പോൾ ആദ്ദോച്ചി
ചോന്ന ചിരിയ്ക്കുക. ഈ തന്ത്രം കരയിയ്ക്കാതെ കരയിയ്ക്കു
ന്നതും എക്കിലും കംനിസക്കടങ്ങളിൽക്കൂടിയും മനസ്സുന്നീറ്റി
മനസ്സിനെ ബലപ്പെട്ടത്തന്നതും ഉയർത്തുന്നതുമായ ശരിയായ
'കാജയി', തില്ലശാമയിലില്ലേ? ഉണ്ടോ. ദവൃമായം സ്കീക
ക്കുയും കട്ടിക്കുക്കുയും ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ഈ കവിതയെഴുതിയ
തനെ വച്ചാലും(?) ചെറുദേഹി ആവധ്യം വയസ്സേഡി അവരെ
മറന്ന കരച്ചും ആണാവാൻ മടിയ്ക്കുന്നില്ല. അല്ലെങ്കിൽ എന്തി
നാണാവുന്ന; പെണ്ണനദിയ്ക്കാതെ കാജയിയുണ്ടോ?

യദുക്കലത്തിശ്വർയും തില്ലശ്വർയും ഭാര്യമാതക്കും അ
ചൂഞ്ഞിന്നും അമായുടെയും ദ്രാവകശുഖി തന്നെയും അപസാനം
ചെറുദേഹി വർണ്ണിയ്ക്കുന്നതു നോക്കു. മെമരേയമായ മദ്ദം
സേവിച്ചപ്പോൾ, സ്ഥാനവും ഭാനുമൊക്കെക്കഴിഞ്ഞിട്ടാണ്,

ശാന്തരായുള്ളവർ മാനസമന്നേരം
അാന്തരഭോപ്പാലൈയങ്ങായിക്കുടി

നിർബ്ബാണരായോ നിന്മക്കാനു തുടങ്ങിനാർ
മക്കലേത്തന്നെന്നും മനിയാതെ

സ്വപ്നാരോഹണം 21-44.

ശ്രദ്ധ ഭാഗവതത്തിൽക്കാണുന്നതാണെന്നു സമ്മതിയ്ക്കാം. പ
ക്ഷേ അടുത്തതു ചെറുദ്ദേരിയുടെ സ്വന്നം തന്നെ. യാദവ
ശാർ വാനവണ്ണരായി പോർക്കളുടെത്തെ നോക്കിപ്പറയുന്നു;

'എന്നുടെ ദേഹത്തെപ്പിനെന്നും കണ്ണാല്ലോ
പന്നഗൻ വന്ന വലിച്ചതിപ്പോൾ'
'എന്നുടെ ദേഹത്തിന് ചാരത്തു കണ്ടവ
മുന്നൊപ്പയല്ലയി ശ്രദ്ധക്കൈയാണും'
'പുലന്നായുള്ളായ ശ്രദ്ധവിനെക്കണ്ണാല്ലോ
പുലിന്റെ ചെന്ന പിണങ്ങുകയാൽ
എരക്കപ്പുള്ളിടേ നേരെന്നും പാണ്ടങ്ങു
വാരിയി തന്നിലെ വീണാനുപ്പോൾ'

ശ 85-92

ശവത്തീനു വേണ്ടി,

നമ്മുട്ടു തങ്ങളും പേണിന്നിന്നീടുന
തക്കെത്തുകാണണ്ടായ മീനനുപ്പാർഡി
ബൈവകാതെ ചെന്നതു തിനു തുടങ്ങിനാൻ
ബൈദ്യുപ്പമാള്ളുനോരേനു എന്നും.

സ്വ. 109-12

യാദവരാജു മൂന്നു ദിവസത്തിൽ കൂടാൻ ചെയ്യാൻ പറയാം. പക്ഷേ സപ്റ്റം ലില്ലാതെ മൂന്നു ദിവസത്തിൽ വായനക്കാരിനും സപ്റ്റമിണ്ടായിരുന്ന് പണ്ടത്തെ വായനക്കാരിനും മൂന്നു വരുത്തിനും വരുത്തിയിരുന്നതുമായ ചീരി സന്തോഷം ലേശമെങ്കിലും കലന്താകന്നീല്ല, ആയിരുന്നീരില്ലെങ്കയും ലില്ല്. മരണം മരണം തന്നെ, മൂന്നുപരാംശങ്ങൾ ടെന്റായാലും മൂന്നുപരാംശർ മക്കൾന്തായായാലും മൂന്നുപരാംശർ തന്നെയായാലും. മനസ്പുക്കാക്കുകയും മൂന്നുപരാംശർ ചീരിയാണോ, കോമധിയിൽക്കെടുക്കുകയും, സപ്റ്റാരോഹണമാണോ, മൂന്നുപരാംശക്കാരാണോ എന്ന് വിശ്വാസം വിശ്വാസം തന്നെത്തന്നെ ഓൺ പ്രിശ്ചാലും ഭാജ്യിയല്ലാതാവുകയും ലില്ല്.

வ இன்னு வீண்டு அவதாரமாளைக்கிழும் நடக்குமறை¹ ‘ஸப்ராரோஹஸம்’ மாதுமாளைக்கிழும் திரைக்குள்ளேன்ற மற்று வும் ‘காஜயி’-தென். தலைநிலை மக்களுடையும் மக்களுடையும் மக்களுடையும் குவக்காவையெடும் அரேங்காங்கும் போராட்டிக்கொள்ளும் மற்றுவும் ஸப்பதம் ஜெப்ரூவில் ஓவைத்துயாவும் தட்சும் அனும ஹில்லுாரெதயும் கஷியாதெதயும் களை நிலைக்குக்கூடியும், யாறு திறல் வோரம், திருத்தவெனும் ஸமாயான திருவிரிவுக்கொண்டுக்கிழும் வேடங்கள் வைக்கும் வைக்கும் கொள்ளும் மரியூலாவுக்கொண்டு, ‘உத்திராவுப் பாரையாக காலத்திற்கு ஶலைமாளையை மந்திரிலாக்கக்கூடியும் பரயுக்கூடியும் செய்துகூடு கேட்வங்கள் அவசராக கவி உடலோயைக்கிழும் வாக்கங்கள் ஏற்றுக்கொடும் காஜயி யான் கீடு வாய்க்காக்கி தோன்னாக்கும்.

ଦେବାଳୀର ଆଶ୍ରୟାପଦେଶମ ଆଗାମିରୀରୁ ବ୍ୟାକିଯନ୍ତେ
ବରର ରକ୍ଷିତ୍ୟାଙ୍କ ଚୁମତଲାପ୍ରେତ ଆହ୍ଲାଦିତା ଓ ପରାକରୀତି
ଆପରାଧ ଏବେତ୍ରଣାବିତନାତୁ । ଶ୍ରୀଜନୀର କାଳ୍ପନିକଣ୍ଠର ଅଛିବାଂ
ଅନନ୍ତରେ ଚାଟି ମରିଥିଲା ‘ନତ୍ରଶ୍ଵିତ’ ଯିବାକାଶକର୍ତ୍ତାରୀରୀ ।

അവകം വാനവരായിച്ചുമണ്ണവഗ്രേ! പുകയായി അല്ലോ?
അല്ലോ!

വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങി നികന്നേനെന്നുതെ
ഉള്ളത്തിൽ തോന്ന തീവക്കന്നേരം

s1. 371-72

അയികം താമസിയാതെ ദ്രാരക വാരിയിയുടെ അക്രമംകൊ
ണ്ടു് മുങ്ങി. ശേഷിച്ച പെണ്ണുങ്ങളും (കട്ടിക്കളും?)
കൊണ്ടു് അർജ്ജനൾ തന്നെട മനിരത്തിലേഴ്ത്തു പോവുമ്പോൾ,

കാട്ടടപാണ്ടിങ്ങു ക്കമമാരായുള്ള
കാട്ടാളർച്ചവനു ചെറുതാരപ്പോൾ
.....
കാട്ടാളരല്ലുമകാമിനിമാരെയും
ആട്ടിയകാട്ടിലേ പോയുമരണ്ടാർ

389-404

അ കാമിനിമാരെട വിധിയോ, സൈക്കളപ്പോലും രക്ഷി
യ്ക്കാൻ സാധിയ്ക്കാതെ അർജ്ജനവീരന്നേര സ്ഥിതിയോ, കുട
തൽ സഹിയ്ക്കവയ്ക്കാതെതന്നു് ആലോച്ചിച്ച കാണ്ടു, എന്ന
ണു് കുടതൽ വല്ലിയ 'ഭാജയി'യെന്നും.

നഞ്ചെട പുന്നീകർ സത്യരേത കാണാതിരിയ്ക്കാൻ കല്ലുട
യുട്ടനവരല്ലായിതനു. ദർശ്യലമായ ദയ കാണിയ്ക്കലല്ല സ
ത്രും വെട്ടിത്തുറന്ന കാണിയ്ക്കലാണു് അവർ ധന്മായി കര
തിയിരുന്നതു്. അവർ ജീവിതതെ, തട്ടകാനാവാതെ അതി
ന്നേര അവസാനത്തിലേഴ്ത്തു കൊണ്ടുപോരെത്തിന്തേച്ച രഘുിപ്പ്
ടിരുന്നുള്ളു. അതിനുമുമ്പു് കമ ന തീര്ത്താൻ അവക്കാഗ്രഹമു
ണ്ടായിരുന്നില്ല. സാധിയ്ക്കമായിതനുമില്ല. രാഹായനത്തീ

നെറിയും ഭാരതത്തിനെറിയും അവസാനം ഓർമ്മിയ്ക്ക്. ഭാരത വിരഘാത്യട ദുരന്തം ചെറുപ്പേരിൽനിന്നും നമക്ക് വർദ്ധിച്ച കാണിച്ചതുന്നണണ്ട്. ഭാഗവതത്തിൽ അരങ്ങ്ങാകമെ ഇതിനു കൊടുത്തിട്ടുള്ളവൈക്കിലുംഡി

നമക്ക് ഭാഗവതത്തിലേയ്ക്കുതന്നു മടങ്ങുക. അതിലെ അംഗരിയും ക്ഷേമരിയും സ്രൂപാം ശ്രദ്ധാം കുടക്കരണത്തിലും സർവ്വ നാശത്തിലുമാണ് അവസാനിയ്ക്കുന്നതെന്നു കണ്ടു കാമങ്കായാണിക്കളും കെട്ടങ്ങളി, അനാക്കവയും ദീതിയും പോയി, മനസ്സു ശ്രദ്ധവും ശാന്തവുമായി, നമക്ക് വിരമിയ്ക്കുക. സപ്രധാന ലേഖകൾ, കേട്ടോ.

- 8 ഭാഗവതം ഏകദേശം മൂപ്പുത്തൊന്നാംമല്ലൂഡായത്തിലെ വെദം പാനുണ്ടുള്ളാകമാണ് (15-26) ചെരുപ്പേരി എഴുന്നൂറു വരീ യാക്കിയിരിയ്ക്കുന്നതു്—ഭാരതത്തിനെറി സഹായത്തോടുകൂടി. ഈ എഴുന്നൂറു വരീകളും!

വടക്കേൻപാട്ടിലെ ചീരി

കേരളീയക്ക് സ്വന്തമായ ഒരു വീരഗാമ(epic) ഇല്ല. വിവരിയ്ക്കേപ്പുടനു സംഭവങ്ങൾക്കും മഹത്പദ്ധതിക്കും പ്രാധാന്യവും ഉണ്ടാവുക, ഈ മഹത്പദ്ധതിക്കും പ്രധാന്യവും ധീരംത്രം അഭിരൂചികൾക്ക് ഫലമാവുക എന്നീ ലക്ഷണങ്ങൾക്കും പുറത്തെ വീരഗാമയ്ക്ക് മഹാഭാരതത്തേപ്പാലെയോ രാമായണത്തേപ്പാലെയോ ഇല്ലെങ്കിലും സാമാന്യം നീതിവും തുടിയിൽ എവണം എന്നും മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ടാണും ഞാൻ ഈ ഒന്നു പറയാൻ ചെയ്യുപ്പുടനുതും. ഏന്നാൽ സർഗ്ഗമക്കിയുള്ള ഒരു പ്രതിഭാശാലി വേണ്ട സമയത്തും ജനിച്ചിരുന്നുകൾക്കിൽ അഥവാ നിഷ്ഠപ്രധാനം ഇണക്കിയോ അടക്കിയോ മാത്രമല്ല തന്റെ ഭാവനയിൽ (വാത്തു ചുരുക്കിയ്ക്കുട്ടി) മഹത്തായ ഒരു തന്റെ ഭാവനയിൽ (വാത്തു ചുരുക്കിയ്ക്കുട്ടി) മഹത്തായ ഒരു വീരഗാമയാക്കേതെങ്കിൽമായിരുന്നു വീരപ്പാടുകൾ നമ്മുടാണും. ഞാൻ ഈ പ്രത്യേകമായി വടക്കൻ പാടുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണും ഞാൻ ഈ പറയുന്നതും.

വീരഗാമയുടെ അസംസ്കൃതവസ്തു

വടക്കൻപാട്ടുകൾ യമാത്മവീരഗാമയുടെ അസംസ്കൃതവസ്തുവാണ്. 1 യഥാർത്ഥവീരഗാമകളുള്ളപ്പോലെ അതോ നാട്ടുമണ്ണിൽ നിന്നു പൊതുപ്രക്രിയയ്ക്കുപേട്ട വളരെ വന്നതാണ്. അവ ഒരു പ്രത്യേകതലമുറയുടെ സ്വന്തമാണ്; ഒരു പ്രത്യേക കവിയുടെ ശിളിമല്ല. അവജ്ഞക ക്ഷമാരത്തിനേൻ്റെയും യഹവന്തന്തിനേൻ്റെയും അക്കദിക്കമതപ്രവും സ്വന്തത്രാവും കാജന്നുണ്ടുണ്ട്. അവയിലെ സംഭവങ്ങളും പാതയുള്ളം മനഷ്യസാധ്യതകളുടെ ഗ്രേഡുകൾയിലും മനഷ്യനേൻ്റെ അന്തര്രാജിലും ആദിജാത്യത്വത്തിലും നാഡുടെ വിശ്വാസത്വവാദിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടുണ്ടുണ്ട്, വീരഗാമകളിലേ പാതയുള്ളം സംഭവങ്ങളും പോലെ തന്നെ. അക്കദിക്കമാദ്ദൂര്യം ആദിമവീരഗാമകളുള്ളപ്പോലെ അവയും പാതാനം കേൾക്കാനും അങ്ങനെ രസിയ്ക്കാനുള്ളവയാണ്. വായിയ്ക്കാനോ മനസ്സിൽത്തുടർന്നു പഠിക്കാനോ ഉള്ളവയല്ല.

വീരഗാമകൾ ഉണ്ടാവുന്നതു¹ വീരവൈത്തെ എററവും പ്രധാനമായ ഗ്രന്ഥങ്ങളും കത്തരുന്ന കവവിഭാഗങ്ങളിലാണ്. അ

- 1 വീരഗാമകളുണ്ടായി തന്നെ തിരിയ്ക്കാവുണ്ട്: യമാത്മവാം സാഹിത്യപരവും (authentic and literary), അക്കാദമിക്കിൽ അക്കദിക്കമാദ്ദൂര്യം കൂടുതലും. കൂടുതലമായുള്ളു വ്യക്തിയുടെ കൂതിയാണ്. വ്യക്തി തന്നെ ഭാവനയെ വീഉന്നതാക്കുന്നത്. ഫോമ രംഗം ഇലിയലും നാഡുടെ മഹാഭാരതവും അക്കദിക്കമം. രാമം യശം സാഹിത്യപരമായി മഹാകാവ്യമാവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന സംഭവം. തുടക്കത്തിൽ യമാത്മവീരഗാമയായിരജ്ജുകൾക്കിലും. മിൻട്ടുന്നെ പരബ്രഹ്മാന്വാദവും നാഡുടെ രംഘവംഗാദികളും കൂതുലമം.
- 2 കവിയില്ലാതെ കവിതയില്ല. നാട്ടുകാർ വിചാരിച്ചാൽ ചാട്ടംഭാവുകയില്ല എന്നൊരു പക്ഷമുണ്ട്.

തെരം ജനവിഭാഗങ്ങൾ വീരൻറെ പത്രപ്പെടേതും അന്തസ്ഥി നേയും പോലെ മരീറാനിനേയും വില വള്ളുന്നില്ല. ദൈ രൂത്തിലും ശക്കിയിലും വീരൻ മരീറാല്ലാവരേജും അതിശയി ണ്ണണം. തന്റെ ത്രഞ്ചകൾ കൊണ്ട് അയാൾ പേരം പെയ മയും സവാദിയ്ക്കണം. അഞ്ചാമിക്ക് ഇവയോടല്ലാതെ മരീറാ നിനോച്ചം (രാജാവായാലും ആരംഭമായാലും) കൂറില്ല. സദാ ചാരത്തേപ്പാലും അയാൾ കണക്കാക്കണില്ല. തന്റെ അഞ്ചേ അററം വരെ താനായിരിക്കണം എന്ന മനസ്യാലുഹത്തിനെന്ന പ്രതീപലുന്നമാണ് അയാൾ. ലോകത്തിലുണ്ടു എല്ലാ അക്കൃ മവീരഗാമകളിലെ നായകന്മാർക്കും ഷാജിയ്ക്കുന്ന വിവരങ്ങ മാണ് ഇക്കാട്ടത്തോ. 3 വായിയ്ക്കുന്നോർ ഒത്തേനന്നെന്ന സപ്തഭാവവിവരണമാണെന്നു തോനിപ്പോവും ഇല്ലോ? ഇത്തരം വീരാദത്തിനും ഉപയോഗങ്ങളുണ്ട്. എത്ര ജനവിഭാഗത്തും നും ഭാഷാസ്വികരിക്കണം, യുദ്ധം, വിദേശത്തോ കടിയേറി പ്രാക്കൽ, വിദേശത്തോ കടിയേറിപ്പാക്കന്നവരെ നേരിട്ടും, നാട്ടിൽ അരാജകത്പരം മുതലായവ. അതെന്നും സന്ദർഭങ്ങളിൽ വീരപ്പത്രനാണും നേതാവും. വീരപ്പത്രനെന്ന നശിപ്പിയ്ക്കാനുള്ള ശക്തിയില്ല, മരിയ്ക്കാനുള്ള സന്ധാരതയിലാണ് യഥാ ത്മമാഹാത്മ്യം ജനങ്ങൾക്കാണെന്നതോ. ജുമലു കാര്യം, പിന്നെ യോ, പൊതുതലിൽ വീരപ്പത്രൻ കാണിയ്ക്കുന്ന ദൈരുപ്പും സഹനശക്തിയുമാണോ. 4 ഈ സംഗതി ആക്കില്ലിസിനും റോളൂഡിനും മെന്നപോലെ ഒത്തേനും ആരോമത്തേക്കു വക്കും അക്ഷരംപ്രതി യോജിച്ചതാണെന്നു കാണാമല്ലോ.

3 സി. എം. ബോറഡ്, 'വെർജിലിയൻ നിന്നും മിഞ്ചിനും വരെ, 1945, എന്ന പുസ്തകത്തിൽ നിന്നും സംഗ്രഹിച്ചത്'.

4 ടി. പുസ്തകം തന്നെ (5) ഇലിയസിലെ നായകൻ. (6) റോ ഹൗഡിനേക്കണ്ണറിച്ചുള്ള പാട്ട് എന്ന മ്രാദ്യ് വീരാദാധി ലെ നായകൻ.

കരച്ചിലും ചിരിയും

വീരഗാമകളിൽ കത്താരസത്തിനും സപാദാവീകരായ സ്ഥാനമുണ്ടാണ് മുൻവണ്ണികയിൽ നിന്നും ഉള്ളടിയും മല്ലോ. വീരപുരുഷൻറെ മരണം അദ്ദേഹത്തെ ഉഖരിയ്ക്കുന്നതുപോലെ ശ്രോതാവിനെയും ഉഖരിയ്ക്കും. പക്ഷേ അതോടൊപ്പം അ മരണം അവനെ കരയിപ്പിയ്ക്കുകയും ചെയ്യും, വീരപുരുഷൻറെ ബന്ധുമിത്രാദികളോടൊപ്പം.

കരച്ചിലും നേട്ടേരാളുമെല്ലുകളിലും ചിരിയ്ക്കും വീരഗാമകളിൽ സ്ഥാനമുണ്ട്. ചിരി അധികവും കാടൻചിരിയാണെന്നതു വാസ്തവമാണ് ഈ പുഛ്ചരസത്തിലൂപ്പ് പറയുന്നതും. പുഛ്ചിയ്ക്കാൻ നിരുപക്കനും അധികാരമുണ്ട്. ചെറിയ തൊക്കുപ്പുകൾ പോലും കണ്ടിട്ടില്ലോത്തു നിരുപക്കൻ, കട്ടംപോരിൽ ശത്രുവിനെ കൊന്ന തന്റെ ജീവനെ കഴുംകൂടി രക്ഷിച്ച വീരൻ സംസ്കാരം നിരഞ്ഞ ചിരി ചിരിച്ചില്ലെന്നും, കററം പരയാൻ യോഗ്യനല്ല. വീരഗാമകളിൽ സരസച്ചിരിയുടെ കുറവു കവികളുടെ പോരായ്ക്കും കൊണ്ടാണെന്നു പറയുന്നതിലും അത്മഭാവം. കവി നിരുപക്കനെക്കാം അധികം സത്യം കാണുവാൻ പറയുന്നവനുമാണെന്നു മുത്തുകൊണ്ടുവരുന്നതും. 7

അരയിരാഴ്ച ഇപ്പുന കണ്ടിലാണ്

ഒത്തേനനെ കൊണ്ടാണു മരിച്ചിട്ടില്ലോ

(ഒത്തേനനും തന്റെ മകളും)

7 മോഹരിൻറെ ചിരിയെപ്പറ്റി ഇ. വി. റിയ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിയും തജ്ജമയുടെ ദിവവും (1950)യിൽ പറയുന്നതിൽ നിന്നും.

കൂടിപ്പിടിച്ചേങ്ങടത്തൊണ്ടിറ്റ
പതിനായിരം ത്രപ്പിയ ത്രപ്പണിലും

ത്രപ്പണിൽ കൊണ്ടപോയി ചാട്ടന്നല്ലോ.

(ക്രതേനനം പുതേതാളും എടത്തിൽ ചിത്രതയിയുടെ പട്ട
മറിയും)

ഇങ്ങനെ ത്രപ്പണിയിൽ മരിച്ചിട്ട് ചിരിയുള്ളുക, പിന്നു
പേടിച്ചേണ്ടന്തും പേടിച്ച് വിറക്കുന്നതും കണ്ട് ചിരിക്കുക,
മുതലായ, ബാബിത്രഞ്ഞരുക്കിലും പ്രായമായവരിലും അതീ
ധാരാളമായി കണ്ടവയന്ന ചിരിക്കും വടക്കൻപാട്ടിൽ ധാരാള
മുണ്ട്. മുകളിൽ ഉല്ലരിച്ച് വരികളിലെപ്പും ത്രപ്പക്കണിൽ
മരിച്ചിട്ടുന്നതു മക്കും, അടിയാത്രയാണുകിലും, സ്പന്ന
അഴുന്നെന്നയാവുന്നോ, കല്പ്പാണം കഴിയ്ക്കാൻ വയനാചെറുപ്പ്
കാരൻ തനിയ്ക്കായി അണിയിച്ചിരുത്തുമ്പോൾ താൻ
വിചാരിച്ച പെറ്റിനെയല്ല എത്രോ ഒരു കരിസ്യുച്ചപ്പേഖ്യിനെ
യാണെന്ന മനസ്സിലാണി അതിനെന്നയാവുന്നോ, മുഴു ചിരി
യുടെ മാറ്റ പെട്ടുന്ന കൂടം. അതുപോലെ തന്നെ പേടിച്ചേണ്ട
ന്നതു തന്പരാക്കുമായം വാഴുന്നവതം മററും ആവുന്നോ,
കണ്ണത്യുമ്മഞ്ഞയെക്കണ്ട് ഭൂമിച്ച് അവളുടെ വാക്കു വിശ്രസിച്ച്
ഈപ്പോൾ വരും ഈപ്പോർക്കിട്ടും എന്ന മോഹിച്ച പാതയിൽ
നില്ക്കുന്ന കോട്ടയ്ക്കിൽ കണ്ണാലി മരജ്ഞാർ ആവുന്നോ, വയ
നാട്ടിൽ കോട്ടമുപ്പൻ കേളവാവുന്നോ, കേൾക്കുന്നവൻറെ
ചിരി പൊട്ടിച്ചിരിയായി മാറ്റും. തീരിയെ വയനു പെ
ണ്ണക്കിടാവിൻറെ കുടുരിയാശാൻ കരിയ്ക്കിൽ കുടിയു
ണ്ണുന്ന കണ്ട് കണ്ണാലിമരയ്ക്കാർ

കരിക്കല്ലൂതട്ടി മരിയ്ക്കുന്നണ്ട്

കരിരെന്നാട് ദോമം വിറപ്പിയ്ക്കുന്ന

പാര്വതിലും മാളേപ്പമേൽ പോതനോനോം

(കത്തെന്നം കോട്ടയ്ക്കിൽ കണ്ണാലിമരങ്ങായം)

പേടിയും ദേശവും തൈമിച്ച സുചിപ്പിയ്ക്കുന്ന ഈ ചിത്രം
(കള്ളതളുന്നതും തട രോമംവിറയ്ക്കുന്നതും പേടികൊണ്ടമാവാം
കോപംകൊണ്ടമാവാം) ബഹു റസികനായിട്ടണ്ണോ. കേള്ളി
പുന്നർ പേടി കരുള്ളടി പൊതത്തമില്ലാത്തതാണോ. മുപ്പൻ,

മാളീകമകളും കയറുന്നണെ

എഴുകിടക്കേന്നർ ചൊട്ടില്ലാണെ

പേടിച്ചൊളിയ്ക്കുന്ന കേള്ളവാണെ

എഴു കിടക്കവിറയ്ക്കുന്നണ്ണോ.

പരിച പരത്തിയൊന്നടിച്ചൊളാതേനൻ

എഴു കിടക്കയും പാറിപ്പോൾ.

(കത്തെന്ന് വയനാടൻകോട്ടയ്ക്ക് പോയ കമ)

വിറയ്ക്കുന്ന കിടക്കയ്ക്ക് പാറിപ്പോവാൻ ബുദ്ധിമുട്ട് കറവാവു
മല്ലോ. കരഞ്ഞോ അതിശയേയാക്കി കലത്തിയതാണെങ്കിലും
ഈ വർണ്ണനയും നല്ലവല്ലോ ചിരിപ്പിയ്ക്കും. അതിശയേയാക്കി
ഫലിതക്കാരന്നർ ഒരായധ്യമാണോ, ആയിരന്ന എക്കാലത്തും.
വടക്കൻപാട്ടിൽ ചിരിപ്പിക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിലേക്കാഡി കുട
തൽ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിലാണോ അതിശയേയാക്കി. വീരഗാമക
ളിൽ ചൊതുവെ അത്രപുത്രതികളുടേയും മറ്റൊരികളിൽ
അമാനഷപ്രഗത്തികളുടേയും അംഗങ്ങൾ ധാരാളം കാണാം.
മറ്റൊരികമകളാണോ വീരഗാമകളായിരതീന്തും എന്നാൽ
പക്ഷവുമണ്ണോ.8

രാക്ഷസചുരി

ഈ ചിരിയിലെല്ലാം കാടത്തരമുണ്ട്. ദയയുടെ അംഗം, ('അതേനനം തന്റെ മകളും' എന്നതിലോഴിച്ച്) അവയിലില്ല. എന്നാൽ ഈപയിലെ കാടത്തം സാരമില്ലാതാക്കന്നരാക്ഷസചുരി പടക്കൻ പാട്ടിൽ വച്ചുരെ കാണാം. അതേനന്നതനില്ലെങ്കിൽ കീടിയ ഓൺപ്രൈവ.

തീരത്തുണ്ടിയും ചീനിയെടുക്കും പോലെ
അഞ്ചുറുക്കണ്ടാക്കി ചീനിയെഞ്ഞെന്നും

കീടുപാരരിയുമെടുത്തവനം
മീററം നിറച്ചും പാടുവാണ്ടി.

പിന്നെ തന്റെ അശ്വയുടെ പ്രതം വാഴനവയുടെ മകൾക്കു
വന്ന കുട്ടി അവർ ഓട്ടന്നതും അതു കണ്ടു വാഴുന്നൊരും പേടി
എ പോവുന്നതും.

'ഈതൊക്കെക്കണ്ട ചീരിച്ചുഞ്ഞെന്നും'
ഈതൊക്കെക്കണ്ട വായനക്കാരും (പാടുവയും കേരിക്കുന്ന
വയും) ചീരിച്ചുക്കാം, തല്ലാലും കാടമാരായിട്ടും, എങ്കിലും
ഈ ചീരി അവക്കു ഭ്രംബമല്ല.

അതുംകുട്ടി ഭ്രംബമല്ല വായനക്കാരനും ഒത്തേന്നും കൊ
ട്ടുല്പ കുക്കിയുടെ ഗ്രൂപ്പമട്ടിയ കമ്പ വായിച്ചു രസിയും,
'അച്ചനം അമ്മയും അടങ്ക്കോളില്ല' കുക്കി. 'അഥനാര ഇപ്പോം
ആചാരം ചെയ്യാറില്ല' എന്നാണ് അവളുടെ അഭിമാനം.
ഒത്തേന്നും അവശ്രദ്ധ കുട്ടക്കിൽ കീണററിൽ നിന്നും കയററി
എഴുമലകയറിച്ചു അയാളുടെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുവന്നു. അവളുടെ,
—

പതിനാലുമുള്ളുള്ള ചെലത്തല
രജുമല്ല വെച്ചും തറഞ്ഞുഞ്ഞെന്നും

അതുകൊണ്ടോ അവൾ അടങ്കിയില്ല. മുമ്പേ കത്തിവെച്ച്¹
അന 'കാട്ടവരികൊള്ളിക്കോലെ'ട്ടത്ത്,
മോതിരച്ചുകീനടിച്ച അടി
ഉള്ളംകാലഗറം അടിച്ചട്ടല്ലോ.

അവൾ ബോധം കെട്ട വീണാ. വൈദ്യുതം വിധിച്ച് ചികിത്സ
മുന്നാസം പാത്തിയിലിടലാണ്. ഈ ചികിത്സയുടെ അവ
സാന്നദ്ധതാട കുടിയേ കൂടി മഴവനും കീഴടങ്കിയുള്ളൂ. ഒരു
മുന്ന മാസവും കുടി പാത്തിയിൽക്കീടനോ അവൾ എഴുന്നേ
റഹപ്പാർഡാ.

മുന്നമാസം തികളും കെറുപ്പുവക്കു²
ക്കേതെന്ത് 'ആരെ കെറുപ്പു നിനക്കു' കൊക്കി'എന ഒരു കുസു
തിഫലിതം പ്രയോഗിച്ച ചിരിയ്ക്കുന്നാണ്... പെണ്ണാഞ്ചേരി
മെങ്കുന്നതിലും മഹത്തെമറിയ ഒരു പ്രവർത്തിയുള്ളതായി
(ആശാഞ്ചിക്കു) തോന്നകയില്ല, അവർ അവിവാഹിതരാ
ണെങ്കിൽ കുടി. അവർ എറു പരിപ്പൂരിക്കുണ്ടെന്നും ഇല്ലോ
ഈ കമ്മ കേട്ടിട്ടും ക്കേതെന്തെന്തും ഈ വിജയച്ചിരിക്കണ്ടും ആറ്റും
ഭിച്ച ചിരിയ്ക്കും. എങ്കിലും അവരുടെ പരിപ്പൂരമൊക്കെ
ബെറ്റം പുറംപുച്ചാണെന്നും അവരുടെ ചിരി തെളിയിയ്ക്കും.
ഈ വിഷയത്തിൽ ആശാഞ്ചെല്ലാം കാടമാരാണും,
ഇന്ത്യക്കാരാധ്യാലും യുദ്ധാപ്രഥമാരാധ്യാലും. 9

ഈ കാടച്ചിരിയിലും ചോരയില്ല എന്നൊരു സമാ
ധാനം. പ്രക്ഷേ വടക്കൻപാട്ടിൽ ദൃഢാസനന്തരും ചോരകടിച്ച
കടൽമാല കടിച്ച വലിച്ചെത്തുത്തു ചിരിയ്ക്കുന്ന ഭീമന്തരും ഭയക
രച്ചിരിയും കാണാം.

1 ഫേക്കസ്റ്റീയരുടെ 'ടെയർമിഡോ' ആലൂം ടീ ഹൗസ്' എന്ന
നാടകം ഓക്റ്റക്ക.

കൈതേരിക്കേതെനൻ നായേ കേമാക്ക
ക്കുത്തശ്ശേരി ക്കുത്തശ്ശേരി കൊതിജ്ഞാവോ
അത്രം പറഞ്ഞാണു കുഞ്ഞാത്യാതേനൻ
നസ്പാരെ കൊത്തിരും കൊല്ലുന്നല്ലോ.10

ഇതും അരെരെയക്കില്ലോ ചിരിപ്പിജ്ഞമോ? ഉപും. ഈത
രം ചിരി പണ്ട് അത ദിബാരാളമായ കൈനാ. ഭാമിശ്ശേരി
ചരിത്രം ഓമ്മിജ്ഞക.

ക്കു പടി കുടിക്കെന രാക്ഷസച്ചിരിയാണോ കതിത്രം
ചുണ്ടി പെയമലയെന കൊന്നോ ക്കേതെനൻ ചിരിജ്ഞന്തോ.
തച്ചുഞ്ഞിക്കുറപ്പിശ്ശേരി പൊന്നിയത്തിനാ പോയി

എളുക്കതിൽ കൊത്തിപ്പാറുംപോലെ
കാരയീനാ നെയുപ്പും കത്തും പോലെ
പപ്പടം വാട്ടി എടക്കം പോലെ
എനിയേളുന്നിജ്ഞ കൊത്തശാം വാളും കയ്യും
പ്രനോ മദിച്ച മലയെന ക്കേതെനൻ അടിച്ച വീഴ്ത്തി.
മലയെശ്ശേരി കൈ റണ്ടം കൊത്തി ക്കേതെനൻ
കുണ്ണി റണ്ടം ചുനെട്ടത്തു പിനെ
നാവുമരിഞ്ഞു നിലപ്പെട്ടെടുവിശ്ശേരു
മലയനോടല്ലോ പറയുന്നതോ
ഇളുക്കതിൽ കൊത്തിപ്പാറുന്നതും
കാരയീനാ നെയുപ്പും കത്തുന്നതും

- 10 അമംത്മത്തിൽ ഇതോടെ കീചകവായകയാണോ. അന്തു
സ്ഥീയ മോഹിജ്ഞന്ന പുത്രപ്പെന അവശ്ശേ കല്പ്പാണം കഴി
കഴിച്ചുകൊടുക്കാമെന്ന പറഞ്ഞു വിളിച്ചുവരുത്തി കൊല്ലു
നു കമ പിന്നിട്ട് വരുന്ന ഒരു വണ്ണികയും കാണാക.
(ക്കേതെനാം കൈതേരി ക്കേതെനൻ നസ്പാരം)

പ്രപ്രടം വാട്ടിയെട്ടുക്കുന്നതും
എങ്ങിനെയെങ്ങിന പെരുമലയും?

ഒത്തേനൻറു ചീരി നംസിംഹത്തിന്റു ചീരിയിലും കുട്ടാമ്പും തന്നെ.

കീചകവയം

നഞ്ചുടു നാട്ടിലെ സമുദ്ദായജീവിതത്തിൽ പണ്ടു കീചകവയം കുമ്മ ധാരാളുമായി, കള്ളിയായിട്ടും കാര്യമായിട്ടും, അതു ടാറുണ്ടുന്ന തോന്തരം. കാമഗ്രാന്തമാരെ കീചകമാരാക്കുന്ന പ്രവർത്തി എന്ന അദ്വിമാനം പറയൽ ലുനം വത്തമാനത്തിൽ ലൈഡും ചിലപ്പോഴോക്കു കേൾക്കാം. അത്തരം കമ്പിക്കുന്ന ചീരിപ്പിയ്ക്കാനുള്ള ശക്കി ലുനം ഒട്ടും കൊണ്ടിട്ടില്ല. പട്ടക്കാൻപാട്ടിലെ രണ്ടു കമകൾ ലുത്തരം കമകളാണ്. രണ്ടു കമയിലും ഭീമൻ ഒത്തേനനാണ്. ഓകിൽ കീചകൻ (കൈ തേരി ഒത്തേനൻനുപ്പാർ) കൊത്തിക്കൊല്ലുപ്പെട്ടുകയാണ്. മറേറ്റിൽ കീചകനെ ചരയിപ്പിച്ചു വിട്ടേനുള്ളും. ചരയെത്തുറഞ്ഞും ചരയിച്ചുവെൻ്റും ചീരി കുവി ഭംഗിയായി, യഥാത്മമായി വർണ്ണിയുക്കുന്നാണ്.

നായതു മേജാതിപ്പുള്ളുങ്ങുള്ളു
മേല്പിത്തിരിബേശിങ്ങു നോക്കപ്പാളാനു
മരയ്ക്കാരെക്കാണ്ടു അരുണയിട്ടവിച്ചിട്ടും, ഒത്തേനൻ മരയ്ക്കാരെ,
ഇതുനെച്ചുണ്ടുപ്പുകയുണ്ടാവും

ചീരിച്ച പറയുന്ന മരക്കാരാറാണു
ഞാനം പറയുന്നതതന്നും
തമ്മിൽപ്പറഞ്ഞ ചീരിയുംകുന്നല്ലോ
കയു പിടിച്ച പിരിഞ്ഞോണുംല്ലോ.
(ഒത്തേനനം കോട്ടയ്ക്കിൽക്കൊണ്ടായാണ്).

തട്ടിപ്പ് കൊണ്ടിം തട്ടിമിട്ടക കൊണ്ടിം എപ്പോൾ പ്രേ
തട്ടിയെട്ടക്കുന്ന കമകളിം വടക്കൻപാട്ടകളിൽ ധാരാളമാണ്.
അവയിൽ ഒരു കമ കറ്റയയികം നിത്രാഷമായ ചിരി
ചിരിപ്പിയും കുന്ന ദന്താണ്. ഒത്തേനൻ ചാപ്പൻറു ഏതു തി
തനായ പൊട്ടനായിട്ടാണ് പെണ്ണിനെന്ന് വിട്ടിൽ മുഖ്യ മുഖ്യ
യും കുന്നതു. പൊട്ടൻറു കളീ ലൈനേഗയാണ്:

തച്ചാളിയിളയക്കുപ്പല്ലാണ
അടയിൽ പാണ്ട കയറുന്നത്
മഴവെട്ടുന്നതല്ല ചിരിം ദനാക്കുന്ന

ഉരപ്പരയിൽ പാണ്ടങ്ങു കേരുന്നല്ലോ
ചിരെറുന്നം ചൊല്ലി മുനക്കത ചെട.

എല്ലാതും പൊട്ടിച്ചിരിയ്ക്കുന്നല്ലോ.

അത്താഴത്തിന് തുന്നപ്പോൾ ചാപ്പനും പഴയ കറിയരിച്ചു
റല്ലാണ്.

പൊട്ടനും വടക്കനരിച്ചുഡാം പൊട്ടൻ,

ഇലമാററിച്ചുഡ വലിയ്ക്കുന്നല്ലോ

പുച്ച പിരി പിടിയ്ക്കം പോലെ
പൊട്ടൻപിരി പിടിച്ച ചാപ്പൻ
മോററിലഞ്ഞല്ല മുവം കത്തുന്ന.
രണ്ട് ഇലച്ചുഡ നീയുണ്ട് കേല്ലുകിൽ
നിന്നേയടിച്ച തോൻ കൊല്ലും പൊട്ട!

രണ്ട് ലഘുമാനങ്ങളും പൊട്ടൻ

പൊട്ടൻ മുഖവും കഴക്കിലഘോ.

പൊട്ടനും പേടിക്കാറാണെന്നുയതുകൊണ്ട് ഒരു തന്റെ ചീതാംമുഖം യുടെ കട്ടിലിംഗം താഴെന്തന്തനു കിടക്കാൻ സ്ഥാനം കിട്ടി. പൊട്ടൻ ഒരു ക്രായപ്പായപ്പോൾ ചാപ്പൻ താൻ കിടന്നു കുറഞ്ഞ സ്ഥലത്തു

ചാഴത്തടിയുമെട്ടത്തു വച്ചു.

പായുമെട്ടത്തു പൊതപ്പിച്ചുഘോ.

എന്നിട്ടു ചാപ്പൻ പുബിംഗം കൊന്ദിനേൽ കയറ്റിയൈരു പ്രായി: ചിത്തത്തുടെ അമ്മയെ വിളിച്ചു കളിപ്പിയ്ക്കുമായി. മാതേയീയമുണ്ടോൻ മുതന്നോരരിവാദ്വൈതത്തു.

ചാപ്പനു അരിഞ്ഞു മറിയുന്നുഘോ.

മരക്കാസ്തതു നിന്നു ചാപ്പൻ പറഞ്ഞു,

നീങ്ങളുടികൊട്ടതു പായ്ക്കുമോ!

പായങ്ങരിഞ്ഞു മറിയുന്നുമോ!

(തച്ചുള്ള ക്രാന്തപ്പുരുഷനും പാട്ടകമ)

കാമുകമാരെ സന്ധാരിയ്ക്കാനും അവരെ അപകടത്തിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടതാണും വടക്കൻപാട്ടിലെ പെണ്ണങ്ങൾക്കും സാമർപ്പക്കാവില്ല. ഉള്ളിയമു കോമനെ രക്ഷിയ്ക്കാതു. ഇങ്ങനെന്നയാണ്:

മടിഡി കഴിച്ചിട്ട നിന്നു പെണ്ണം

മടി ചോട്ടിൽ കോമനെ നീക്കാണുണ്ട്.

അസ്ത്രീലം പഴയ കവികൾ(പഴയ മംഗ്രേഖരയെന്ന പോ
ബെത്തെന്ന) ദയപ്രീതിയിൽനിലൈപ്പുന്⁹ അട്ടതെ രണ്ടു വരീ
കൾ വിളിച്ചു പറയുന്നു. (ചിരിപ്പിയ്ക്കുന്ന സംഭാഷണം എന്ന
ഭാഗവും നോക്കുക)

തമ്പരാൻ തന്നെ പിഴപ്പിച്ചതിനു പകരം ഭേദാവിനെ
കൊണ്ടു തമ്പരാൻറെ ഭാംഗ്രംഗേയും പിഴപ്പിയ്ക്കുന്ന കബ്ബന്റെ
ഭാംഗ്രംഗേയും വടക്കൻ പാട്ടിൽ കാണാണോ¹⁰. ആ കമയു
ടെ ഗൃതവും കമയും കമനറിതിയും അതു¹¹ അധികം പഴ
കമില്ലാത്ത ‘ഇമിറേറഷൻ’ വടക്കൻ പാട്ടാജോനു തോന്തരി
യുംനാതുകൊണ്ടു¹². അതിലെ ചിരിച്ചെയ്യപ്പറ്റി വിസ്തീ
ക്കന്നില്ല.

ചിരിപ്പിയ്ക്കുന്ന സംഭാഷണം

ഹലിതമയമായ വർത്തമാനം പറയൽ വടക്കൻ പാട്ടക
ളിൽ പലയിടിയ്ക്കുന്നും കാണാം. ഹലിതം ഉത്തമമാജോനു
പറയുന്നില്ല. സാധാരണ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ടു
നേരണ്യോക്കകളും സരസമായ ചോദ്യങ്ങളും ഉത്തരങ്ങളും
തക്കംതരങ്ങളും ഉത്തരങ്ങളും കൊടുക്കലുകളും തന്നൊയ്യാണു
വടക്കൻ പാട്ടകളും കാണാനുതു¹³. സദാചാരവിചാരം എ
തു തന്നെയുറച്ചാലും നാടന്മാതരങ്ങൾ ഒരു ഹലിതം മക്കാ
ലും അസ്ത്രീലത്തിന്റെ ചുവയുള്ളതാണു¹⁴. ഇരുമനുവും ജാര
രക്ഷണവും കേരളത്തിലെ നാടൻ കമകളിൽ ഒരു പ്രധാന
ആംഗമായിയുണ്ടു¹⁵. ഇന്നും ആജോനു തോന്തരം. ഇത്തരം,
കമകളും അവയുടെ അപ്രധാനമല്ലാത്ത ഒരു ഘടകമായ സരസ
സംഭാഷണവും വടക്കൻ പാട്ടിൽ കാണാം. കോമനെ സപീ
കരിച്ചു അകത്താക്കിയ ഉള്ളിയമ്പും ബാപ്പമാതരങ്ങൾ ചോദ്യത്തിനു
മറ്റൊരു പറയുന്നതു താഴെ കാണാം വിധത്തിലാണു¹⁶:

11 ‘പുറംകമകൾ’, കിണ്വൻ; കിണ്ണതിക്കുട്ടൻ തമ്പരാൻറെ ‘നീ
ലവറയിലെ ഭത്തതാൻ’ മതലാധിവാ കാണാക്.

‘കാല്പനികളും നാലത്തുണ്ടെല്ലാ’

വിളക്കമേ തന്നെയും കെടുന്നേരം

കാലു നിരക്കി നടന്ന താനം’

‘അനുയും ചിന്നം വിളിച്ചുതെന്തോ?’

‘അബ്രാഹാബുൻ കടപ്പിണിഞ്ഞ

അനുപ്പറത്തേണ്ണു വിശ്വപോയി.

അതുകൊണ്ട് ചിന്നം വിളിച്ചതാണോ’

‘തൊഴുത്തിലെ കുററനം മുങ്ഗിടുതെന്തോ?’

‘വാദുരിപ്പത്രവിനെ കണ്ടിടെല്ലാ’

‘ചുമക്കുമേൽ മുള്ളുൻ മുരജ്ഞുതെന്തോ?’

‘അങ്ങുട്ടലെ കാടൻ വന്നിടെല്ലാ.

‘കരിനാഗപ്പാബതു ചീറിയതെന്തോ?’

‘വടക്കെന്നാൽ ചേര വന്നിടെല്ലാ.’

ഈത്തരം മറ്റപട്ടികളിൽ ഉള്ള വിധമുണ്ട് മിട്ടക്ക മാത്രമല്ല കാണുന്നതും. അവളുടെ അപ്പോഴതെത്തു മനോഭാവവും അതിൽ വ്യക്തമായി നിശ്ചലപ്പിച്ചുനാം. മുരളുന്നം പാസ്പും മുരിയും ഒക്കെ അവശ്വലപ്പാലെ കാണം കൊണ്ട് കഴങ്ങാം ബൊക്കും മുട്ടകയാണതു.

ചീറിക്കടവിൽ കുക്കിയെക്കണ്ണ മേഖല ചതു താളിച്ചോ ദിച്ചപ്പോൾ അവർ കൊടുക്കാൻ തയ്യാറില്ല. തേച്ചുട്ടി ബാക്കി തന്നാൽ മതി എന്ന പറഞ്ഞപ്പോൾ ബാക്കി പിണ്ണാത്തിമാ ക്കാണം എന്നാണും അവളുടെ മറ്റപട്ടി. ചുള്ളവിന്ന പിണ്ണാത്തിമാർ തേച്ചുതിക്കുന്ന ബാക്കിയായാലും മതി.

‘അവത്തെ തേച്ചുതിക്കുന്ന ശേഷം താളി

അനുറാംചിന്നയിൽ ഒഴുക്കെയ്യുള്ളൂ.

കടലിൽ കപ്പിത്താനും കള മീഡാമല്ലോ
നിങ്ങൾക്കു തന്നെയും വേണുമെങ്കിൽ
മണം കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കൊള്ളുന്നിൻ.

(തച്ചാള്ളിച്ചത്ര)

ചുരണി

തുംഗാരരസത്തെ പോഷിപ്പിക്കുന്ന സതസസംഭാഷണ
ത്തിനെന്നപോലെ വീരരസത്തിനു പോഷണമാവുന്ന പരി
ഹാസത്തിനും ഉള്ളിൽ ബെച്ചപറയലി (ബൈറ്റണി)നും
വടക്കൻ പാട്ടിൽ നല്ല സ്ഥാനമുണ്ട്⁹. ലൈവന്റർക്കാവിൽ
പത്രംപുണി കാണാൻ വന്ന മതിലും ഗ്രതകാളുമായി ഒത്തേ
നൻ നടത്തുന്ന സംഭാഷണം ഇതിനും നോന്നരും ഉഭാഹരണ
മാണും. ഗ്രതകാളുടെ തോക്കു പരിശോധിച്ചിട്ടും ഒത്തേനൻ,

ഗ്രരിക്കാളു വീളിച്ചു പറഞ്ഞൊതേനൻ
ഇപ്പോൾ പണിയിച്ചു എത്തൻതോക്കു⁹
മയിലെ ബെടിവെള്ളാൻ നല്ല തോക്കു.

അതു കേട്ട ഗ്രരിക്കൾ

മയിലുവെടി വയ്ക്കാൻ വരുന്നാതേനാ
നിനക്കു കൊതിയേരെയുണ്ടക്കിലോ
മയിലായി ഞാനാടി വന്നോള്ളാലോ
ചൂറുനെക്കിൽ തുക കിത്തെള്ളിയും ഞാനേ
പെടയെങ്കിൽ വാലാട്ടിപ്പോകമല്ലോ
അനേന്നരും ബെടി വദ്ധാ നീരെയ്യാതേനാ

ഗ്രരിക്കൾ പൊന്നിയത്തരയാൽക്കാഴിയിൽ പട്ടണ ദിവസം
നീഞ്ഞയിച്ചു പറഞ്ഞപ്പോൾ,

പരയുന്നണ്ടേനരം ക്രതിക്ക്രതേനൻ
തങ്ങളിലോരോ ക്ലീഡെനിയും
അന്ന തൊൻ തീണ്ടാരിയായിബല്ലുന്നം
അന്നതൊൻ പെറ്റ കുടുമ്പില്ലുന്നം

വന്നാൽ

പയ്യന്തിന്മുകയം ക്രതിയുമായും
പൊന്നിയത്തരണാക്കിലെത്തും തൊനേന് 12

തന്നികാടൻ പരിഹാസമാണോ; എക്കിലും അതിനോ എന്നു
മുച്ചി!

ചുറ്റും വന്ന വെട്ടുന നമ്പ്യാനായടെ വെട്ടതട്ടു മഹി
ണിച്ചപ്പോൾ ചതു പരയുകയാണോ,

വിദ്യുക്കൾ നിങ്ങൾ പഠിച്ചിട്ടില്ലോ?
അടവും തൊഴിലുമറിഞ്ഞു കുടെ?
വടക്കളിയത്രും പെണ്ണുങ്ങൾക്കോ

കൈകൊട്ടും ക്ലീക്കേല്ലും പെണ്ണുങ്ങൾക്കോ 13 കഷിന
ത്തിലും പരിഹാസം സഹായിയും. രണ്ട് കൊള്ളിവാക്കു
പരയുന്നോഗേയും അണ്ണയാൻ പോതുന ഉണ്ടിയ വീണ്ടും അ
ളിക്കത്തിരുട്ടണ്ണും.

മാപ്പിളിമായടെ പരിഹാസം കറേക്കുടി പ്രാതിതമാണോ.
അതിന്റെ കാടത്തം മാത്രമല്ല, അമാതമതപും ചിരിപ്പിച്ച
സംസിപ്പിയും:

-
12. തച്ചാളളിക്ക്രതേനൻ പൊന്നിയം പട്ടുപോയ പാട്ടുകമ.
13. പാലുർ മംത്തിൽ വാണ ക്രതിക്കന്നായടെ പാട്ടുകമ.

ചീറയ്ക്കുൽകോലോത്തുള്ള തസ്വരാനോ
അനോക്ക അണാൻഡോ കട്ടപ്പറേ?

ചീറയ്ക്കുൽകോലോത്തുള്ള തസ്വാന്നാറു
കോൺ കെട്ടാറണോ കട്ടപ്പറേ?

കോട്ടയ്ക്കുൽ കണ്ണാലിമരയ്ക്കാറു കണ്ണത്രുമമ്മയെക്കണ്ണു ഇളക്കി
ഗിഖ്യറനോടു സപാഭാവികമായ ഭാഷയിൽ പറയുന്ന വാക്കം
ഈതിലെ സപാഭവോക്കാണു ചീറപ്പീപ്പീയുന്നു.

ചെല്ലാനേ ചെല്ലാനേ ചെങ്കോക്കട്ട്
എള്ളനീരു കട്ടിച്ചും പോവാന്വര
കോട്ടപ്പുണ്ണി കണ്ണ പോവാന്വര.

കളിയായിത്തുടങ്ങുന്ന വത്തമാനം ജീവിതത്തിലെന്ന
പോലെ പെട്ടുന്ന കാര്യമായിത്തീരുന്ന സ്വർദ്ദഞ്ചും വട
ക്കൻപാട്ടിലുണ്ട്:

കണ്ണ ക്കുകൻ അനുശ്ചട്ടിയോടു,

‘കളിച്ചുണ്ണ താനൊക്ക കായിരിയും.’
ഒന്നെന പരണതല്ലോ ചെട്ടപ്പായ
കളിച്ചുണ്ണ നീരെയുന്നു കായിരിണ്ണാലു
ചെയിച്ച കായകൊണ്ണും തണ്ണുകൊണ്ണും
ചീരിച്ചുണ്ണ താനൊടരിയടിയുണ്ടോ.

കായിരിയല്ലും അടിയും ഉടനെ കഴിഞ്ഞു. ഫലമോ രക്ഷപ്പുണ്ട!

പ്രാക്കരക്കമ

ഇങ്ങിനെ അപകടത്തിലേയ്ക്കു നയിയ്ക്കാത്ത, താരത
മേരുന്ന നിർദ്ദോഷമായ, പരിപ്രാസവും വടക്കൻപാട്ടിൽ

അപുന്നമല്ല. ആരോമത്തേച്ചകവരെ അങ്കത്തിനു വിളിയ്ക്കാൻ ചെന്ന പാഴനവരോട് ചെക്കവത്രെട അച്ചു ചോദിയ്ക്കുന്നു,

സെല്ലിനോ വിത്തിനോ വന്ന നിംബു?

കനിനോ കാളയ്ക്കു വന്ന നിംബു?

ഈ ചോദ്യത്തിൽ നമ്മെ റസിപ്പിയ്ക്കുന്ന “നാടകകിയമായ ഷ്ടോറണി” (Dramatic irony) കരിങ്കുട്ടി വസ്ത്രഭാജ്യം വീസ്സുരിച്ചും “തേതെന്നും തന്നെറ്റ മകളളിം” എന്ന കമയിൽ കാണാം. ആ കമ തന്നെ കല്ലുരിൽ കലാശിക്കാത്ത ദൈ തരം സൊഹരിബും റസ്സുമം(soharb and Rustum) കമയാണും എന്ന പാശ്വാത്രപണ്യത്തിനുംകൂടും തോന്നാം. യമാത്മ ത്തിൽ അതു ലവക്കശകമയുടെ ദൈ കേരളപ്പതിപ്പാണും. അനേന്നുന്നമറ്റിയാതെ അച്ചുനും മകളളിം തമ്മിൽ നടക്കുന്ന പോരാട്ടം, മകൾ തോൽവീ അറിയാതെ അച്ചുനും പൊയും ത്തുകൊണ്ടും അതുതെപ്പുട്ടത്തുന്ന പോരാട്ടം, ആരെയും റസിപ്പിയ്ക്കും. പക്ഷേ, ഈ കമയിൽ ചിരിപ്പിയ്ക്കുന്ന ഭാഗം ഇതല്ല. തേതെന്നെറ്റ മകൾ കണ്ണതിച്ചത്തുവും കണ്ണതിക്കേള്ളുവും അച്ചും അവിടെയുണ്ടെനും. അറിയാതെ എടക്കേശ്വരി പുക്കോട്ടു കണ്ണതി ഉണ്ണിച്ചിരിയുടെ വിട്ടിൽച്ചേരുന്ന കടവിയ്ക്കാൻ വെള്ളും ചോദിച്ചു. ആചാരം ചെയ്യാതെ ആ കുറുവി കൊടുത്ത വെള്ളു തെനും എല്ലാഖ്യവും. പിങ്കുന്നർ പറഞ്ഞു:

നായരും പുലിപ്പുരം ഉക്കപ്പുണ്ണു
തേനായി മറിയുന്ന വാണിയത്തു
ഞാക്കിവെള്ളും കടച്ചിച്ചുംടാലോ
ഞാക്കേലും രാഥാക്കണ്ണാശി എള്ളുണ്ടുതു
ആട്ടിരുന്നാരെല്ലായും പിണ്ണാക്കാണും
ഞാക്കിപ്പുണ്ടാതെനു തരീക വേണാം
നീഞ്ഞും വാണിയനു തേടപ്പോയീ?

ഇരു കെട്ട് കാലഞ്ചും അനുഗ്രഹം പിടിച്ച തട്ടിട്ടും മട്ടി
ട്ടും എഴുന്നേണ്ടിനാം. കട്ടികൾ പറയുന്നു. “വാണിയൻ ഏണി
യുംനാ...”

ഓബ്രഹാം പാത്രജും ചക്ഷമരപ്പി
തട്ടിററും മട്ടിററും എണ്ണിയുംനാ.

പിണ്ണാക്കം തിനോന്നെന്നും കട്ടിച്ച്.”

കട്ടികളാണെങ്കിലും ഇവട്ടെ ഫലവിതവും കാടൻ ഫലവിതു
തന്നെ.

ചിരിപ്പിയുന്ന വർണ്ണനകൾ

ചിരിപ്പിയുന്ന വർണ്ണനകൾ വടക്കൻപാട്ടിൽ അപൂർവ്വ
മാനം°. എങ്കിലും

എന്നിയ്ക്കിനച്ചിത്രനേ വേഖാദിന്ദ്രക്കാ
ചക്രചൂളപ്പല്ലിം പേൻതലയും
എന്ന തരം ചെറിയ ഹാസ്പച്ചിത്രങ്ങളും

കോട്ടയ്ക്കു ക്ഷണതാലിനരിയ്ക്കാണാണും°

നാലും കുട്ടപ്പാനെ മുക്കിക്കൊണ്ടു

ക്കു തടവിച്ചിരിച്ചുംകൊണ്ടു

ഹാടനടയിനേലാണെന്നും ഇപ്പും

ക്കണ്ണ നീനേയും കാത്തല്ലേ നീലുന്നതും*

എന്നതുപോലെയുള്ള കരിച്ചുകൂടി വിസ്തരിച്ച്, ചിരിപ്പിയു
ന്ന ചൊയ്യാപടങ്ങളും വടക്കൻപാട്ടിൽ കാണാം

* ചിരി—ചില സിഖാന്തങ്ങൾ എന്ന ശാഖാങ്ങളിൽ ക്കു
ഉല്പരിച്ചതാണും. p.24.

ചീരിപ്പിള്ളന് അലങ്കാരങ്ങളും വടക്കൻപാട്ടിൽ കറഞ്ഞാണ്. ‘എലിപ്പോലെ നിന്മാ വിഹ്വാവനെന്നും, ‘കാററത്തു പണ്ടീ പറക്കം പോലെ’ ഓട്ടനവനെന്നും, പുച്ച്, പിരട്ടീ പിടിയ്ക്കും പോലെ’ പിടിയ്ക്കുനവനെന്നും, ആ വീരലോക തീരിൽ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു കാണാമെന്നു മാത്രം.

ക്രൈസ്തവപ്പോലെയുള്ള വീരമാർ തങ്ങൾ ആരാധിയ്ക്കുന്ന ഭഗവത്തിമാരോടു ചിലപ്പോൾ പറയുന്ന പാക്കം ഇന്നും ആളുകളെ ചീരിപ്പിയ്ക്കും:

അപ്പോൾ പറയുന്ന ക്രിസ്ത്യൻമാർ
കാവിൽ ഭഗവത്തീ പൊന്മ താൻ
പെണ്ണാഞ്ചലുക്കളുള്ള കലബെദവമാണ്.
ആശങ്കയുള്ളടക്കത്തിലെല്ലാനോ?
ഈപ്പോൾ ഭഗവത്തിയിന്നന് ലൈഖിൽ
താഴിക്കടത്തിനും വെടിവയ്ക്കും ഞാൻ.
(കൃത്യതനീടം വാന ക്രിസ്തീകരണിയുടെ കമ)

പൊന്നിയം പടയ്ക്കു പോവുന്ന ക്രിസ്തീക്രമത്തെന്നോടു പുജക്കാരം നമ്മുതിരി ഭഗവത്തിയുടെ ആദ്ദേശമുണ്ടായി, “ജന്മനീ യുണ്ട്”, പൊന്നിയത്തിനു പോവണാം!”എന്ന പറയേപ്പോൾ ക്രിസ്തീ ക്രൈസ്തവൻ.

അരീശം നടപ്പിച്ച പറയേതാളുന്ന
പ്രഭാവാശനിയ്ക്കുന്ന ഭഗവത്തീയോ
ഞാനങ്ങാൽപ്പറിം പോക്കേന്നും
മുസിൽ വിലക്കം ഭഗവത്തീയോ
ഭഗവത്തീയുന്ന ഞാൻ വയ്ക്കായില്ല
എല്ലാം നീരത്തീ ഞാൻ എത്തോട്ടിയ്ക്കും.
(തോച്ചാളി ക്രൈസ്തവൻ പൊന്നിയം പടയ്ക്കപോയ കമ.)

ഭവതി ലൈ ഫെറ്റ് കീഴടങ്ങുകാണോ ഉണ്ടായതോ. നമ്മേട
പഴയ ദേവന്മാരും ദേവിമാരും മുരു നിന്മ വിറ ചുകൊണ്ട്
ആരാധ മേജും സ്വന്വരോ, സ്ത്രീഹരം കൊണ്ടോ പുകളുൽ കൊണ്ടോ
മാത്രം പ്രീതിപ്പെട്ടതാണവരോ, “ചല്ലാം അവിടതെ ലുഷ്യം”
എന്ന പറമ്പ കൊണ്ടോ കീഴടങ്ങാമെന്ന ശാഖയുണ്ടാവരോ,
സന്മാധ തുന്നില്ല. ഭവതിയും ഭവാനം സ്ത്രീഹരം നിന്നെത
അംഗയും അച്ചനം മാത്രം ആദ്യപ്രഥമ വിലക്കിയേയും മെക്കിലും
ഉടനെതനെ സഹായ മുഖ്യാൻ തയ്യാറാവുന്ന. അങ്ങനെ സഹാ
യിയ്ക്കാതിരിയ്ക്കാൻ വാസ്തവ്യപ്രഥമ സമ്മതിയും ആയിരു അ
മുദ്രയും; തങ്ങളോടു കയ്ക്കുന്ന മക്കളും അംഗരഹിയ്ക്കാൻ
വെന്മന നമ്മേടെയല്ലാം അച്ചനം അംഗയും പണ്ടി, ലോകം
മുഴുവൻ മനസ്സുപ്പാർശ ദേവന്മാരോടുള്ള ബന്ധം ലുതായിതുന്ന
വെന്നോ ഓൺ മുഖ്യനായ നന്നാം.¹⁴

ക്ലൗഡിൽക്കൂട്ടി വെട്ടി റിനന ഒര ചിറി

കൊല്ലുലും മരിയുലുമാണല്ലോ വീരകമകളുടെ വിഷയം;
അാതായതു കരയല്ലും കാശയുംല്ലും. വടക്കൻ പാട്ടകളിൽ, അ
തുകൊണ്ടു, ക്ലൗഡിനു യാതൊരു കറവുമില്ല. ‘മാത്രതടിച്ച
കരയുകയും’, ‘ആലിന് പഴം പോലെ ക്ലൌഡിർ’ വീഴലും, ‘എ
ടനെഞ്ചു പൊട്ടിട്ട മിണ്ടിക്കൂടായ്യും മിയു കമകളിലും
കാണാം. ചിരിയുടെ മറുവശം മാത്രമാണോ ക്ലൌഡിർ എന്നു തു
നാലും വടക്കൻ പാട്ടിലെ ക്ലൌഡിനെപ്പറ്റി ലുവിടെ
വിസ്തരിച്ച പ്രതിപാദിയുംനാദേശയുണ്ടാണില്ല. അതു വേ
രായപന്നാസത്തിലാവാം. പ്രക്ഷേ എററവും ത്രിഖംജുററ
വും തീരുവുമായ കരച്ചിലിനിയെതിൽ പെട്ടുന്ന ചെട്ടിമീ

14 ഹോരാടെ വീരഗാമകളിലെ ദേവമാനങ്ങൾബന്ധം നോക്കു.
അക്കുകൾക്കും നടക്കണംളിലെയും.

നന്ന കെ ചീരി ഇവിടെ നമ്മുടെ വിഷയങ്ങാണ് എല്ലാവ
രോദം പറയേണ്ടതോക്കെപ്പറഞ്ഞാണ്, ഹാരപ്പൻമെല്ലിലും മറ്റൊരു
വരെ എല്ലിച്ചു. ഇള്ളനീൽ കടിച്ചു, മരിയ്ക്കാനായി മറി കൈ
ടീയ കെട്ട കഴിയ്ക്കാൻ പയ്യുവിള്ളു ചന്തവിനോട് ദേഹ
നാശ പറഞ്ഞേല്ലാർ,

അനേന്നരം ചാപ്പനല്ലേ വോദിയ്ക്കന്ന
തച്ചാള്ളിത്രയ കുപ്പനോര!
എല്ലാബരക്കാണ്ടം പറഞ്ഞ നീങ്ങൾ
എന്നെക്കാണ്ടാനാനാം പറഞ്ഞിപ്പുല്ലോ
അവാക്ക കെട്ടിള്ളു കണ്ണികതേനൻ
ചാപ്പനോടല്ലോ പറയുന്നതോ:
കൊണ്ട നടന്നതും നീയേ ചാപ്പ
കൊണ്ടപോയോക്കാണ്ടിച്ചുതും നീയേ ചാപ്പ
നീനക്ക തരാനേതുമില്ല ചാപ്പ
ഞാലികരണല്ല പയ്യംപള്ളും
കെട്ടിയ കെട്ടമഴിച്ചുള്ളന
കെട്ട കഴിച്ചു മരിച്ചുതേനൻ.

(തേച്ചാള്ളി ദേഹനാശ പാപാനീശം പട്ടം പോയ കമ)

ചീരിയെക്കാണ്ട കരച്ചിലിശ്ശേര കടപ്പ കുട്ടാഖാനാം കര
ച്ചിൽ കൊണ്ട ചീരിച്ചുടെ ആശം പെതക്കാമെന്നം വിശ്രക
ലാകാരന്മാർക്കുമായും അറിയുന്ന രഹസ്യം അജ്ഞാതനാമാക്ക
ഉായ വടക്കൻ പാട്ടകാതം അറിഞ്ഞിതുവെന്നും ഇതു ഉഡാ
ഹരണം അസന്നിശ്ചമായി തെളിയിച്ചുകൊണ്ടു. ദേഹനശ്ശേര
ഈ അവസാനത്തെ നേരംപോകും മനസ്സിനെ മരവിപ്പിച്ചുകു
ന്നതു പോലെ ഒരു ദാതവാദുരന്തവും മരവിപ്പിച്ചുകൂട്ടും
പാശ ഇതു ദിവാം മരവിപ്പിയ്ക്കാനോടു ഇതും അരെയും

ചീരിപ്പിയുംകൊന്നില്ല. അതെങ്കം കരയിപ്പിയോക്കുമില്ല. ചീരിച്ചും കരച്ചിലുമില്ലാത്ത രോഗത്തിലേയുംകും ഒരു ദൈഖിക ഇരു നശം എന്നുഭാവിയുംകൊന്ന. അവിടെ ചുഡില്ല, ഇള്ളക്കമില്ല; അലക്കുറില്ല; തന്ത്രജ്ഞാനിയുടെ മുകളായ സഹായിക്കുന്നത്, താഴ്യായ സ്വന്ധികരിയ്ക്കുന്നത്, ഇല്ലാതാ - ഇതാണവിടെ.

എററവും ഉത്തമമായ സേവനത്തിനു പ്രതിഫലമില്ല - പ്രതിഫലമുണ്ടാവാൻ നിപുത്തിയില്ല. ഇവിടെ അസ്ഥാനതു കുറഞ്ഞ പ്രതിഫലം സേവിക്കാതെനു; ധർമ്മത്തിൽനിന്നും പ്രതിഫലം ധർമ്മം മാറ്റും. ചാപ്പൻ പഠിയുംകൊന്നതും ഇതാണോ, പഠിപ്പിയുംപെട്ടുന്നതും എന്നതനെ പറയണമായിരിയ്ക്കാം. ചാപ്പൻ ഇതിനും മറ്റൊരുമാണോ, മരിക്കാരാത്മാവാണോ. ക്രതേനൻ ക്രതേനൻ മറ്റൊരുമാണോ, മരിക്കാരാത്മാവാണോ. ക്രതിനിയാം. എക്കിലും അ ദ്രോവിലത്തെ ചീരി എന്നൊരു ചീരി!!

കൊണ്ടു നടന്നതും നീയേ ചാപ്പാ

കൊണ്ടുപോയുംകൊല്ലിച്ചതും നീയേ ചാപ്പാ!

[അരീരാമവിലാസം പ്രസ്താവനകൾ വടക്കൻപാട്ടകളും വ്യാകുൾ സി. അച്ചുതമേനോൻ പ്രസാധനം ചെയ്ത വടക്കൻപാട്ടകളുമാണും ഉപയോഗിച്ചിരിയ്ക്കുന്നതും]

നന്നാവില്ലേനോ

സി. ആർ. കേരളവർമ്മയുടെ പ്രമുഖ നേതാവ്

“തന്റെ പ്രാത്യരോഗത്തിൽനിന്നും പ്രാത്യസ്വഭാവത്തിനിന്നും പ്രതിക്രിയ സാഹചര്യങ്ങളിൽനിന്നും ഉയരം അടിസ്ഥാപിക്കുന്ന പ്രധാനിമുഖ തോറു നശിപ്പിനു കൈ സ്നേഹപ്രാർത്ഥനയുടെ കൂടു മനസ്യങ്ങൾ അനാനന്ദമായ പോരാട്ടത്തിന്റെ പ്രതീകമാണെങ്കിലും ലൈഖനിക്കു കൂടാനുണ്ടെന്ന് പഴയ തന്റെ കൂദാശയും മനസ്മൈയും ഒരു കാരണമായി കാണുന്നുണ്ടോ.”

“എത്ര നിന്മസ്താനങ്ങൾ കമയിം മനസ്യങ്ങൾ എന്നത്തിൽ തട്ടാവുന്ന തന്റെ അവതരിപ്പിച്ചാൽ വാദിപ്പിക്കാവുന്ന നോറുകൾക്കുമെന്നതിനു ‘നന്നാവില്ലേനോ’ ദ്രോഗത്താണ്. വാദികൾക്കാരുടെ അച്ചി ഇതിനെ താലേംലിപ്പിക്കുമെന്ന തീരുമാനം.”

കെ. കെ. പത്രബാബു. (എക്സ്‌പ്രസ്സ്)

വറീഷ്യറും ബുക്ക്‌സും
ഫോസ്ഫറിൽ റോഡും ഫ്രാണ്ടാക്സ്റ്റും-1

